

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠ. ΠΑΣΣΑΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΜΝΟΙ

139 νέοι Ύμνοι της Εθνικής Ελληνικής Θρησκείας

NOVA ATLANTIS

Ιανουάριος 2014

Στο εξώφυλλο: Η Αθηνά της ειρήνης (1896)

Καλλιτέχνης: Elihu Vedder (1836–1923)

Λεπτομέρεια από ψηφιδωτό της βιβλιοθήκης του Κογκρέσου-
Η.Π.Α.

Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου, τομέας εκτυπώσεων και φωτογραφιών,
φωτογραφία της Carol M. Highsmith, αριθμός αναπαραγωγής: LC-
DIG-highsm-02125, Wikimedia.org, digital commons, public
domain

Εκδόσεις Nova Atlantis- Ιανουάριος 2014

Αριθμός έκδοσης: 11

ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΜΝΟΙ

139 νέοι Ύμνοι της Εθνικής Ελληνικής Θρησκείας

ISBN XXXXXXXXXXXXX

© Γεώργιος Απ. Πασσαλής

*Επιτρέπεται η χρήση μέρους ή όλου του κειμένου με προϋπόθεση την
αναφορά της πηγής, του ονόματος του συγγραφέα και της έκδοσης.*

Λίγα λόγια από το συγγραφέα

Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην κυματόλουστη γη της Εύβοιας.
Μαγεύτηκα από μικρός με τον υπέροχο κόσμο της Ελληνικής
Μυθολογίας, με την πληθώρα των αλληγορικών μηνυμάτων που
αυτός περιέχει, με την πρόκληση να βουτήξεις στα βαθιά νοητικά
του νερά και να ανακαλύψεις αμέτρητους πνευματικούς θησαυρούς,
κρυμμένους καλά κάτω απ' την άμμο του χρόνου κι απ' τα υπόκωφα
ρεύματα της σιδηρόκαρδης λήθης.
Μελέτησα τα όσια διδάγματα του Πλάτωνα και σπούδασα την τέχνη
του μεγαλόκαρδου Ασκληπιού. Περπάτησα πάνω στου Ορφέα τις
ολόχρυσες χορδές, αναζητώντας εκείνες τις θεάρεστες σκέψεις που
μετουσιώθηκαν σε λόγο ποιητικό, λόγο Ελληνικό, και σε ήχο γεμάτο
υπέροχα νοήματα.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η Ελληνική υμνολογία όπως αυτή διαμορφώθηκε μέσα από τον μεστό σε νοήματα ποιητικό λόγο του Ομήρου και του Ορφέα, αλλά και προσώπων που είναι βέβαιο πως ανήκουν στην ιστορική περίοδο της ανθρώπινης δημιουργίας, με χαρακτηριστικότερα παραδείγματα τον λαμπρόφημο Πίνδαρο, τον εύγλωττο Καλλίμαχο, τον περίφημο Μεσομήδη από την Κρήτη, αλλά και τον γνωστό ανάμεσα στους συγχρόνους του για την θεοσοφία του, που βασιζόταν σε μία άρτια γνώση και ανάπτυξη του Πλατωνικού θεολογικού συστήματος, Πρόκλο τον Λύκειο, αποτέλεσε την βάση για την συγγραφή του παρόντος πονήματος.

Ενώ τα πανάρχαια Ομηρικά κείμενα φανερώνουν μία άρτια μυθολογική αντίληψη για την φύση του θείου, ο μεθοδικότατος Ορφικός νους προχωρά βαθύτερα, αποκαλύπτοντας το σύμπαν στην ολότητά του· το οποίο, για έναν ακόλουθο του θεϊκού τραγουδιστή, διαπνέεται από την θεότητα μέχρι και τις πιο απόμακρες εσχατιές του, μέχρι εκείνα τα σημεία του που ίσως κάποτε να γίνουν και σε εμάς γνωστά, ίσως πάλι να παραμείνουν για πάντα κρυφά.

Οι θεότητες στα χέρια του εμπνευσμένου λυράρη διαμορφώνουν τον κόσμο, ταιριάζοντας με σύνεση τα ετερόκλητα μέλη του, πλάθοντας, με οδηγό το πανυπέρτατο Αγαθό, τις ευμετάβλητες μορφές της ύλης. Στην Ορφική σκέψη τα ιερά ονόματα διαδραματίζουν μείζονα ρόλο για την βαθύτερη κατανόηση της θεϊκής αλήθειας. Ο Μέγιστος βασιλέας των θεών ονομάζεται Ζευς και Δίας μαζί· αυτός δηλαδή που χορηγεί την ζωή και την ενότητα στα πάντα, κάνοντας, κατά κάποιον τρόπο, τα πάντα ένα, και ανακαλώντας στον νου την περίφημη ρήση ‘Εν τω παν’. Συνάμα, είναι ο ίδιος θεός, που με

οδηγό την δικαιοσύνη, διαιρεί τα πολύμορφα συστατικά μέρη του κόσμου και διαμοιράζει σ' αυτά τα θεϊκά αγαθά, όπως ταιριάζει καλύτερα στο καθένα. Η θεϊκή σύντροφος του Διός, Ήρα είναι αυτή που 'μετέχει σε όλα αναμειγμένη με τον ιερό αέρα'! Χαρακτηριστική είναι και η εξύμνηση του Πανός, ο οποίος στην γλώσσα του Ομήρου περιγράφεται ως ο τραγοπόδαρος, δικέρατος γιος του Ερμή και της ομορφοπλέξουδης Νύμφης του Δρώπα. Ο πολυστόχαστος Ορφικός λόγος αναφέρεται στον ουρανό, την θάλασσα, την παμβασίλισσα γη και την αθάνατη φωτιά· διότι αυτά, σημειώνει, είναι τα μέλη του Πανός, αποκαλύπτοντας έτσι τον θεό στις συμπαντικές του διαστάσεις, πράγμα που αργότερα βρήκε την τέλεια έκφρασή του στην νεοπλατωνική φιλοσοφική σκέψη, όπου κάθε ένας θεός, κάθε Ενάδα αυτοτελής, είναι τα πάντα, με τον δικό του όμως ιδιαίτερο τρόπο. Έτσι, οι θεότητες είναι άρρηκτα ενωμένες μεταξύ τους, διατηρώντας συνάμα τα ιδιαίτερά τους χαρακτηριστικά, βάση των οποίων επιτελούν τον δικό τους ξεχωριστό ρόλο μέσα στα πλαίσια μίας άρτια οργανωμένης θεϊκής κοινωνίας.

Μία πολύ γνωστή προσφώνηση που συναντάμε στους ύμνους των Ορφικών, όπως εκείνον της Σελήνης, είναι το 'θηλυκή και αρσενική', κάτι που μας υπενθυμίζει πως, ουσιαστικά, τα πάντα ενυπάρχουν στα πάντα, και πως όλα τα μέρη του συνόλου φέρουν μέσα τους τις άφθαρτες κοσμογονικές αρχές, άλλες σε λανθάνουσα και άλλες σε έκδηλη μορφή, όπως η φύση των όντων προστάζει, αποβλέποντας στην αλληλοσυμπλήρωση των πολυειδών μορφών και στην διατήρηση της αρμονικότητας του σύμπαντος κόσμου.

Η μυστική γνώση που κρύβεται σ' αυτά τα ιερά κείμενα επηρέασε βαθύτατα την διαμόρφωση της Ελληνικής φιλοσοφικής σκέψης, σχηματίζοντας τους θεμελιώδεις θεωρητικούς άξονες, περίξ των οποίων αναπτύχθηκε αυτό που σήμερα μας είναι γνωστό ως Ορφική και Πυθαγόρεια θεογνωσία. Και είναι ακριβώς αυτή η πολυσχιδής

και συνάμα ενιαία νοητική διεργασία, που αποτέλεσε πολύτιμο οδηγό για την διαμόρφωση των ανά χείρας ύμνων.

Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω πως το παρόν έργο, επηρεασμένο βαθύτατα από την Ορφική σκέψη και τον Νεοπλατωνικό φιλοσοφικό στοχασμό, δεν αποσκοπεί στο να λειτουργήσει ως υποκατάστατο των ανάλογων αρχαίων κειμένων, αλλά ως ένα είδος συμπλήρωσης η καλύτερα επέκτασής τους, με την ενδόμυχη ελπίδα πως ίσως να καταφέρει να γεμίσει, έστω και ένα ελάχιστο μέρος από εκείνα τα κενά, που η αδηφάγος μανία του χρόνου άφησε σ' αυτά τα υπέρλαμπρα- και πολλάκις παρερμηνευμένα- δείγματα της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Ο συγγραφέας

ΑΡΙΘΜΗΣΗ ΥΜΝΩΝ

ΑΔΡΑΣΤΕΙΑΣ - 30	ΔΗΜΗΤΡΑΣ (Β) - 119
ΑΔΩΝΙΔΟΣ - 86	ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ - 51
ΑΘΗΝΑΣ - 4	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ - 33
ΑΘΗΝΑΣ (Β) - 129	ΔΙΚΗΣ - 32
ΑΙΘΕΡΟΣ - 26	ΔΙΟΝΥΣΟΥ - 17
ΑΛΗΘΕΙΑΣ - 43	ΔΙΟΝΥΣΟΥ (Β) - 118
ΣΤΗΝ ΙΕΡΗ ΑΛΚΗ - 74	ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΚΑΙ
ΑΜΦΙΤΡΙΤΗΣ - 13	ΔΗΜΗΤΡΑΣ - 132
ΑΝΑΓΚΗΣ - 39	ΔΙΟΣ - 2
ΑΝΕΜΩΝ - 59	ΔΙΟΣ (Β) - 131
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ - 6	ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΗΡΑΣ - 139
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ (Β) - 127	ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝ - 99
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ	ΔΙΩΝΗΣ - 69
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ - 137	ΕΙΛΕΙΘΥΙΑΣ - 110
ΑΡΕΤΗΣ - 50	ΕΚΑΤΗΣ - 109
ΑΡΕΩΣ - 11	ΕΚΕΧΕΙΡΙΑΣ - 56
ΑΡΕΩΣ (Β) - 122	ΕΛΕΟΥΣ - 53
ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ	ΕΛΠΙΔΑΣ - 52
ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ - 135	ΕΡΜΟΥ - 8
ΑΡΜΟΝΙΑΣ - 83	ΕΡΜΟΥ (Β) - 125
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ - 7	ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ (Β) - 126	ΕΣΤΙΑΣ - 136
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ - 81	ΕΡΩΤΟΣ - 28
ΑΣΤΕΡΙΑΣ - 67	ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ - 103
ΑΣΤΡΩΝ - 27	ΕΣΤΙΑΣ - 9
ΑΤΛΑΝΤΟΣ - 102	ΕΣΤΙΑΣ (Β) - 124
ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ - 10	ΕΥΘΥΝΙΑΣ - 54
ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ (Β) - 123	ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ - 112
ΒΡΙΤΟΜΑΡΤΙΔΟΣ - 94	ΕΥΝΟΜΙΑΣ - 45
ΓΑΙΑΣ - 19	ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ - 46
ΔΗΜΗΤΡΑΣ - 16	ΕΥΡΥΝΟΜΗΣ - 65

ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ - 44	ΝΕΦΩΝ - 60
ΗΒΗΣ - 82	ΝΗΡΕΩΣ - 88
ΗΛΙΟΥ - 24	ΝΗΡΗΙΑΩΝ - 92
ΗΜΕΡΑΣ - 98	ΝΙΚΗΣ - 70
ΗΟΥΣ - 96	ΝΥΚΤΟΣ - 29
ΗΡΑΣ - 3	ΝΥΜΦΩΝ - 105
ΗΡΑΣ (Β) - 130	ΟΜΟΝΟΙΑΣ - 48
ΗΡΩΩΝ - 71	ΟΡΚΟΥ - 40
ΗΣΥΧΙΑΣ - 114	ΟΥΡΑΝΟΥ - 18
ΗΦΑΙΣΤΟΥ - 5	ΠΑΝΟΣ - 107
ΗΦΑΙΣΤΟΥ (Β) - 128	ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ - 42
ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ	ΠΕΙΘΟΥΣ - 87
ΑΘΗΝΑΣ - 138	ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ - 15
ΘΑΛΑΣΣΗΣ - 91	ΠΙΣΤΕΩΣ - 41
ΘΑΝΑΤΟΥ - 117	ΠΛΟΥΤΟΥ - 100
ΘΕΙΑΣ - 64	ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ - 14
ΘΕΜΙΔΟΣ - 31	ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ (Β) - 120
ΘΕΤΙΔΟΣ - 90	ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΘΕΩΝ - 1	ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ - 133
ΙΑΚΧΟΥ - 106	ΙΕΡΑΣ ΠΟΜΠΗΣ - 57
ΙΡΙΔΟΣ - 58	ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ - 12
ΚΑΒΕΙΡΩΝ - 75	ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ (Β) - 121
ΚΗΤΟΥΣ - 95	ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΚΛΥΜΕΝΗΣ - 68	ΑΜΦΙΤΡΙΤΗΣ - 134
ΚΟΥΡΗΤΩΝ - 72	ΠΟΤΑΜΩΝ - 61
ΚΡΑΤΟΥΣ - 36	ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ - 101
ΚΡΟΝΟΥ - 20	ΠΡΩΤΕΩΣ - 89
ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ - 93	ΡΕΑΣ - 21
ΛΗΤΟΥΣ - 76	ΣΕΛΗΝΗΣ - 25
ΜΗΤΙΔΟΣ - 63	ΣΕΜΕΛΗΣ - 104
ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ - 77	ΣΙΑΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΜΟΙΡΩΝ - 37	ΜΑΙΝΑΔΩΝ - 108
ΜΟΡΦΕΑ - 115	ΣΤΥΓΟΣ - 35
ΜΟΥΣΩΝ - 78	ΣΩΤΗΡΙΑΣ - 55
ΝΕΜΕΣΕΩΣ - 34	ΤΕΧΝΗΣ - 73

ΤΗΘΥΟΣ - 23
ΤΥΧΗΣ - 38
ΥΓΕΙΑΣ - 80
ΥΜΕΝΑΙΟΥ - 84
ΥΠΕΡΙΩΝΟΣ - 97
ΥΠΝΟΥ - 113
ΦΙΛΟΤΗΤΟΣ - 47
ΦΙΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ - 49
ΦΟΙΒΗΣ - 66
ΦΥΣΕΩΣ – 62
ΧΑΡΙΤΩΝ - 79
ΧΑΡΟΝΤΟΣ - 116
ΧΡΟΝΟΥ – 11
ΩΚΕΑΝΟΥ - 22
ΩΡΩΝ – 85

1. ΤΩΝ ΘΕΩΝ

- Επικαλούμαι το φως του πανυπέρτατου Αγαθού, αρχίζοντας την
πολύσεμνη ευχή απ' την πηγή του αιώνιου κόσμου· ω Ήλιε
Υπερίωνα, γεννήτορα του νοητικού πυρός, κι εσύ αρχόντισσα
Σελήνη, κόσμημα της αστρόπεπλης Νύκτας· Ουρανό παγγενήτορα,
5 Γαία αγλαόδωρη θεά, και Κρόνε ποικιλόμυθε, αγέραστε, χρονοτόκε,
Ρέα πολυγόνιμη Μητέρα, αέναη του σύμπαντος ροή, και Δία
κεραυνόχαρε, αετόμορφε βασιλέα των θεών, Μέγιστε, δεινέ
εξουσιαστή των πάντων, Ήρα παμβασίλισσα, χορηγέ της αθάνατης
ψυχής, και Αθηνά πολύσοφη, πολυδύναμη μητέρα των τεχνών,
10 Ήφαιστε πυρίπνοε, του κόσμου χειροδύναμε χαλκευτή, κι εσύ
Απόλλωνα διογέννητε, μάντη Δελφικέ, χρυσολύρη Παιάνα,
τριποδιλάε νέε, φανερωτή των μελλούμενων στους θνητούς, και
Άρτεμη τοξοβόλα, κυνηγέτιδα κόρη, βασίλισσα των πυκνόφυλλων
δρυμών, κι ω φτεροπέδηλε Ερμή, ουρανοδόρμε, άγγελε των
15 μακάρων, κι Εστία καλλιπλόκαμη θεά, κέντρο του αμόλυντου
πυρός· Ποσειδώνα αγλαόφημε, ατράνταχτε τριαινοφόρε, του
πολυκύμαντου πόντου αρχηγέ, και Αμφιτρίτη απαλόχερη, γλυκώχη
της θάλασσας πνοή, κι εσύ αναδυόμενη αρχόντισσα, πολύχρυση
Αφροδίτη, μητέρα των απαλόφτερων Ερώτων, και Άρη
20 χαλκοθώρακε, των αθανάτων ισχυρέ πολεμιστή, προστάτη του
χιονοσκέπαστου Ολύμπου· Διόνυσε πολυστάφυλε, χθόνιε βακχευτή,
τριγέννητε Ζαγρέα, και Πάνα καλλιτρίχε, του κόσμου τραγοπόδαρε
αυλητή, εραστή της άγριας φύσης, κι εσείς Μαινάδες λυγρόκορμες,
βακχεύτριες, ορειμανείς, και Σάτυροι δίμορφοι και χαλκόκροτοι
25 Σίληνοί, του κισσοστέφανου ευαστήρα αιώνιοι συγχορευτές, και
Δήμητρα ωραιόκαρπη, τροφοπληθή μητέρα του κόσμου, κι εσύ
διογέννητη Κόρη, Περσεφόνη, θρέπτειρα των ποικιλόμορφων
εποχών, αρχή και τέλος των πάντων, και Πλούτωνα ισχυρόκαρδε,
αερόμορφε Αϊδωνέα, άσβεστο φως του υποχθόνιου κόσμου,
30 κατοικητήριο των αθανάτων ψυχών· κι ω Νύμφες σπιλαιόφιλες,
κόρες του ισχυρόκαρδου Ωκεανού, ζωογόνες του κόσμου πνοές, και
Μούσες λυγρόφωνες, γένος της πολυπόθητης Μνημοσύνης,
οδηγήτριες της πολύσεμνης οδής· Χάριτες χρυσοστόλιστες, της
καλλιστέφανης Κυθέρειας ιέρειες αγνές, χορηγοί του αιώνιου
35 κάλους, και Ώρες αερόπεπλες, ρυθμοδότριες των πολύδωρων

- εποχών· Ασκληπιέ πολυδύναμε, του κόσμου αθάνατε ιατρέ, και
 Υγεία παντάνασσα, δωρήτρια της αρμονίας των όντων· κι εσείς
 ακοίμητοι του κόσμου φρουροί, χαλκόκροτοι Κουρήτες, ανίκητοι
 40 οπλίτες του πατρός· και Δίκη πολυσέβαστη, των αθανάτων αλάθητο
 μέτρο, κι εσύ αξιέραστη Δικαιοσύνη και Νέμεση αμειδίαστη,
 εξουσιάστρια του αδηφάγου πυρός, του θεοφύλακτου δικαίου σεμνή
 θεραπαινίδα· κι ω μητέρες αθανάτων τέκνων, Λητώ καλλίσφυρε,
 πολύσεμνη θεά, γεννήτρια του αιώνιου φωτός, κι εσύ Σεμέλη
 ουρανόθρονη, του Κάδμου πολυδόξαστο γένος, μητέρα του Λυσίου
 45 αφέντη, κι Αλκμήνη, της επτάπυλης Θήβας ωραιόπεπλη βασίλισσα,
 γένεση του λεοντόκαρδου Ηρακλή· κι εσείς, ω κρείττονα γένη,
 άφθαρτοι Ήρωες των θεών, αθάνατοι γεννήτορες της μνήμης, του
 κόσμου ακατάβλητοι μαχητές· και Δαίμονες αιώνιοι, φύλακες των
 σωμάτων και των ψυχών, αγνές συνειδήσεις του κόσμου, της ζωής
 50 πολυεύλογοι οδηγοί, προστάτες της ορθότατης κρίσης, αρωγοί της
 ενάρετης ζωής· και όλοι εσείς οι αθάνατοι θεοί, που το αιώνιο
 σύμπαν κατοικείτε, κι εδρεύετε στου κόσμου τα πολύμορφα μέρη·
 υλικά και νοητά, ορατά κι αόρατα, ρητά και άρρητα· ας είστε
 ευνοϊκοί, ω πολύσοφοι άνακτες, ως τις έσχατες ώρες του βίου,
 55 κομίζοντας ειρήνη, υγεία, αληθινή ευτυχία, και πλούτο ανεκτίμητο
 ψυχής.

2. ΤΟΥ ΔΙΟΣ

- Τον παντοκράτορα Δία θα υμνήσω, τον βασιλέα των αθάνατων θεών
και των θνητών ανθρώπων· ω αμόλυντο Ολύμπιο φως, νικητή του
πανδαμάτορος Κρόνου, άρχοντα των αιωνίων, πηγή της αφθαρσίας,
εσένα που οι βαθύκολπες Νύμφες της Δίκτης παντοδύναμο σε
- 5 έθρεψαν, και οι χαλκοθώρακοι Κουρήτες με ένοπλους χορούς σε
σκέπασαν, καθώς στα ιερά χώματα της Κρήτης ανδρώθηκες,
σωτήριο δώρο για τους πολύμοχθους θνητούς, Ζευ ασπιδοφόρε,
πάνσοφε δημιουργέ, πολύτραπε, πολυδόξαστε, πάντιμε, τελεσφόρε,
που ορμητικός αναδύεσαι μέσα απ' τον ουράνιο αιθέρα, με
- 10 χρυσαφένιες λάμπεις στολισμένος, εξαπολύοντας τον τρομερό
κεραυνό, που τα πάντα με την φωτιά του καταλύει, αιθέριε,
κεραύνιε, βροντόλαλε, καταιβάτη, ουράνιε, χθόνιε και ενάλιε, ω Δία
πολυτίμητε, υπερασπιστή της αληθείας, υπέρμαχε της ανδρείας,
τιτανομάχε, γιγαντοκτόνε, ρητέ και άρρητε, μέγα λίκνο της ζωής,
- 15 που το πεπρωμένο των πάντων μ' αλάθητο ζυγό ορίζεις. Εσένα
ικετεύω, ω παμμακάριστε βασιλέα, να έλθεις με διάθεση ευμενή,
χαρίζοντας υγεία του σώματος κι αιώνιο πλούτο ψυχής.

3. ΤΗΣ ΗΡΑΣ

- Την Ἥρα θα ψάλλω, την αιώνια βασίλισσα του σύμπαντος κόσμου,
την σεβάσμια στους αθάνατους θεούς και στους θνητούς
ανθρώπους· ὦ ιερὲ καρπέ της Ρέας, σύνθρονε κι ομόκλινη του
μεγάλου Διός, περίλαμπρη, αγλαόμορφη, χρυσόθρονη, σκηπτούχε,
5 μακρόπεπλη, πορφυρόζωστη, πανυπέρτατη, καλλίστη, που οι
ουράνιοι αστέρες υποκλίνονται στο πέρασμά σου, πανίσχυρη, που
κάνεις την γη να σείεται με δυνατά χτυπήματα, αγνόκαρδη,
πολύσεμνη, παμμακάριστη θεά, του κόσμου πολυδύναμη
αρχόντισσα, ζωογόνος πνοή των πάντων, εξουσιάστρια των
10 ορμητικών ανέμων, οδηγήτρια των ποικιλόμορφων νεφελών,
δημιουργέ των γόνιμων νερών της βροχής, αθάνατη ευεργέτρια της
μητέρας γης, βαρύθυμη, δικαιοτάτη, αμείλικτη, στοχαστική, που
στα φρένα των θνητών επεμβαίνεις, τιμωρώντας φρικτά την άστοχη
υπερηφάνεια. Χαίρε βασίλισσα του πανύψηλου Ολύμπου, της
15 αιώνιας Ἥβης αθάνατη γεννήτρια, του κλυτοτέχνη Ηφαίστου άρρητη
σύλληψη, και του φλογερού Άρη αδάμαστη έμπνευση. Σ' εσένα
δέομαι θεά, αρχόντισσα του έναστρου ουρανού, να έλθεις γαλήνια,
μαζί με την παιδοτρόφα Ειρήνη, φέρνοντας την ηρεμία του νου,
αληθινή ευτυχία του ανθρώπινου βίου.

4. ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

- Την παλλάδα Αθηνά αρχίζω να ψάλλω, του πολυώνυμου Διός το
 πάνσοφο γένος, την τριτογένεια, που πάνοπλη αναπήδησε απ' την
 αθάνατη κεφαλή, κι ολόκληρη η πλάση ρίγησε χαιρετίζοντας τον
 ερχομό της, ω συνετή παρθένε, πολυφίλητο τέκνο του Διός, που
- 5 μόνη εσύ, εκτός του πατρός, τον τρομερό κεραυνό εξουσιάζεις,
 ισχυρή πολιάδα, προστάτιδα των ηρώων, στρατηλάτισσα κόρη, που
 τις ένδοξες προγονικές γενεές πολυμήνητες ανέδειξες, πάνσοφη θεά,
 που τον φιλοσοφικό λογισμό οδήγησες σε Ολύμπια ύψη,
 γενναίοψυχη, ακατάβλητη, χαλκοσκέπαστη, μαχητική,
- 10 εξολοθρεύτρια των φλεγραίων γιγάντων, που το δέρμα του
 Πάλλαντος σκεπάζει τους δυνατούς σου ώμους, κι απ' την
 ολόλαμπρή σου φορεσιά Νίκες αθάνατες πετούν, πάνοπλη, αγέρωχη,
 αετόμορφη, ορμητική, συ που κάποτε σε πυρρίχια βήματα
 κινήθηκες, κραδαίνοντας όπλα αστραφτερά γύρω απ' τις ρίζες του
- 15 πανύψηλου Ολύμπου, ω εσύ φιλεύσπλαχνη, αγνόκαρδη, ευεργετική,
 κυρίαρχη της ευλογημένης Αττικής γης, που πρώτα σ' αυτήν τον
 ωφέλιμο καρπό δώρισες, εκείνον που σώμα και πνεύμα τρέφει,
 ουράνια, ολόφωτη, πανίσχυρη, σκηπτούχε, που κάθε κακό υπέταξες,
 και μ' ανδροφόνου τέρατος την κεφαλή την ακαταμάχητη αιγίδα
- 20 κόσμησες, εύλογη, πολυμήχανη, φρόνιμη, στοχαστική, μητέρα των
 τεχνών, που σε νόες υψηλούς έργα υπέρλαμπρα ενέπνευσες· γιατί
 όλα ετούτα τα αγαθά μόνη εσύ στα γένη των ανθρώπων παρέχεις,
 αγνή θεά, πάνσεπτη κόρη. Σ' εσένα δέομαι, ω ιερέ λόγε, να έλθεις
 ευπρόσιτη, παρέχοντας στον νου την ζωτική του καθαρότητα και
- 25 εμφυσώντας στην ψυχή την φλόγα της δημιουργίας.

5. ΤΟΥ ΗΦΑΙΣΤΟΥ

- Τον παντοδύναμο Ἡφαιστο θα υμνήσω, τον πολυδόξαστο αρχηγό
του αείζωου πυρός· ὦ κραταίε δημιουργέ, γεννήτορα του αιώνιου
κάλλους, αγνέ απάτωρα, που με τρόπο πολυθαύμαστο η
παντοκράτειρα Ἥρα στο σώμα της σε βάσταξε, κι ολόλαμπρο σε
- 5 χάρισε στο φως, δώρο υπέροχο για τους αθάνατους θεούς και τους
θνητούς ανθρώπους, πάνσοφε, πολύβουλε, θεϊκὴ τεχνίτη, που τα
πάντα στο απέραντο σύμπαν μ' αόρατα δεσμά ενοποιεῖς, και ὅλα
ὅσα βρίσκονται μέσα σ' αυτά με πύρινες πνοές μεταβάλλεις,
δίνοντάς τους τέλειες, θαυμάσιες μορφές, ὦ φωτοφόρε, δαδούχε,
- 10 πολύτεχνε κοσμητή, που το απέραντο σώμα του ουρανού με λάμπεις
αιθέριες στολίζεις, φιλόανθρωπε, ωφέλιμε, αγνόκαρδε, στοργικέ,
πολυδύναμε πατέρα των τεχνών, που την αδάμαστη φλόγα της
δημιουργίας στις ψυχές των ανθρώπων ενέσπειρες, και τους ίδιους
πολυύμνητους ανέδειξες, φωτίζοντας τον δρόμο τους για ἔνδοξα
- 15 ἔργα. Εσένα ικετεύω, ὦ αἰσχροφίμε τεχνουργέ, να ἔλθεις ευπρόσιτος,
φωτίζοντας τον νου με ὅσιες σκέψεις, αθάνατα δώρα που την ζωὴ
των θνητῶν οδηγούν.

6. ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Τον Ολύμπιο άνακτα θα τραγουδήσω, τον χρυσοστέφανο
Απόλλωνα, τον αγλαό υιό του πολυδόξαστου Διός, που η
καλλιπλόκαμη Λητώ στο φως έφερε, πάνω στης Δήλου την άγια γη,
στο νησί το ξακουστό, που απ' το βασίλειο του τριαινοφόρου

- 5 Ποσειδώνα αναδύθηκε· ω δαφνηφόρε Παιάνα, σωτήρα των
πολύμοχθων θνητών, συ που με βέλος αλύγιστο την ζωή του
ανδροφόνου Πύθωνα αφαίρεσες, στις κατάφυτες πλαγιές του
Παρνασσού, στων Δελφών την πανίερη γη, εκεί όπου ναό ευωδιαστό
έχεις, ω Φοίβε χρυσοστόλιστε, εύμορφε, λαμπροντυμένη,
- 10 χρησιμοδότη, αλάθητε, μέγα μάντη, που του μέλλοντος αιώνος την
γνώση κατέχεις, χρυσολύρη, χρυσόμαλλε, ολοφώτεινε, μουσηγέτη,
που κυκλοπεριστρεφόμενος με βήματα ρυθμικά γύρω απ'
ανθοστόλιστους βωμούς, όπου η σμύρνα ανακατώνεται με το λιβάνι,
τις γλυκόλαλες Μούσες οδηγείς στης έμπνευσης τον αιώνιο χορό,
- 15 άφθαρτε, πολυτίμητε, αγνέ εναρμονιστή του κόσμου, που με τις
χρυσές σου χορδές την κίνηση των πάντων ρυθμίζεις, κι όλα τα
σώματα τ' ουρανού την γλυκιά σου μελωδία τραγουδούν, ω
φωτοφόρε θεέ, λαμπροτίμητε νέε. Εσένα παρακαλώ, ω αργυρότοξε
Φοίβε, να έλθεις με όψη χαρούμενη, φέρνοντας την πολυπόθητη
- 20 αρμονία του νου και παρέχοντας στα σώματα την απαραίτητη
ισορροπία.

7. ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

- Την πολώνυμη κόρη της Λητούς θα υμνήσω, την δίδυμη αδελφή του χρυσόσπαθου Απόλλωνος, που σε βαθύσκιωτο Εφέσιο δάσος το αθάνατο φως, με τα κρινόλευκα χέρια της, πρώτη εκείνη έφερε· ω παντοδύναμη Άρτεμη, κυνηγέτιδα θεά, δαδοφόρα κόρη, εύστοχη,
- 5 σκυλοσυνόδευτη, ελαφοτοξεύτρια, ταυροπόλε, που με κοντό χιτώνα ζωσμένη και με βήμα γοργό ανάμεσα σε πυκνές φυλλωσιές περνάς, εξαπολύοντας βέλη αλάθητα, που τον αυχένα των πυκνόμαλλων αγριμιών λυγίζουν. Χαίρε αθάνατη θεά, αδάμαστη παρθένε, χρυσόβελη, πολυθόρυβη, δασοδίαιτη, σκηπτούχε, που ανάμεσα σε
- 10 δέντρα σκιερά και κοντά σε δροσερές ρεματιές αναπαύεσαι, έχοντας πάντοτε αθάνατες συνοδούς τις καλλιπλόκαμες νύμφες των πηγών, ω αστρόπεπλη, φιλέρημη, χρυσοπέδιλη, ανθοστέφανη, που τέρπεται με τα κατάφυτα βουνά και σ' ανεμόδαρτες κορφές, μαζί με νύμφες ομορφόποδες, τον αέναο χορό της φύσης οδηγείς και τα πάντα μέσα
- 15 σ' αυτήν εξουσιάζεις, πότνια, ροδόμορφη, καλλιπρόσωπη, αγνή, που των όντων τις πολυποίκιλες μορφές με την αιώνια χάρη σου σκεπάζεις. Εσένα παρακαλώ, ω παντάνασσα, να έλθεις ευπρόσιτη στους ικέτες σου, φέρνοντας της μητέρας φύσης τις χαρές και παίρνοντας μακριά την καταστροφική της ορμή.

8. ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ

Τον λαμπερόφθαλμο υιό της Μαίας καλώ, τον αθάνατο νου του
σύμπαντος κόσμου· έλα πολύτρανε άνακτα, φτεροπέδιλε Ερμή,
χρυσόραβδε νέε, που σαν ορμητικός αετός απ' τον κόσμο των θεών
ξεκινάς, και με φτερούγες πλατιές αιωρείσαι πάνω από στεριές

- 5 κατάφυτες και αφροστέφανα πελάγη, μεταφέροντας παντού τ'
αθάνατα προστάγματα, ω πολυμήχανε θεέ, αείρροε, αερόμορφε,
γοργοτάξιδε, εφευρετικέ, εσένα που η λυγερόκορμη Πλειάδα στο
φως σε έφερε, μέσα σε δροσερή Αρκαδική σπηλιά, μακριά απ' τις
ποικιλόμορφες νεφέλες κι απ' των ανέμων τις ακούραστες πνοές, ω
- 10 πολύβουλε, πολυστόχαστε, αστραπόφτερε, ερευνητικέ, ρητέ και
άρρητε, που σαν βροντερός κεραυνός την αδρανή σιωπή του νου
ξαφνιάζεις, ωφέλιμε, φιλόανθρωπε, λυσιμέριμνε, ευεργετικέ,
στήριγμα των θνητών στις δύσκολες ώρες, συ που με βότανα
ιαματικά τις οδυνηρές πληγές απαλύνεις, και κάθε πικρή έγνοια του
- 15 νου απομακρύνεις, χθόνιε, κρύφιε, υπνοφόρε, λυσιμελή, αποστολέα
ονείρων, που τις αθάνατες ψυχές στο βασίλειο της Περσεφόνης
οδηγείς, ω πολυφίλτε υιέ του Διός, αθάνατε αγγελιοφόρε, δεινέ
τεχνίτη του λόγου, προστάτη του νόμιμου κέρδους, αγαπητέ στους
αθάνατους θεούς και στους θνητούς ανθρώπους. Σ' εσένα δέομαι, ω
- 20 πολυδόξαστε νέε, να έλθεις χαρούμενος, φέροντας αγαθά του νου
που μόνο εσύ κατέχεις, και εμφυσώντας μέσα του την ήρεμη δύναμή
σου.

9. ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

- Την παντοδύναμη Εστία θα υμνήσω, την πρωτότοκη κόρη της
παμβασίλισσας Ρέας· έλα μακάρια θεά, συνετή παρθένε, ηλιόφωτη,
ουράνια, αγνόκαρδη, σεβαστή, του Κρόνου πολυδύναμη θυγατέρα,
5 συ που κάποτε μέγα όρκο έδωσες, αγγίζοντας με χέρια αθάνατα την
κεφαλή του Ολυμπίου πατρός, ω άχραντη, άσπιλη, αμόλυντη,
πανευτυχή, που μ' ολόχρυσες αχτίδες την σκέψη των ανθρώπων
διανάζεις, οδηγώντας πάντοτε σε πράξεις ορθές, ωφέλιμη,
ισχυρόκαρδη, ακλόνητη, παντογόνα, χαρίστρια πολύτιμων αγαθών,
λύτεια κάθε κακού, ισχυρό στήριγμα των θνητών, προστατίδα της
10 οικογένειας, που στο μέσο του οίκου τον θρόνο σου έχεις,
ρυθμίζοντας τα πάντα με του νόμου τους αλάθητους ορισμούς,
σωτήρια, φιλόανθρωπη, φιλεύσπλαχνη, δεκτική, που τους ικέτες
αγαπάς και γλυκιά παρηγοριά στην θλίψη τους παρέχεις, ω
υπέρλαμπρη, ποικιλόμορφη, φιλένθεη, ζωοδότρα, που του Δήλιου
15 αφέντη τον βωμό στεφανώνεις, και τις αγνές προσφορές των θνητών
σε ουράνια ύψη οδηγείς· γιατί μόνη εσύ την αρχή και το τέλος τους
ορίζεις, ω φωτογόνα θεά, πολύσεπτη κόρη. Εσένα ικετεύω, ω
κραταιά πυρόεσσα, να έλθεις με πρόσωπο χαρούμενο, φέρνοντας
φως αληθινό και διώχνοντας μακριά τις ζοφερές εικόνες της ψυχής.

10. ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

- Την χρυσοστέφανη Κυθήρεια θα τραγουδήσω, την ποθητή σε θεούς
και θνητούς Αφροδίτη· ὦ πολυύμνητη βασίλισσα, κραταία θεά, ἐσύ
που ἀπ' τα μέλη του παντεπόπτη Οὐρανοῦ γεννήθηκες, στην
αφροσκέπαστη θάλασσα της Κύπρου ἐπάνω, γόνιμη, ἀνθοστόλιστη,
5 πολυδύναμη, πλουτοδότρα, που τα πάντα στον κόσμον ἐξουσιάζεις,
ὅσα ἡ μαύρη γῆ στους κόλπους της θρέφει, κι ὅσα στον βαθύρροο
πόντο κολυμπούν, κι ὅσα ἀγέρωχα πετοῦν στο ἀπέραντο σῶμα του
Αἰθέρα· ὅλα αὐτά με τὴν ἀθάνατη πνοή σου περιρρέεις, καὶ τα πάντα
μέσα σ' αὐτά, με τῆς ἀλύγιστης Πειθοῦς τα φίλτρα κυβερνάς, ὦ
10 ζωοδότρα, πολυπόθητη μητέρα τῶν Εῤῶτων, που με τὸν Πόθο καὶ
τὸν Ἴμερο ζωσμένη, στον αὐχένα τῶν πολύπαθων θνητῶν, τῆς
ἀνάγκης τὸν γλυκόπικρο ζυγὸ ἐθεσες, υποτάσσοντας με φλογόμορφα
βέλη τὴν καρδιά στῆς ἐνώσης τὶς ἀρρητες προσταγές, αἰολόμορφη,
χρυσοστόλιστη, γλυκοπρόσωπη, καλλίστη, που τὴν χρυσή σου κόμη
15 οὐ ἀχτίδες τοῦ Ἡλίου στεφανώνουν, τα φλογερά σου χεῖλη τοὺς
πόθους σε θεοὺς κι ἀνθρώπους ἀνάβουν, στα στήθη σου τα ἀπαλά ο
πόνος μίας γλυκιάς ἐπιθυμίας φωλιάζει, κι ἀπ' τὸ τρυφερό σου το
κορμί Ἐρωτες ἀθάνατοι πετοῦν, ὦ χρυσόπεπλη, ἐλικοβλέφαρη,
μειλίχια, σκηπτούχε, που τὴν ὁρμητικὴ μανία τοῦ πολέμου με χέρια
20 ἀπαλά γαληνεύεις, βλαστάνοντας σε γῆ καὶ οὐρανὸ με τα δῶρα τῆς
καλλιπλόκαμης Εἰρήνης. Ἐσένα ἱκετεύω, ὦ παντάνασσα, νὰ ἔλθεις
με διάθεσι εὐμενὴ, φέρνοντας τὴν συντροφικότητα ὡς βάλσαμο τοῦ
βίου, καὶ τὴν γλυκιά Ἀρμονία, ἀθάνατη ὁδηγήτρια τῶν σωμάτων καὶ
τῶν ψυχῶν.

11. ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

- Τον ορμητικό Άρη καλώ, τον προστάτη του υπέρλαμπρου Ολύμπου·
έλα γενναιόψυχε μαχητή, αθάνατε πολεμιστή, πατέρα της
πολυπόθητης Νίκης, θαρραλέε υιέ της παμβασίλισσας Ήρας, που σε
πεδιάδα κατάφυτη με άνθος θαυμαστό σε κυοφόρησε, ανδρείε,
- 5 χρυσόκρανε, πολυδύναμε, φλογερέ, εσύ που από ουράνια ύψη
πάνοπλος στον κόσμο των θνητών κατεβαίνεις, κοιτάζοντας με
βλέμμα κοφτερό, και ζωσμένος με τον Δείμο και τον Φόβο σε
αιματοβαμμένες μάχες χύνεσαι, βγάζοντας τρομερές του πολέμου
ιαχές, ω πανίσχυρε θεέ, ακούραστε, χειροδύναμε, ακλόνητε,
- 10 ανδροφόνε, που μάχεσαι ακατάπαυστα μ' αθάνατα όπλα
στολισμένος, κραδαίνοντας το κοφτερό σπαθί, που τις ψυχές απ' τα
σώματα χωρίζει, φρικώδη, αμείλικτε, τειχομάχε, αιμοχαρή, που μέσα
απ' τα στρατεύματα σαν άνεμος περνάς, σκορπίζοντας της
λυσσαλέας Έριδας τον πόνο, προσφέροντας τις σάρκες των εχθρών
- 15 βορά στις μελανόκαρδες Κήρες· έπειτα, αφού ευχαριστήσεις το
πνεύμα σου με τα έργα της μάχης, στον οίκο του πατρός επιστρέφεις,
και λυγισμένος απ' του παντοδαμάστη Έρωτα τα βέλη, παραδίνεσαι
στην αγκαλιά της χρυσοστέφανης Κυθέρειας και στα μαγευτικά
ταξίδια του Μορφέα. Εσένα ικετεύω, ω χειροδύναμε άνακτα, να
- 20 έλθεις ευμενής, χαρίζοντας γενναιότητα στις αθάνατες ψυχές και
αστείρευτη δύναμη στα χωμάτινα σώματα.

12. ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ

- Τον παντοδύναμο Ποσειδῶνα καλῶ, τον βασιλιά του βαθύκολπου
πόντου· ὦ μακάριε θεέ, Ολύμπιε, ολοφώτεινε, βροντόηχε,
δοξαστικέ, πολυδύναμε καρπέ της Ρέας, εξουσιαστή του υδάτινου
κόσμου, που κατοικεῖς στα ολόμαυρα βάθη της αβύσσου,
- 5 πολύμορφε, πολύσπορε, ζωογόνε, ολβιοδότη, που ὅσα ἡ θάλασσα
στα σπλάγχνα της θρέφει μ' ἀλάθητες βουλές κυβερνάς,
μαυρόμαλλε, καλότυχε, αφροστέφανε, κυματοπληθή, που με
χαλκόποδα ἄτια τον υδάτινο κύκλο διαγράφεις, κοσμοκράτορα,
θαλασσόγδουπε, γαιοσείστη, τρομερέ, που με χαλκόλαμπρη τρίαινα
- 10 τους χρυσόφτερους Ἀνέμους διατάξεις, ξεσηκώνοντας κύματα
φοβερά, ὦ πολυνύμε θαλασσοκράτορα, ἀφθαρτε, χειροδύναμε,
πανίσχυρε, παντοτινέ, που τα θέμελα της ευρύτερνης γῆς
συγκρατεῖς, καὶ ὅσα στους κόλπους της βρίσκονται, μ' ἀθάνατους
χτύπους τραντάξεις, πολύτρανε, ἀκλόνητε, ισχυρόκαρδε μαχητικέ,
- 15 ἀρωγέ των προγόνων στις ἐνδοξότερες νίκες, ωφέλιμε, φιλόανθρωπε,
χαριστή πολύτιμων ἀγαθῶν, που τον ἀμέτρητο πλούτο της βασιλείας
σου στους πολύμοχθους ἀνθρώπους χαρίζεις. Εσένα ἱκετεύω, ὦ
θαλάσσιε ἀνακτα, νὰ ἔλθεις με πρόσωπο ευμενές, φέρνοντας οὐρίους
ἀνέμους, πολύτιμους συντρόφους στα μακρινὰ ταξίδια των θνητῶν.

13. ΤΗΣ ΑΜΦΙΤΡΙΤΗΣ

Την θαλασσοκράτειρα Αμφιτρίτη θα υμνήσω, την αρχόντισσα του βαθύκολπου πόντου· ω αγνό βλαστάρι του Νηρέα, λαμπερόφθαλμη θεά, γαλαζόπεπλη κόρη, εξουσιάστρια της τρικυμισμένης θάλασσας, που με την δύναμη του αθάνατου νου τον ποντοπλάνητο κόσμο

- 5 γεννάς και τα πάντα μέσα σ' αυτόν ορίζεις, ω κραταιά βασίλισσα, ομόθρονη κι ομόκλινη του τριαινοφόρου Ποσειδώνα, νεροτάξιδη, συ που με άρμα ολόχρυσο και με καλλίποδες κόρες συντροφιά, σε πέλαγα γαλήνια πορεύεσαι, μεγαλώνυμη άνασσα, αιολόμορφη κόρη, μητέρα του διφυούς Τρίτωνα, που ορμητικός μέσα απ' τα κύματα
- 10 ανεβαίνει, υψώνοντας κοχύλι αστραφτερό, τον μυστικό ερχομό σου σαλπίζοντας, χαρά της φύσης και αγαλλίαση των αθάνατων θεών, παντοδύναμη Αμφιτρίτη, πολυσέβαστη αρχόντισσα, μητέρα των καταγάλανων λιμνών και των βαθύρροων ποταμών, γόνιμη, σπηλαιόφιλη, αδάμαστη, θηριοτρόφα, που τα θαλασσοθρεμένα κήτη
- 15 κυβερνάς και με στολίδια ολοζώντανα τον κόσμο του απέραντου βυθού σκεπάζεις, φυσώντας αιώνια, ζωογόνο πνοή, ως τα βάθη της μελανόμορφης αβύσσου, ω ποικιλόμορφη θεά, πολύσεμνη κόρη. Σ' εσένα δέομαι, ω κραταιά Νηρηίδα, να έλθεις με πρόσωπο ευμενές, φέρνοντας ευλογίες που μόνη εσύ παρέχεις και παίρνοντας μακριά
- 20 την ορμητική μανία των κυμάτων.

14. ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ

- Τον αγλαόμορφο υιό του Κρόνου καλώ, τον βασιλέα του άφθαρτου κόσμου· ω μαυροντυμένε άνακτα, δυνατόψυχε Άδη, εσένα που βαρύς σου έλαχε κλήρος στον κόσμο των νεκρών να αφεντεύεις, γυρίζοντας αιώνια σε τόπο σκιερό, που οι αχτίδες του Ήλιου ποτέ
- 5 δεν αγγίζουν, κι όπου ποτέ δεν ακούγεται το γλυκόλαλο τραγούδι των πουλιών, ω φρικτέ κυβερνήτη των ψυχών, αμείλικτε, αιολόμορφε, πολυδύναμε, πανδέκτη, που τον φοβερό τρικέφαλο κύνα εξουσιάζεις, και κάθε ζωή απ' τα σώματα αφαιρείς, πανδαμάτορα, τρανέ κλειδοκράτορα του κόσμου, αρχή και τέλος των
- 10 πάντων, συ που διαγράφεις τον αιώνιο κύκλο των γεννήσεων, άχραντε, αμόλυντε, αιώνιε οφθαλμέ της δικαιοσύνης, που κάθε τι το εναγές με Ταρτάρια φωτιά αποκαθαίρεις, πανίσχυρε, ισχυρόκαρδε, επόπτη του ιερού όρκου, που από τ' αθάνατο σώμα σου η πολύβουη Στύγα αναβλύζει, μέγα σέβας για τους αθάνατους θεούς και τους
- 15 θνητούς ανθρώπους. Χαίρε πολυδύναμε Αϊδωνέα, χαριστή αγαθών, που το κέρας της αφθονίας κρατάς, και με την αγνή Περσεφόνη πλαγιάζεις, θάλλοντας μ' ολόγλυκους καρπούς· γι' αυτό εσένα, ω αγαθοδότη θεέ, και Πλούτωνα αποκαλούμε. Σ' εσένα δέομαι, ω χορηγέ της αιωνιότητας, να έλθεις ευπρόσιτος, σώζοντας τους ικέτες
- 20 σου από κάθε κακό, παρέχοντας την πολυπόθητη ένωση με τους αιώνιους, υπέρλαμπρους νόες.

15. ΤΗΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ

Την αγνή Περσεφόνη καλώ, την κραταιά αρχόντισσα του υποχθόνιου κόσμου· έλα μαυρόπεπλη θεά, λαμπερόφθαλμη κόρη, εύμορφη, καλλιπλόκαμη, παμβασίλισσα, παντογόνα, ομόθρονη κι ομόκλινη του πολυδύναμου Πλούτωνα, αλάθητε ζυγέ της

- 5 δικαιοσύνης, που τις ψυχές των ανθρώπων κυβερνάς και τα δίκαια έργα βραβεύεις, άφθαρτη, πολυδόξαστη, πολυτίμητη, σκηπτούχε, που μέσα σε μελανότοιχα δώματα τον περίλαμπρο θρόνο σου έχεις, αμείλικτη, βαρύθυμη, μείλιχια, φρικτή, οδηγέ των φιδοπλόκαμων Ευμενίδων, τιμωρέ της ύβρεως και της φθοροποιού επάρσεως,
- 10 ωφέλιμη, πλουτοδότρα, κάρπιμη κόρη, μητέρα των γήινων εποχών, που σαν στο πλευρό του Αϊδωνέα πλαγιάζεις, ολόλευκο πέπλο στα πάντα απλώνεις, φτάνοντας ως τις άκρες των υψήβουων κορφών, και τότε πάλι απ' τα σκοτεινά βάθη ξεκινάς, και σμίγοντας με την γόνιμη μητέρα, τον κοιμώμενο σπόρο ξυπνάς, και κάθε σεβάσμια
- 15 φωνή, απ' τα βάθη της ιερής Ελευσίνας, με ύμνους τον ερχομό σου αναγγέλλει, ω ζωοδότρα θεά, πολύσεμνη κόρη. Εσένα ικετεύω, ω παντάνασσα, να έλθεις ευμενής, χαρίζοντας γλυκερούς, πνευματικούς καρπούς, και τυλίγοντας τις ψυχές με την αθάνατη πρόνοια του νου, που τα πάντα στο σύμπαν ορίζει.

16. ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- Την καλλιπλόκαμη Δήμητρα θα υμνήσω, την ανθοστόλιστη
 βασίλισσα της πολύκαρπης γης· ω αγνό βλαστάρι της Ρέας,
 πλουτοδότειρα θεά, πολύσεμνη κόρη, γόνιμη, φερέκαρπη,
 χλωρόπεπλη, σταχυοφόρα, που πρώτη εσύ τα χρυσοκέρατα βόδια με
 5 τ' αθάνατα χέρια σου έξεψες, και με αλέτρι κοφτερό τον ωφέλιμο
 σπόρο έκρυσες, βαθιά, στα σπλάγχνα της μάνας γης, κάρπιμη,
 πολυδύναμη, τελεσφόρα, αυξητική, εξουσιάστρια των γονιμοποιών
 δυνάμεων, που τα πάντα σκεπάζεις με πολύνανθο πέπλο, ω
 πολυνύμη άνασσα, πολύμορφη, πολυδόξαστη, ωφέλιμη,
 10 σκηπτούχε, μητέρα των πάντων, ανθοπληθής, που έρχεσαι ολόφωτη,
 με την ξανθή σου κόμη στολισμένη με στάχνα, και τους θνητούς με
 χέρια απαλά ευλογείς, χαρίζοντάς τους πολύτιμα δώρα και τον αγνό
 καρπό, που σώμα και πνεύμα θρέφει, ω παντογόνα θεά, άχραντη
 κόρη, μητέρα της λαμπερόφθαλμης Περσεφόνης, μέγιστη
 15 ιεροφάντιδα, που τον οίκο της ιερής Ελευσίνας εποπτεύεις, και στον
 κόσμο των αθάνατων θεών τις ψυχές των ανθρώπων οδηγείς,
 φωτίζοντας την ιερά οδό προς τον απέραντο και άρρητο τόπο. Εσένα
 ικετεύω, ω αθάνατη μητέρα του κόσμου, να έλθεις χαρούμενη,
 φέρνοντας ευτυχία, ειρήνη και ευδαιμονία, δώρα αθάνατα που τον
 20 βίο των θνητών στολίζουν.

17. ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ

- Τον πολυστάφυλο Διόνυσο θα υμνήσω, τον αιώνιο, βάκχειο
 χορευτή· ὦ αγνό βλαστάρι του Διός, ιερέ καρπέ των αθανάτων,
 πολυδόξαστε Βάκχε, που ο ίδιος ο νεφεληγερέτης πατέρας στο
 αθάνατο σώμα του σε βάσταξε, κι ολόλαμπρο σε παρέδωσε στα γένη
- 5 των μακάριων θεών, κισσοστέφανε, πολυθόρυβε, σκιρτητή,
 θυρσοτινάκτη, μανιακέ, μέγα οργιοφάντη, εσένα που οι καλλίζωνες
 Μαινάδες, με κόμες λυτές, οιστρήλατες σε συνοδεύουν,
 χαλκοτόρνευτα τύμπανα κρούοντας, χορεύοντας μέσα σε δάση
 βαθύσκιωτα και στις ανεμόδαρτες ράχες των βουνών, ευάζοντας
- 10 εκστατικές καθώς ενώνονται με την θεία πνοή σου, και όλη η πλάση
 γύρω πάλλεται με μία άρρητη, ουράνια μελωδία, ὦ ευβουλέα,
 πολύβουλε, κάρπιμε θεέ, γόνιμε, ταυροκέρατε, άριστε νέε, του
 κόσμου αγνέ αυξητή, που τον μυστικό χορό της βλάστησης οδηγείς,
 κι όλα όσα κρύβονται στην μητρική αγκαλιά με τις αθάνατες βουλές
- 15 σου αυξάνεις, φιλόανθρωπε, λυσιμέριμνε, λυτήριε, ελευθερωτή,
 δωρητή του ευεργετικού οίνου, που τον ανθρώπινο πόνο απαλύνει,
 και κάθε σκέψη ζοφερή στα πέρατα της γης αποδιώχνει. Χαίρε
 Διόνυσε περιχαρή, πολυόλβιε νέε, ανάπαιμμα των ενάρετων ψυχών,
 της αγνής Περσεφόνης πολύσεπτο άνθος. Σ' εσένα δέομαι, ὦ λύσιε
- 20 άνακτα, να έλθεις με πρόσωπο ευμενές, χαρίζοντας υγεία, ευτυχία
 και μακροβιότητα, και παίρνοντας μακριά τις λύπες του ανθρώπινου
 βίου.

18. ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

- Τον πολύμορφο, αιθέριο άνακτα καλώ, το αστροφώτιστο κάλυμμα
του χιονοσκεπάστου Ολύμπου· έλα Ουρανέ πολυδόξατε, μακάριε
θεέ, πύρινε, πανυπέρτατε, πολύμορφε, αστροβριθή, με άπειρες
λάμπεις στολισμένε, που όλα τα θεϊκά δημιουργήματα σε απέραντη
- 5 αγκαλιά περικλείεις, ω φόρεμα γαλάζιο της ημέρας, πέπλο μελανό
της νυκτός, μέρος αχώριστο του σύμπαντος, που αέρινο χιτώνα,
φωταυγή, στο απέραντο στερέωμα απλώνεις, αείρροε, αιολόμορφε,
πολυποίκιλε, αστροφεγγή, που με τις μαύρες νεφέλες ταξιδεύεις, ω
πανίσχυρε, πολυδύναμε, στήριγμα κραταιό των πάντων, που μέσα
- 10 στις παλάμες σου τον Ήλιο και την αρχόντισσα Σελήνη κρατάς,
υπέρλαμπρε οίκε των μακάρων, που σ' αθάνατα ύψη το πέταγμα των
ψυχών οδηγείς, γόνιμε, πολύσπορε, ζωογόνε, αυξητική, πηγή
πολυπόθητων αγαθών, συ που με το σώμα της μεγάλης μητέρας
πλαγιάζεις, αμέτρητες ευλογίες παρέχοντας στα γένη των
- 15 πολύμοχθων θνητών, άφθονε, πολυώνυμε, παντογόνε, δοξαστική,
αγνό σπέρμα του κόσμου, χορηγέ κάθε ζωής, που κάποτε το άχραντο
αίμα σου με της θάλασσας το σώμα ενώθηκε, κι ο χρυσόμαλλος
Έρωτας τότε σαν φως απ' τα βάθη εφάνη, τα πάντα υποτάσσοντας
μ' ολόχρυσα βέλη. Σ' εσένα δέομαι, ω πολυώνυμε άνακτα, να έλθεις
- 20 ευπρόσιτος, δίνοντας διαύγεια του νου, πολύτιμο έναυσμα για
σκέψεις ορθές.

19. ΤΗΣ ΓΑΙΑΣ

- Την πανσεβάσμια Γαία καλώ, την μητέρα των αθάνατων θεών και των θνητών ανθρώπων· ω πολύσεπτη βασίλισσα, γόνιμη, γεροθέμελη, βαθύκολπη, πανευτυχή, πηγή της αφθονίας, συ που με μέλι κατάξανθο και με πολύτιμο γάλα των ανθρώπων τα σώματα
- 5 θρέφεις, και τα πάντα στα όσια σπλάγχχνα σου κυοφορείς, ω πανθρέπτειρα, πανδότηρια, πολύανθη, πλουτοδότρα, που χαίρεσαι με τον αφέντη Ήλιο μέσα σε γόνιμους αγρούς, μ' ολόχρυσα στάχνα κεντημένους, δύναμη πολύμορφη, τελεσφόρα, πανκαταλύτρα, προστάτιδα του θεϊκού όρκου, τιμωρέ των επίορκων θνητών,
- 10 παντοδύναμη, του κόσμου πολυεύλογη αρχόντισσα, ομόκλινη του έναστρου Ουρανού, φίλη των νεφελών και των κρυστάλλινων βροχών, ισχυρέ κρατήρα του βαθύρροου πόντου, που τ' αθάνατα χείλη σου με τ' αφρισμένα νερά του Νηρέα δροσίζεις, ω πολυδόξαστη μητέρα των πάντων, δαφνοστόλιστη κλίνη της
- 15 Περσεφόνης, που μέσα στις βαθιές σου αγκαλιές τους ημίθεους άνδρες κρατάς, ω πανάνασσα θεά, παιδοτρόφα κόρη. Στον υπέρλαμπρο νοερό ναό σου ως ικέτης προσέρχομαι, και παρακαλώ σε, ω βασίλισσα, να έλθεις με διάθεση ευμενή, έχοντας συντρόφους αγαθούς, την λαμπροπρόσωπη Ειρήνη, τον Πλούτο τον πολύολβο
- 20 και την λαμπροτίμητη Δικαιοσύνη, φως των θεών που τις ψυχές των ανθρώπων ζεσταίνει.

20. ΤΟΥ ΚΡΟΝΟΥ

- Τον πανδαμάτορα Κρόνο θα ψάλω, τον ολόλαμπρο υιό του
έναστρου Ουρανού· ω σύντροφε της παμβασιλίσσας Ρέας,
χρυσόθρονε, χρυσοστέφανε, σκηπτούχε, ορμητικέ, που απ' αθάνατα
ύψη τα πάντα εξουσιάζεις, εύγλωττε, πολυμήχανε, πολύτροπε,
- 5 αειθαλή, που με άπειρους τρόπους τις ζωές των ανθρώπων ενώνεις,
και πάλι τα γήινα δεσμά με λόγους μυστικών καταλύεις,
πολύμορφε, πολυποίκιλε, αείρροε, αυξητικέ, αιώνιε του κόσμου
χορευτή, που μαζί με τις φρόνιμες Ώρες, το πεπρωμένο των
πολύπαθων θνητών με της ανάγκης το νήμα υφαίνεις, ω
- 10 παντοδύναμε βασιλέα, άχραντε, παγγενήτορα, παμφάγε, φθοροποιέ,
που τα πάντα στον γήινο κόσμο με θεϊκές δοκιμασίες ελέγχεις, ω εσύ
αείζωον πυρ, συνοδοιπόρε των ολόφωτων αστέρων, που στον αιώνιο
κύκλο της γένεσης και της φθοράς ηγεμονεύεις, πάναγνε,
μεγαλώνυμε, κάλλιστε, δοξαστικέ, του Ουρανού πολυδύναμο
- 15 σπέρμα, που απ' την πάνσεπτη κεφαλή σου ο μακρός Όλυμπος
εφάνη. Χαίρε Κρόνε μαυρόμαλλε, πηγή των αθάνατων θεών, γόνιμε,
ολβιόμοιρε, πολύσπερμε, ολβιοδότη, αθάνατε τροφέα της χρυσής
γενεάς, συγχορευτή των φιλένθεων ψυχών, αυτών που σε
πρωτόγνωρα ύψη ανεβάζεις, σκεπάζοντάς τες με αμόλυντο, αιώνιο
- 20 φως. Εσένα με λόγια ιερά ικετεύω, να έλθεις ευπρόσιτος, γεμάτος με
πάνσοφες διδαχές, πολύτιμο οδηγό για ενάρετα έργα.

21. ΤΗΣ ΡΕΑΣ

- Την παντογόνα βασίλισσα θα υμνήσω, την πανυπέρτατη αρχόντισσα του σύμπαντος κόσμου· Ρέα, μακάρια θεά, ομόκλινη του πανδαμάτορος Κρόνου, χρυσόθρονη, πολυδόξαστη, λαμπροτίμητη, σκηπτούχε, με πύρινες γλώσσες ζωσμένη, πανίσχυρη, πολύμορφη,
- 5 πολυμήχανη, στοχαστική, σώτεια του Ολύμπιου αφέντη, που τα φρένα του παντεπόπτη θόλωσες σκεπάζοντάς τα με τον πέπλο της απάτης, ω πολυδύναμη βασίλισσα, μέγιστη θεά, πολυώνυμη κόρη, μητέρα του κόσμου αθάνατη, που απ' το σώμα σου όλα τα θεία εφάνηκαν, κραταιά Τιτανίδα, πολύσπορη, πολυγόνιμη, ωφέλιμη,
- 10 παντοθαλή, καρπέ της γόνιμης Γαίας, που θησαυρούς στους ανθρώπους χαρίζεις, πάναγνη, χορόφιλη, ακλόνητη, πολυχαρή, δέσποινα των ψηλών βουνών, που την μανία της φύσης φουντώνεις και τα πάντα σ' αυτήν μεταβάλεις, άφθαρτη, πολυθόρυβη, πολυόργια, μανιακή, του κισσοστέφανου Βάχχου πολύσεμνη
- 15 πάρεδρε, που τα άγρια θηρία της γης με τρόπους μυστικούς υποτάσσεις· γι' αυτό και η πλάση ολάκερη, μ' ολόβροντες φωνές σε υμνεί. Χαίρε ολόφωτη θεά, πολύσοφη κόρη, θρέπτειρα των αθάνατων ψυχών. Σ' εσένα δέομαι, ω ιερή μήτρα των πάντων, να έλθεις χαρούμενη, φέρνοντας πλούσια αγαθά και ευτυχία άμεμπτη,
- 20 πολύτιμους συντρόφους στις δύσκολες ώρες των θνητών.

22. ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

- Επικαλούμαι τον μεγάλο Ωκεανό, του αστεράτου Ουρανού τον πολυένδοξο γόνο· ω κυανόμορφε Τιτάνα, πρωτογέννητε θεέ, πατέρα των βαθύρροων ποταμών και των κρυστάλλινων, ωφέλιμων πηγών, πανίσχυρο σπέρμα, που κόρες λυγερόκορμες γέννησες, δροσόμορφε,
- 5 αλμυρόπνοε, αφροστέφανε, τροφοπληθή, που γύρω απ' της Γαίας την πανώρια μορφή με δίνες βαθιές περιφέρεσαι, κρατώντας της φύσης τους γόνιμους χορούς, παρέχοντας το ζωογόνο νερό, που μέσα από περάσματα βαθιά με ήχους γλυκερούς αναβλύζει, γόνιμε, άφθονε, ταυροκέρατε, διφυή, βαθύκολπε, φωτόλουστε, κλειδούχε,
- 10 πολυχαρή, χθόνιε, κρίφιε, υδροπόρευτε, τροφοπληθή, χαριστή των πολυπόθητων αγαθών, που τον βαρύ κρατήρα του πόντου στα πανίσχυρα χέρια σου κρατάς, φυλάσσοντας σε δώματα ιερά τις πνοές των πολύμορφων πλασμάτων, ω παντοτρόφε άρχοντα, άφθαρτε, αείρροε, πηγαίε, ορμητικέ, της χαλκοτόρνευτης τρίαυνας
- 15 υπέρλαμπρε οίκε, που τις αγνές ουράνιες φλόγες στην αμόλυντη καρδιά σου κρατάς, αιώνιο ανάπαυμα παρέχοντας στων θεών τα πυρίμορφα γένη. Εισάκουσε ετούτη την δέηση, και έλα στους ικέτες σου ευμενής, τις χρυσόφτερες ψυχές περιζώνοντας με του νου τις πολύσοφες χάρες.

23. ΤΗΣ ΤΗΘΥΟΣ

- Ω λαμπρόθρονη Τιτανίδα, κόρη σεμνή, Τηθύ ουρανογέννητη,
μακάρια θεά, πρεσβυτάτη, ομόκλινη του παντογόνου Ωκεανού, του
χειροδύναμου θαλασσοκράτορα ομόνοη άνασσα, που τις
βαθύκολπες, βραχοανάβρυστες κόρες, απ' τα γόνιμα σπλάγχχνα σου
5 γέννησες, τυλίγοντας με ολοζώντανες πνοές της καλλίτεκνης
μητέρας το σώμα, ηλιόφωτη, δροσόλουστη, καλλίζωνη,
τροφοπληθή, πολύσπορη, βιοθρέπτειρα κόρη, της
λαμπροκεφαλόδετης Προθυραίας αχώριστη σύντροφε, ολβιόμοιρη,
συ που κατέχεις την κρήνη της ζωής, στάζοντας το πρώτο γλυκύτατο
10 γάλα, που τους νέους καρπούς των Ερώτων ανασταίνει, ω κρύφια,
υδατόμορφη, αχνοσκέπαστη, εαρινή, πολυκύμαντη αρχόντισσα, συ
που κάποτε την Ολύμπια Κόρη βάσταξες, και πολυένδοξη ανάμεσα
στους αθανάτους την ανέθρεψες, παρέχοντας την πρώτη νοητική
τροφή, που το άνθος του αιώνιου κάλλους με ασύλληπτο φως
15 στεφανώνει. Εισάκουσέ με που δέομαι, και έλα με πρόσωπο ιλαρό,
τις πολυάριθμες ευλογίες σου χαρίζοντας, στις ψυχές, που με πόθο
ιερό, την όσια μορφή σου γυρεύουν.

24. ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

- Τον ολόλαμπρο Ήλιο καλώ, το αθάνατο φως των θεών και των
θνητών ανθρώπων· ω του Υπερίωνα πολυδόξαστε υιέ, κραταιέ
αρματηλάτη, που ακούραστα διαγράφεις τον αιώνιο κύκλο τ'
ουρανού, άχραντε, αμόλυντε, πανόλβιε, ζωοδότη, αιώνιε οφθαλμέ
- 5 της δικαιοσύνης, αγαλλίαση των δίκαιων ψυχών, τιμωρέ των
ανόμων, πυρόδρομε, ολοφώτεινε, περίλαμπρε, πλουτοδότη, ιερή
τροφή του νου, αγνέ αυξητή του κόσμου, της θαλασσόβρεχτης
Ρόδου καύχημα, των Κορίνθιων ηρώων αθάνατε γεννήτορα, που
όταν η ροδοδάκτυλη Ηώς τις πύλες του αιθέρα ανοίγει, ολόφωτος
- 10 τότε αναδύεσαι, άρμα χρυσόζυγο οδηγώντας, που ο Εώς, ο Αιθίοψ,
ο Βρόντης κι ο Στερότης, με πύρινες φτερούγες τραβούν πάνω απ'
την ευρύτερνη γη και τα νερά του βαθύρρου πόντου,
σκορπίζοντας παντού το αμόλυντο φως, που στεφανώνει την
υπέροχη μορφή σου· και τότε η δύναμη της ζωής τα πλάσματα της
- 15 φύσης αγγίζει, και τα πολύχρωμα λουλούδια των αγρών ανοίγουν με
γλυκές ευωδιές, η αθάνατη μητέρα χαμογελά, βλαστάνοντας με
υπέροχα δώρα, και όλος ο κόσμος πάλλεται, τραγουδώντας μια
άρρητη, ουράνια μελωδία. Εσένα ικετεύω, ω περιφερόμενο μάτι του
κόσμου, να έλθεις με πρόσωπο ευμενές, παρέχοντας ανάταση των
- 20 ψυχών και την πολυπόθητη υγεία.

25. ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Την μακροφτέρουγη Σελήνη καλώ, την μαυρόπεπλη κόρη του
νυκτερινού ουρανού, που έχει για στεφάνι της αργυρόλευκο δίσκο·
έλα θεά αστραφτερή, ολόφεγγη, ολόγιομη, μακάρια, σκηπτούχε, της
Ευρυφάεσσας γένος αγνό, σύντροφε των πύρινων αστέρων,

- 5 νυχτόδρομη, φιλήσυχη, ταυροκέρατη, δαδούχε, κόσμημα του
ολόλαμπρου αιθέρα, ω φιλάγρυπνη, παντεπόπτρια, αεροδιάβατη,
κλειδούχε, ουράνια κόρη, συ που κάποτε με τον ωραίο Ενδυμίωνα
έσμιξες ερωτικά, ξαπλώνοντας στις Κύπριδος τις ανθισμένες κλίνες,
ω μεγάλη μητέρα των Ωρών, που αυξάνεις και πάλι ελαττώνεσαι,
- 10 φίλη των γυναικών, που την φύση ξυπνάς μ' αθάνατο φέγγος, καθώς
τα ομορφότριχα άτια οδηγείς πάνω απ' του πόντου το σώμα,
φανερώνοντας τον δρόμο σου σ' ασημόλουστα νερά. Εισάκουσε
ετούτη την δέηση και δέξου τις νηφάλιες σπονδές, διαυγάζοντας τον
νου μ' αθάνατο φως, πολύτιμο οδηγό για ένδοξα έργα.

26. ΤΟΥ ΑΙΘΕΡΟΣ

Αιθέρα, της μελανόπεπλης νύχτας πολύευκτο άνθος, αιολόμορφε,
πρωτογέννητε, φωτοφόρε, αστροφεγγή, αιώνια σκέπη του κόσμου,
που όλα όσα βρίσκονται στον οίκο σου με το άχραντο σώμα σου
περιβάλλεις, φανερώνοντας τον υψηλόφεγγο δρόμο του ακούραστου

- 5 αρματηλάτη και της ταυροκέρατης κόρης το πανίερο φως, ω
κεραυνόμορφε άρχοντα, πυρίπνοε, ζωογόνε, παντεπόπτη, που με
φλογερές αναπνοές σ' αθάνατα ύψη φτερουγίζεις, τους
χρυσόφθαλμους νέους γεννώντας, στολίζοντας με λάμπεις
πολύχρυσες της νύχτας την σεπτή κεφαλή. Χαίρε ολόλαμπρε
- 10 Αιθέρα, αείρροε, πολύμορφε, ολόδροσε, αστροφεγγή, εσύ που με
την έλευση της ροδομάγουλης Ηούς, λούζεις με φως γλυκύτατο το
σώμα του πατρικού ουρανού, κρύβοντας των άστρων τις πύρινες
μορφές, την αστραφτερή σου θωριά καθρεφτίζοντας στου πελάγους
τα αφροστέφανα βάθη. Εσένα ικετεύω, ω ψυχοτρόφε, να έλθεις με
- 15 πρόσωπο χαρούμενο, υψώνοντας ανάλαφρο τον νου στα δάση της
αιώνιας γαλήνης.

27. ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

- Επικαλούμαι τους ουράνιους Αστέρες, της μελανόπεπλης Νύχτας τα
 αγγαλά τέκνα· ω μακροφτέρουγοι ταξιδευτές, διάπυροι,
 αεροδιάβατοι, νυχτόδρομοι, φωταυγείς, που με την αρχόντισσα
 Σελήνη χορεύετε, κυκλοπεριστρεφόμενοι με τις αρμονίες της
- 5 Απολλώνιας λύρας, κι άπειρες λάμπεις στο ουράνιο στερέωμα
 σκορπίζετε, βαδίζοντας τον κύκλο του ζωογόνου Αιθέρα,
 φωτόλουστοι, αλαφροπάτητοι, αερόμορφοι, φωτοφόροι, του
 παντοδύναμου Διός θεράποντες αγνοί, που μ' αθάνατο φως το
 απέραντο σύμπαν κοσμείτε, αστράφτοντας με χρυσαφένιες φωτιές,
- 10 και με φωνές αιώνιες την δόξα του νοερού Ολύμπου υμνείτε,
 πετώντας με πύρινες πνοές γύρω απ' των θεών τους υπέρλαμπρους
 θρόνους, ω πολυδόξαστοι άρχοντες, λαμπρόμορφοι, αείζωοι,
 αεικίνητοι, παντεπόπτες, αχώριστοι σύντροφοι των Μοιρών, που με
 τις αστραφτόματες Ωρες πορεύεστε, το πεπρωμένο του κόσμου
- 15 χαράσσοντας στον χάρτη του ακοίμητου ουρανού, την ζωή και τον
 θάνατο προλέγοντας, που τις τύχες των ανθρώπων ορίζουν. Σ' εσάς
 δέομαι, ω του κόσμου περιφερόμενοι οφθαλμοί, να έλθετε ευμενείς,
 χαρίζοντας βίο πλούσιο σε ενάρετα λόγια και έργα.

28. ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

- Ω Έρωτα χρυσόφτερε, της ευστέφανης Κυθήρειας περιπόθητε γόνε,
 δίφυλε, αιολόμορφε, πυρόδρομε, ορμητικέ, που μ' ανάλαφρα
 φτερουγίσματα πετάς ανάμεσα στα πλάσματα της φύσης, και μ'
 ολόχρυσες κλωστές τις ψυχές με τα σώματα ενώνεις, Έρωτα
- 5 περιχαρή, πανίσχυρε του κόσμου αφέντη, εράσμιε, γλυκύτατε,
 φωτόμορφε, συζευκτικέ, ήπιε, παράφορε, εύτοξε, μαγευτικέ, που με
 γλυκόπικρα βέλη τα στήθη πληγώνεις, βίο πολύολβο στους συνετούς
 χαρίζοντας, κεντρίζοντας με πόνους αβάσταχτους των παράτολμων
 ανθρώπων τις ψυχές, ω καλλιστέφανε άνακτα, χρυσόμαλλε νέε,
- 10 δροσόπνοε, ταχυφτέρουγε, πολύβουλε, πυρφόρε, γόνιμε,
 αστροστόλιστε, εύκαρπε, σελασφόρε, που τα πάντα στο σύμπαν
 μεταβάλλεις, δίνοντάς τους θαυμάσιες, πολυποίκιλες μορφές· γιατί
 εσύ τα σχήματα του κόσμου κατέχεις και όλα, όσα θρέφει το σώμα
 της μητέρας θεάς, κι όσα ο καταγάλανος πόντος στα βάθη του
- 15 κρύβει, κι όσα με φτερούγες πλατιές σε αιθήρια ύψη πετούν, όλα
 αυτά με αρμονία και σύνεση ενώνεις, επιβάλλοντας μ' αδιάσπαστα
 δεσμά τους νόμους της αλύγιστης ανάγκης. Εσένα παρακαλώ, ω
 των αθανάτων αλάθητε τοξευτή, να έλθεις με πρόσωπο χαρούμενο,
 φέρνοντας της συντροφικότητας το περιπόθητο δώρο, που τον βίο
- 20 των θνητών με χαρούμενες στιγμές ομορφαίνει.

29. ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Επικαλούμαι την θυγατέρα του φρικτού Χάους, αυτήν που Νύχτα οι πολύπαθοι θνητοί την ονομάζουν· ω πρωτογέννητη θεά, χρυσόφτερη κόρη, άφθαρτη, μαυρόμαλλη, πρεσβυτάτη, παντοτινή, της δικαιοτάτης Νέμεσης αθάνατη γεννήτρια, που με αστροφεγγείς

- 5 οφθαλμούς στα πάντα εισοράς, πανίσχυρη, παντεπόπτρια, χρυσόθρονη, σκηπτούχε, λαμπροστόλιστη αστράνασσα, που μεγαλόπρεπη απ' τον Πλουτώνιο χώρο αναδύεσαι, χρυσά χαλινάρια στα χέρια σου κρατώντας, διατάσσοντας μ' ευλύγιστο μαστίγιο τα γοργοπόδαρα άτια, κι απλώνεις τον αστροστόλιστο μανδύα στον
- 10 θόλο του απέραντου ουρανού, φανερώνοντας των άστρων τις πύρινες μορφές και της ασημόφεγγης Μήνης το άφθαρτο φως, ω φιλήρημη, παγγενέτειρα, υπνοφόρα, θωπευτική, αδελφή του φοβερού Ερέβους, ήπια, μειλίχια, λυσιμέριμνη, πραΰντική, σύντροφε του ραβδοφόρου Μορφέα, που την εράσμια γαλήνη στον κόσμο
- 15 απλώνεις, και πολύτιμη ανάπαυση στα σώματα παρέχεις. Σ' εσένα πάντοτε οι ευσεβείς πανάρχαιους ύμνους αναπέμπουν, μαγεμένοι απ' την γλυκιά μελωδία της ιερής, βαθυστόχαστης σιωπής. Εσένα ικετεύω, ω παντάνασσα, εισάκουσε ετούτη την δέηση, και έλα στον
- 20 ικέτη σου ευμενής, οδηγώντας τον αέναο χορό των Ωρών στα βήματα του αιώνιου κόσμου.

30. ΤΗΣ ΑΔΡΑΣΤΕΙΑΣ

- Την παντοδύναμη Αδράστεια καλώ, την πολύσοφη κυβερνήτρια του
άφθαρτου κόσμου, ω παμβασίλισσα θεά, λαμπρόθρονη κόρη,
πολύευκτη μητέρα των αιωνίων, πάνσοφη, ακλόνητη, άχραντη
κρήνη της ζωής, λαμπροκεφαλόδετη άνασσα, που την υπέροχη κόμη
5 σου με τις αχτίδες του νοητού φωτός έχεις πλεγμένη, ενάρετη,
δικαιοτάτη, πολύτερπη, σκηπτούχε, πηγή της ευδαιμονίας των
όντων, λευκοντυμένη αρχόντισσα, που με την λάμψη της αγνότητας
αστράφτεις και την βαριά σου φορεσιά μ' άστρα διαμαντένια κεντάς,
ω πανσεβάσμια κόρη, ουρανογέννητη θυγατέρα, πάναγνη,
10 αμόλυντη, άφθαρτη, μονογενής, που τον οίκο του αέναου πυρός
κατέχεις και με φλόγες θεόμορφες την σκέπη του πατρικού ουρανού
περιζώνεις, μεταδίδοντας στα όντα το άχραντο φως, που σώμα και
πνεύμα δυναμώνει. Χαίρε πρωτογέννητη θεά, πρεσβυτέρα,
εξουσιάστρια του σύμπαντος κόσμου, άφθαρτη, ανίκητη, μακάρια,
15 σκηπτούχε, από θεούς κι ανθρώπους σεβαστή, γόνιμη, πολύσπορη,
ζωογόνα, αυξητική, αέρινη, χλοόμορφη, λειβαδίσια, ευωδιαστή,
πανυπέρτατη γη της αληθείας, που τα θέμελα του χιονοσκέπαστου
Ολύμπου βαστάς, και γύρω απ' την υπέρλαμπρη μορφή σου, πλήθη
χρυσοστέφανων ηνιόχων και σειρές αρμάτων πτερωτών
20 περιφέρονται, γυρεύοντας τον γαλακτόχροο ανθό, που σ' αθάνατα
σπλάγχνα μεγαλώνει. Μακάριες ας είναι οι ψυχές, που μπόρεσαν μ'
ανάλαφρα φτερά τον θρόνο σου ν' αγγίξουν· γιατί απ' τα μάτια τους
έσβησες την θλίψη, και την καρδιά τους την γέμισες με φως, και την
ύπαρξή τους απάλλαξες απ' τις φθοράς τις πολυποίκιλες ωδίνες.
25 Εσένα ικετεύω, ω της αθανασίας πολυύμνητο λίκνο, στρέψε το
βλέμμα σου στην πολύπαθη γη κι έλα ευπρόσιτη στους ικέτες σου,
εκπέμποντας πολύχρυσες λάμψεις της αρετής, που το σκότος του
βίου καταλύουν.

31. ΤΗΣ ΘΕΜΙΔΟΣ

- Επικαλούμαι την ουρανογέννητη κόρη, την γεννήτρια και
προστάτιδα της θείας Δικαιοσύνης· ω Θέμιδα, του Διός
χρυσοστέφανη πάρεδρε, μαυρόμαλλη, κυανόφθαλμη, λευκοντυμένη,
αγνή, πάνσεμνη, δικαιοτάτη, αθάνατο φως της αληθείας, που πρώτη
5 εσύ απ' όλους τους θεούς την σεβάσμια δικαιοσύνη εδραίωσες,
υψώνοντας αλάθητο ζυγό στου Ολύμπου το υπέρλαμπρο κέντρο, την
τάξη στον κόσμο επιβάλλοντας με του ακλόνητου νόμου την ισχύ, ω
κραταιά Τιτανίδα, λαμπρόφημη, λαμπροτίμητη, καλόμοιρη, ποθητή,
αμερόληπτη, παντεπόπτρια, πανόσια τροφή της ψυχής, που σμίγεις
10 με κρύφιεσ σκέψεις με τον νου του μαυροσύννεφου Κρονίδα, και
των δικαίων τις ασίγαστες φωνές σε ουράνιους θρόνους οδηγείς,
φανερώνοντας σ' αυτούς την άφθαρτη αλήθεια, που το σκότος του
ψεύδους καταλύει, ω κραταιά παντάνασσα, πάνσοφη,
πολυστόχαστη, χρυσόθρονη, μαντική, σωτήρια, πανσεβάσμια,
15 καλόκαρδη, αρμονική, του πολύμορφου κόσμου γλυκύτατο
ανάπαυμα· γιατί χωρίς εσένα, ω πολύνυμη βασίλισσα, δεν υπάρχει
καμία ωραιότητα και κανένα μεγαλείο στις ψυχές· ούτε και η
πολυπόθητη γαλήνη του νου, ούτε και η εράσμια Ειρήνη τον βίο των
θνητών ομορφαίνουν· γιατί όλα αυτά από την άχραντη καρδιά σου
20 πηγάζουν, παρέχοντας τους ακλόνητους θεσμούς, που τα θέμελα του
κόσμου κρατούν. Εσένα ικετεύω, ω των θεών παμμακάριστε γόνε,
να έλθεις ευπρόσιτη στους ικέτες σου, την εράσμια ευταξία
φέρνοντας, που τις ευλογίες του πατρός με θεϊκή δικαιοσύνη
κατανέμει.

32. ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

- Επικαλούμαι την πλατυφτέρουγη Δίκη, του κεραυνόχαρου Δία και της σοφότατης Θέμιδος το πολυφίλητο βλαστάρι· ω κυανόφθαλμη θεά, πολυσέβαστη βασίλισσα, αρχόντισσα των αιώνιων, αστρόπεπλη, αιθέρια, χρυσόθρονη, σκηπτούχε, των δικαίων κραταίο
- 5 στήριγμα, του νόμου ακλόνητο θεμέλιο, που τον βαρύτιμο πυρσό της Δικαιοσύνης με χέρια παντοδύναμα υψώνεις, διαλύοντας το σκότος της ανομίας με του Ήλιου το αμόλυντο φως, ω του κόσμου παντεπόπτη οφθαλμέ, σκέπη φωτόλουστη των μακαρίων, δύναμη του αείζωου πυρός, λαμπρόμορφη, πολύσεπτη, θεσμοδότρια,
- 10 μαχητική, αχώριστη σύντροφε της Ευνομίας και της ωραιοπλόκαμης Ειρήνης, πολύτροπη, ισχυρόπνη, αδάμαστη Δίκη, ασίγαστη, ανίκητη, πυρίπνη, κλειδούχε, που με τις αστραπόφτερες Ωρες, του λαμπερόφθαλμου αιθέρα τις πύλες κρατάς, και το πανίερο βήμα διαβαίνεις, που στην αίθουσα του θρόνου οδηγεί, ω πηγή της
- 15 αφθαρσίας, της λεοντόκαρδης Νέμεσης αχώριστη σύντροφε, που της νύχτας το βαθύτατο σκότος ενδύεσαι, ακολουθώντας με βήμα ανάλαφρο τους εναγείς, τρυπώντας με λόγχη ουράνια της ανομίας την γήινη καρδιά. Εισάκουσε με θεά και έλα με διάθεση ευμενή, όντας ασπίδα αδιαπέραστη που αλώβητες τις δίκαιες ψυχές
- 20 διαφυλάττεις.

33. ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

- Την διογέννητη κόρη καλώ, του κόσμου την πολύσοφη βασίλισσα,
την ευάρεστη στους αθάνατους θεούς και στους θνητούς
ανθρώπους· ω κραταία Δικαιοσύνη, εσύ που έχεις εύστοχο λογισμό,
άφθαρτη, ανέπαφη, σεβάσμια, τετιμημένη, που σε πολύχρυσα
- 5 ανάκτορα εδρεύεις, κι από ύψη ανυπέρβλητα, το σώμα του
αστροφώτιστου αιθέρα κυβερνάς, ζεσταίνοντας με του Ήλιου το
αστείρευτο φως τις ψυχές των ενάρετων ανθρώπων, ω κόρη ανίκητη,
ακριβοδίκαιη, ισχυρόκαρδη, ξιφοφόρε, χρυσόπτερη, πυρόεσσα,
πολυδύναμη, σκηπτούχε, που της αρχόντισσας Δίκης την φωτιά
- 10 άσβεστη διαφυλάττεις, φρικτές τιμωρίες εξαπολύοντας, σ' όσους με
χέρια μιαρά, την άχραντη μορφή σου επικαλούνται, καλότυχη,
ειρηνόφιλη, αλεξίκακη, δοξαστική, αμόλυντο φως των νοητών, που
του Διός τον βαρύτιμο ζυγό μ' αλάθητες σκέψεις κατευθύνεις,
επιβάλλοντας με σύνεση τους νόμους των θεών ως τις άκρες του
- 15 σύμπαντος κόσμου. Εισάκουσέ με που δέομαι και γίνε στους ικέτες
σου οδηγός, την οδό της αρετής φανερώνοντας με όσιες σκέψεις και
έργα.

34. ΤΗΣ ΝΕΜΕΣΕΩΣ

- Την μαυρόπεπλη Νέμεση καλώ, την πανίσχυρη κόρη της
 πολυσέβαστης Δίκης· ω μεγαλώνυμη βασίλισσα, πολυδύναμη θεά,
 άφθαρτη, παντεπόπτρια, δικαιοτάτη, παντοτινή, που σαν άνεμος
 γοργός ταξιδεύεις, και τις άνομες πράξεις ασίγαστα κυνηγάς,
- 5 υψώνοντας την άχραντη μορφή σου πάνω απ' τα πλήθη της
 πολύπαθης γης, ανοίγοντας φτερούγες πλατιές, που τα πρόσωπα των
 βέβηλων σκιάζουν, κρύβοντας από άδικες ψυχές του Ήλιου το
 γαλήνιο φως, ω μεγαλοδύναμη Νέμεση, φρόνιμη, πολυστόχαστη,
 αμερόληπτη, σκηπτούχε, παμμακάριστη άνασσα, που σε Ολύμπια
- 10 ύψη με τους αθάνατους θεούς αναπαύεσαι, σ' ολόφωτο θρόνο
 καθισμένη, και πάλι εσύ στο ζοφερό βασίλειο του Άδη με τις
 φιδοπλόκαμες Ευμενίδες ιερουργείς, και της αγνής Περσεφόνης την
 καρδιά με τις ψυχές των δικαίων ευφραίνεις, ω πολύμορφη,
 ισχυρόκαρδη, αλύγιστη, φρικτή, που τον αλάθητο ζυγό του δικαίου
- 15 ορίζεις, υψώνοντας ρομφαία κοφτερή, που την έπαρση της ύβρης
 καταλύνει. Χαίρε κορωνίδα του πανύψηλου Ολύμπου, κραταιά
 αρχόντισσα, που στον τροχό της ανθρώπινης τύχης μ' αθάνατες
 βουλές ηγεμονεύεις. Εισάκουσε την δέησή μου, ω πολυδόξαστη θεά,
 και χάρισέ μας την πολυπόθητη δικαιοσύνη, το θείο δώρο που στον
- 20 δρόμο της αληθείας οδηγεί, και τις πληγές του βίου των θνητών μ'
 αλάθητους τρόπους θεραπεύει.

35. ΤΗΣ ΣΤΥΓΟΣ

- Την αμείλικτη Στύγα καλώ, της καλλιπλόκαμης Τιθύος τ'
 ολόλαμπρο άνθος· ω αστραφτόματη θεά, κόρη του βαθύρροου
 Ωκεανού, λαμπρόθρονη, πανσεβάσμια, βαρύθυμη, φιδοζωσμένη,
 σύμμαχε του βροντόλαλου Διός, που με την Νίκη, τον Ζήλο, την Βία
 5 και το Κράτος, το γένος των Ολύμπιων όπλισες, εξαπολύοντας της
 μάχης την ακοίμητη ορμή, και μέσα από χάσματα βαθιά του
 Ταρτάρου τις λάμπεις φανέρωσες, που στα βάθη της μητέρας θεάς
 με πύρινες ανάσες αργοκαίει, ω μελανόπεπλη αρχόντισσα,
 μαυρόμαλλη, αλύγιστη, ισχυρόκαρδη, παγερή, αμείλικτη,
 10 υγροδιάβατη, κρυσταλλόμορφη, ορμητική, που έλαβες τιμή
 ξεχωριστή, απ' τα χέρια του μοιραγέτη Δία δοσμένη· ο όρκος ο
 πανίερος, από όλους τους θεούς σεβαστός, μέσα στην πάναγνη
 καρδιά σου, σαν φλόγα της αλήθειας, αιώνια να καίει. Χαίρε
 δικαιοτάτη βασίλισσα, άφθαρτη, αείρροη, σκηπτούχε, λυτρωτική,
 15 ασίγαστη εχθρά των αδίκων, που απ' τα βάθη του Πλουτώνιου
 ερέβους αναβλύζεις, σμίγοντας τους ήχους των κρυστάλλινων νερών
 με των ψυχών τα απαλά ψιθυρίσματα, και με της Κόρης τα άρρητα
 τραγούδια, που τις καρδιές των αθάνατων θεών με γλυκές μελωδίες
 ευφραίνουν. Έλα μακάρια θεά, συ που πρώτη το ξίφος βύθισες στο
 20 πολεμόχαρου Άρη την ασπίδα, και άπλωσε τις ολόχρυσες φτερούγες
 σου πάνω απ' των ανθρώπων το γένος, σκεπάζοντας μ' αλάθητη
 δικαιοσύνη το σώμα του παγγενήτορος ουρανού.

36. ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

- Ω υιέ της μελανόφθαλμης Στυγός, Κράτος, πανίσχυρη θεότητα,
μακάριε γόνε των αιώνων, σύντροφε του αμόλυντου πυρός, συ που
έχεις αλύγιστη καρδιά, πολύβουλε, αμειδίαστε, ακαταμάχητε,
εύφρων, που πάνω από χλωρόκαρπες στεριές αιωρείσαι, τον αυχένα
- 5 των πολυάριθμων θνητών υποτάσσοντας στου πατρός τις αθάνατες
βουλές, ω νικηφόρα θεότητα, άμωμε, ακάματε, πυρίδρομε, ορμητικέ,
ομόνοε του κεραυνόχαρου αφέντη, που το βάθρο του πανύψηλου
Ολύμπου με του νόμου την ακλόνητη ισχύ στερεώνεις, ζώνοντας με
φλόγες αδιαπέραστες την ουράνια, πανυπέρτατη έδρα. Χαίρε
- 10 μεγαλοδύναμε θεέ, άφθαρτε, αμείλικτε, φιδοπλόκαμε, ενωτικέ,
πολυώνυμε δυνάστη των πάντων, χείρα δεξιά του πατρός, που με
άρρητους τρόπους στο Κρόνιο σώμα κατοικείς, ω ακοίμητε φρουρέ
των αθανάτων, βαρύθυμε, βαρύγδουπε, χειροδύναμε, τελεσφόρε,
που κάποτε του Ηφαίστου τα βαρύτατα δεσμά στο σώμα του
- 15 μεγαλόκαρδου Τιτάνα επέβαλλες, μπήγοντας τ' αλύγιστα, ατσάλινα
καρφιά στα στήθη του ανεμόδαρτου βράχου. Εισάκουσέ με που
δέομαι και έλα με πρόσωπο ευμενές, τους όρους της φιλένθεης ζωής
παρέχοντας, που με της σύνεσης τους γλυκύτατους καρπούς στους
κήπους της αιώνιας αρετής ανθίζει.

37. ΤΩΝ ΜΟΙΡΩΝ

- Τις μεγαλώνουμες Μοίρες καλώ, της αστρόπεπλης Νύκτας τις φοβερές θυγατέρες· ὦ γοργοκίνητη Κλωθώ, Λάχεση κληροδότρια, κι εσύ Ἄτροπε, αμετάκλητη κόρη, ἀφθαρτες, ἀνίκητες, ἀστραπόφτερες, παντοτινές, πολυδύναμες βασίλισσες, που λάμπετε με πολύχρωμες
- 5 ανταύγειες, ὦ πρεσβύτατες, πανάρχαιες, πολυώνυμες, δοξαστικές, θεϊκές εργαστίνες, που το πεπρωμένο των ἀνθρώπων ορίζετε, μ' ἀθάνατο ἀδράχτι γυρισμένο, πλεγμένο με τῆς ἀνάγκης τον βαρύτατο ιστό, που τα πάντα στον κόσμον κυβερνά, ὦ εσεῖς παντεπόπτριες, παντοδότειρες, πανολέτειρες, τελεσφόρες, προνοητικές,
- 10 ἀναπόφευκτες, κλειδούχες ἀνάσσεις, που τις θύρες τῆς ζωῆς καὶ του θανάτου κρατάτε, καὶ τα πάντα μέσα στον κόσμον τῆς φθοράς μεταβάλλετε, πανίσχυρες, λυσιμέριμες, μειλίχιες, φρικτές, ἀφθονες, διόπεμπτες, συζευκτικές, διαιρετικές, του πανσεβάσμιου νόμου ἀχραντες ἰέρειες, που τὴν πλάση ολάκερη, με το μοιραγέτη Δία τις
- 15 βουλές, στον χορὸ των ἀένανων μεταμορφώσεων οδηγείτε. Χαίρετε κόρες πανίερες, ἀγλαόμορφες, πολυσέβαστες, κερασφόρες, σεμνές, πάνσοφες, παντοδύναμες, ουράνιες, χθόνιες καὶ ἐνάλιες, του μαυρόμαλλου Κρόνου πολυποίκιλες συμπαίκτριες, που παρελθόν, παρόν καὶ μέλλον στα ἀθάνατα χέρια σας κρατάτε. Ἐσὺς ἱκετεύω, ὦ
- 20 μακάριες θεές, νὰ ἔλθετε ευπρόσιτες στους ἱκέτες σας, χαρίζοντας βίον μακρὺ, με ευτυχισμένες ἀναμνήσεις κοσμημένο.

38. ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ

- Τύχη, του αστραπόμορφου Διός πολυδύναμη θυγατέρα, πανίσχυρη, καλόφημη, ομορφοστόλιστη, πανκαταλύτρα, που του κόσμου το βαρύτιμο πηδάλιο με κρύφιεσ σκέψεις κυβερνάς, ξετυλίγοντας τα νήματα της γήινης ζωής με των Μοιρών το πολύστροφο αδράχτι, ω
- 5 αγλαόφημη θεά, άφθονη, λυσιμέριμνη, παντοδυνάστρια, αγνή, απ' όλους ποθητή, του Πλούτου αθάνατη συμπαίκτηρια, ευνοϊκή στους ευσεβείς, στους κακούς αμείλικτη τιμωρός, χρυσοφαή αρχόντισσα, που την ευτυχία στο κατώφλι του οίκου οδηγείς, κοσμώντας του βίου τις στιγμές με της χαράς τα θεόμορφα δώρα, ω Τύχη
- 10 χρυσόπεπλη, λαμπρόθρονη, μειλίχια, κερασφόρα, ουρανός ευδαιμονίας και βάραθρο του ολέθρου εσύ, που μαζί με την χρυσόφτερη Νέμεση το κέντρο του αιθέρα κατέχεις, και τα πάντα στον κόσμο κυβερνάς, ορίζοντας τα μέτρα της εύνοιας με της Δίκης τον αλάθητο ζυγό. Εισάκουσέ με που δέομαι, ω του κόσμου
- 15 ακαταμάχητη βασίλισσα, και πρόσελθε στους ικέτες σου ευμενής, μαζί με την καλλίζωνη Αφροδίτη, χορηγώντας τα πολύευκτα αγαθά που με φως τις ψυχές ομορφαίνουν.

39. ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

- Επικαλούμαι την πρωτογέννητη, δίμορφη κόρη, της εύγονης μητρός
το πολυφίλητο βλάστημα· ω αναπόδραστη Ανάγκη, μεγαλώνυμη
βασίλισσα, ομόθρονη κι ομοκρέβατη του πανδαμάτορος Χρόνου,
χρυσόλογγη, πανυπέρτατη, αστρόπεπλη, μοιραγέτι, καλλιστέφανη
- 5 άνασσα, συ που κάποτε με τις κυκλοπεριστρεφόμενες χρονικές δίνες
ενώθηκες, τέμνοντας μ' ολόχρυσο ηλιακό ξίφος την πρώτη
δημιουργία, τους ακλόνητους πυλώνες της φωτιάς υψώνοντας, που
τα όρια του κόσμου βαστάζουν, ω λαμπρόμορφη, δικαιοτάτη,
αμείλικτη, θεσμοφόρε, του σύμπαντος κόσμου κραταιά πηδαλιούχε,
- 10 που με νόμο απαράβατο τα πάντα εξουσιάζεις, οδηγώντας τα βήματα
των μαυρόπεπλων Μοιρών με του άνακτα Φοίβου τους εναρμόνιους
ήχους, το πεπρωμένο των ανθρώπων χαράσσοντας στο σώμα του
πατέρα ουρανού. Χαίρε ρυθμοδότρια των τριών βασιλείων,
πλατυφτέρουγη αρχόντισσα, ολβιόμοιρη, πυρφόρε, εύλογη,
- 15 αλύγιστη, άφευκτη, παντοτινή, παμβασίλισσα θεά, λαμπρόθρονη
κόρη, που στους εγκόσμιους κύκλους με άρρητες δυνάμεις
ηγεμονεύεις, ενώνοντας τα ακατάλυτα δεσμά, που τις πορείες των
όντων διαγράφουν. Εισάκουσε την ικετευτική μου φωνή και έλα με
διάθεση χαρούμενη, φανερώνοντας την υπέρλαμπρη οδό της αρετής,
- 20 που τις μέριμνες του βίου καταλύει.

40. ΤΟΥ ΟΡΚΟΥ

- Επικαλούμαι τον φοβερό Όρκο, της φλογόμορφης Έριδας τον
αμείλικτο υιό· ω μαυρόμαλλε άνακτα, ομόνοε του παντοκράτορος
Διός, μέγιστε, ανυπέρβλητε, πανυπέρτατε, φωτοφόρε, αμόλυντο πυρ,
που πάνω σ' ανθοστόλιστους βωμούς σιγοκαίς, και τις κεφαλές των
5 γενναίων ανδρών με δάφνες ωραιόκαρπες στολίζεις, χαρίζοντας
σύνεση ζηλευτή και δόξα άμεμπτη, σ' όσους στα πάντιμα χνάρια
σου βαδίζουν, ω σεβάσμιε, ισχυρόκαρδε, λαμπροτίμητε, κρατερέ,
οπλοφόρε φύλακα, που με την βασίλισσα Δίκη συντροφιά, τις ζωές
των θνητών επιβλέπεις, φρικτές συμφορές εξαπολύοντας σ' όσους,
10 ψευδόμενοι, τολμούν την άσπιλη μορφή σου ν' αντικρύσουν. Χαίρε
τιμωρέ των επιόρκων, πολυδύναμε δαίμων, που στα βάθη του
Πλουτώνιου ερέβους περιφέρεσαι, απ' των φιδοπλόκαμων
Ευμενίδων τους χορούς οδηγημένος, την άχραντη καρδιά σου
ευφραίνοντας με της Στύγας το καθάριο νερό, που απ' του βράχου
15 την αλύγιστη καρδιά με ήχους τρομερούς αναβλύζει. Εισάκουσε
ετούτη την δέηση και έλα με πρόσωπο ευμενές, ανάβοντας την
φλόγα της ενάρετης ζωής, που τον βυθό της αιώνιας μνήμης φωτίζει.

41. ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

- Ω του παντάνακτα Δία πολυδόξαστη κόρη, Πίστη, μεγαλώνυμη θεά,
ανίκητη βασίλισσα, χρυσόλαμψη, παντεπόπτρια, φιλάγρυπνη, αγνή,
πανυπέρτατη άνασσα, που σ' ολόφωτα ύψη αναπαύεσαι, το αθάνατο
πνεύμα σου γαληνεύοντας με την καθαρότητα του αμόλυντου πυρός,
- 5 και με τις λάμψεις του βαρύβροντου κεραυνού, την ώρα που με
πύρινα φτερά τον ουράνιο χιτώνα διασχίζει, ακλόνητη, λεοντόκαρδη,
μεγαλοδύναμη, μαχητική, που στολίζεις με φλόγες θεϊκές της
καλλιπάρθενης Εστίας τον βωμό, οπλίζοντας με θάρρος τις ψυχές,
δένοντας με του όρκου τα άθραυστα δεσμά της τιμιότητας τα
- 10 θεάρεστα λόγια, ω θεσμοδότρια, καλόβουλη, διάπυρη, συνετή,
εύορκη, αμόλυντη, φωτοφόρα, ενωτική, που με του Φοίβου τα
φλογόμορφα βέλη ταξιδεύεις, κατανικώντας τα όπλα της δόλιας
απάτης, του ψυχοφθόρου ψεύδους το σκότος διαλύοντας, που το
γένος των πολύπαθων θνητών απ' την οδό της αρετής απομακρύνει.
- 15 Εισάκουσέ με θεά, κι ενίσχυσε τους δίκαιους αγώνες, εξαλείφοντας
μ' αθάνατο φως της ασέβειας την αλλοπρόσαλλη όψη.

42. ΤΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ

- Επικαλούμαι την λεοντόκαρδη σκηπτροκράτειρα της μάχης, την
κόρη την σιδηροφτέρουγη, που Πειθαρχία οι θνητοί την ονομάζουν·
ω πολύμνητη θεά, πάνσοφη, πυρίπινη, ακατάβλητη, δαδούχε, που
με της σύνεσης τα όπλα πολεμάς, οδηγημένη απ' τα προστάγματα
5 της Τριτογένειας κόρης, λυγίζοντας με δυνάμεις αστείρευτες των
εχθρών τις χαλκόλαμπρες ασπίδες, εύστοχη, ακλόνητη, πολυμήχανη,
συνετή, ευμενής με τους γενναίους, στους δειλούς αμείλικτη
τιμωρός, ατάραχη, φιλόπονη, παντοδαμάστρια, νικηφόρα, που τα
δεσμά της μάχης συγκρατείς, κεντρίζοντας τις καρδιές των
10 πολεμιστών με της νίκης την φλογερή επιθυμία, ω αγέρωχη θεά,
πολύσοφη κόρη, αστείρευτη εχθρά της νωθρότητας και της έπαρσης
του έκλυτου βίου, πολύσεμνη, φλογόμορφη, λαμπρόφημη,
στοχαστική, που με του νόμου την ατσάλινη ισχύ τις πολιτείες των
θνητών εξουσιάζεις, χαρίζοντας την ποθητή Ευδαιμονία, σ' όσους
15 της κοινής σωτηρίας την οδό με της σύνεσης τα έργα υπηρετούν.
Εισάκουσε ετούτα τα λόγια, ω παμμακάριστε γόνε, και έλα στους
ικέτες σου ευμενής, της ψυχοφθόρου οκνηρίας τα δεινά
αποπέμποντας ως τα τέρματα της πολύμορφης γης.

43. ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

- Ω του υψίστου Διός πολυύμνητο σπέρμα, Αλήθεια, πανίσχυρη θεά,
άσπιλη κόρη, πάμφωτη, αμόλυντη, αγνόκαρδη, λευκοντυμένη, του
τοξοβόλου Φοίβου αχώριστη σύντροφε, που λάμπεις με του Ήλιου
το ουράνιο φως πάνω στον χρυσοκέντητο μανδύα, φανερώνοντας
5 του πατρός τους αλάθητους αιωνούς με του Λυσίου άνακτα την
χθόνια μελωδία, κόρη σεμνή, φωτίστρια, φιλόανθρωπη, λυτρωτική,
της κυανόπεπλης Δίκης σεβάσμια πάρεδρε, που απ' τα χέρια της
λαμπρόθρονης Εστίας αναβλύζεις, και στα βάθη του πανύψηλου
Ολύμπου με φλόγες αθάνατες σιγοκαίς, σπέρνοντας πόθο βίου αγνού
10 σε ψυχές, που σ' αμόλυντα σώματα εδρεύουν, ω του δυνατόψυχου
Προμηθέα πολύτιμο δώρο, εράσμια θεά, αχιδόλουστη κόρη,
άμεμπτη, φιλόπονη, δικαιοτάτη, συνετή, πικρή στους φαύλους,
στους σοφούς γλυκύτατο ανάπαυμα, λαμπρόφημη, ωφέλιμη,
σωτήρια, αγαθή, αστείρευτο φως, που την διαύγεια στον νου
15 χορηγείς και τον χιτώνα του πολυποίκιλου ψεύδους, απ' την όψη του
άσεμνου δόλου αφαιρείς, φρικτά δεινά εξαπολύοντας, σ' όσους την
φρενοφόρο ανομία με τα έργα της απάτης υπηρετούν. Χαίρε
άσβεστη φλόγα της ψυχής, αιώνιο καύχημα των ευσεβών, χαροποιέ
των δίκαιων ανθρώπων, των αθανάτων ανίκητο όπλο, που με
20 σκέψεις αγνές και πράξεις θεάρεστες, τα βήματα των ενδόξων
ανδρών οδηγείς στου βίου τον κακοτράχαλο δρόμο, νικώντας της
κακίας τους ενδόμυχους εχθρούς, κοσμώντας με της νίκης τον
αμάραντο ανθό των αθλοφόρων νέων τις πάνσεπτες κεφαλές. Εσένα
επικαλούμαι, ω πολύχρυση, ουράνια ασπίδα, να έλθεις ευπρόσιτη
25 στους ικέτες σου, φανερώνοντας την οδό της αρετής με της
ειλικρίνειας την ακούραστη φλόγα.

44. ΤΗΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ

- Ω των αθανάτων διόθρεφτο γένος, Ευσέβεια, μακάρια θεά,
καλόμοιρη, πολυτίμητη, φερόλβια, ποθητή, ομόκλινη του ακλόνητου
Νόμου, της καλλιπλόκαμης Ευφροσύνης αιώνια συμπαίκτηρια, που
απ'τα βάθη του πανεύοσμου αδύτου με χρυσάκτινο φέγγος
- 5 αστράφτεις, έλκοντας τα βήματα της ευλαβικής προσφοράς στου
ναού την καλόχτιστη θύρα, ω σωτήρια, καλόγνωμη, ειρηνόφιλη,
αρίστη, φίλη της πολύευκτης ισότητος και του πανένδοξου,
ενάρετου βίου, της ψυχοφθόρου υπερβολής ασίγαστη εχθρά, που
στην ηλιόφωτη πολιτεία των θεών με τους νόμους της αρμονίας
- 10 ηγεμονεύεις, χρυσόλαμπη, γαλήνια, πανόλβια, πασιφαή, κόσμημα
ανεκτίμητο των ψυχών, που με την χάρη του Ολυμπίου Διός τους
εραστές της ευνομίας στεφανώνεις, φανερώνοντας με της Δίκης το
ουράνιο φως της απλότητας τον υπέρλαμπρο θρόνο. Εισάκουσε
ετούτα τα λόγια, ω φιλόστοργη άνασσα, και έλα με πρόσωπο
- 15 ευμενές, δένοντας των ανθρώπων τις γήινες καρδιές με το σώμα του
πατέρα Ουρανού.

45. ΤΗΣ ΕΥΝΟΜΙΑΣ

- Ω νοερό άνθος του πολιτισμού, πολύσεμνη κόρη, λαμπρόθρονη
Ευνομία, οδηγήτρια των ευσεβών, της αγλαόμορφης Δικαιοσύνης
αιώνιο καύχημα, πανίσχυρη, σωτήρια, σοφότατη, πυρφόρε, φίλη της
σωφροσύνης και της αξιέραστης Δίκης, εύστοχη, εύγλωττη,
- 5 μακάρια, εύφρων, αλάθητη θεϊκή σύμβουλε, που τον νου του
ενάρετου νομοθέτη με διόθρεφτες σκέψεις οδηγείς, γαληνεύοντας με
της ισότητος το δώρο των ενάρετων ανθρώπων τις καρδιές, ω
ανίκητη βασίλισσα, σύντροφε του αλύγιστου νόμου, του κεραύνιου
Διός λαμπροτίμητη πάρεδρε, που των δικαίων τις ψυχές με άρρητη
- 10 τροφή δυναμώνεις, ω δίκαιο αίτημα των ευσεβών, αστείρευτη πηγή
της χάριτος, φίλη της φρόνησης και της σεμνότητας του ένθεου βίου,
εύμορφη, αχτιδόλουστη, θεσμοδότρια, στοχαστική, σύντροφε του
ανίκητου ηλιακού πυρός, που την ευταξία των πολύσοφων αρχόντων
στα τρία βασίλεια επιβλέπεις, συ η ποθητή από αθάνατους θεούς κι
- 15 από θνητούς ανθρώπους· γιατί από σένα οι δρόμοι της πόλης με
γέλια παιδικά αντηχούν, η χαρά και η ευτυχία τους οίκους των
θνητών πλημμυρίζουν· από σένα και οι θεόμορφες αρετές στους
κήπους των σοφών ανθίζουν, και γίνονται οι νέοι καρποί, άνδρες
ισχυρόκαρδοι και καλλιπάρθενες κόρες. Μέρες και νύχτες σ' εσένα
- 20 δέομαι, και ικετεύω σε, ω θεά, να έλθεις με διάθεση ευμενή, μαζί την
πολυπόθητη Δικαιοσύνη, που με λόγια αθάνατα τις ανθρώπινες
ψυχές γαληνεύει.

46. ΤΗΣ ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ

- Ω Ευπραξία, της Πειθαρχίας σεβάσμια κόρη, καλλιπλόκαμη,
γλυκοπρόσωπη, τιμιότατη, σεμνή, που τον ολόφωτο πυρσό στο
βασίλειο του αιθέρα υψώνεις, διαυγάζοντας με τις λάμπεις της
θεάρεστης ορθότητας τις νεφελώδεις σκέψεις των θνητών,
- 5 λαμπρόθρονη, χρυσόπεπλη, πολυτίμητη, πανευτυχή, που το νήμα της
καλόκαρδης διάκρισης με τ' αδράχτι του Δία ξετυλίγεις,
σκεπάζοντας με ένδυμα ακριβό τους εραστές της αιώνιας αρετής.
Χαίρε κόρη λαμπρόφημη, των ηρώων ανίκητο όπλο, καύχημα
αιώνιο των ευσεβών, ρόδο κατάλευκο, που τις ψυχές των συνετών
- 10 ομορφαίνεις, μακάρια, σοφότατη, γλυκόπνοη, παντοτινή, που τις
σκέψεις των φιλάρετων θνητών με τους ρυθμούς της Απολλώνιας
λύρας εναρμονίζεις, διαυγάζοντας το βλέμμα της ψυχής με το φως
του κισσοστόλιστου θύρσου. Εισάκουσέ ετούτη την δέηση και έλα
στους ικέτες σου αρωγός, αλλάζοντας της κακίας τις ψεύτικες χάρες
- 15 με την απλότητα του ένθεου βίου.

47. ΤΗΣ ΦΙΛΟΤΗΤΟΣ

Επικαλούμαι την λαμπρόφεγγη κόρη, του αστραπόμορφου Ολύμπου
την αχτιδόλουστη σκέπη, το κέντρο της τράπεζας του Υψίστου Διός,
και των αθάνατων θεών την πολυύμνητη χάρη· ω γλυκόλαλη
Φιλόττητα, πανσεβάσμια θεά, καλλιπρόσωπη βασίλισσα, συ που

- 5 κατέχεις της εράσμιας αγνότητας τα δώρα, ευπρόσιτη, γλυκυμείλιχη,
αξιέραστη, ενωτική, απάτωρ, που με άρρητους τρόπους γεννήθηκες
απ' το σώμα της αστροφώτιστης Νύχτας, δένοντας με ευλογίες
αμέτρητες του κόσμου τ' απειράριθμα μέλη, ολβοδότειρα,
μαλακόκαρδη, περιπόθητη, θεσμοφόρε, που του Λυσίου τον
- 10 πολύχρυσο κρατήρα με κρασί γλυκόπιτο γεμίζεις, ανάβοντας
πρώτη το φως της ιερής τελετουργίας, που τον βίο των φιλόκαλων
θνητών με θεάρεστες σκέψεις κατευθύνει, ω ευώνυμε, πολυέλεη,
αγαθόμορφη, αυξητική, αρχέγονη θεότητα, που την ευτυχία στις
πόλεις χορηγείς, και την απαλόχερη Ειρήνη με την αφθονία του
- 15 ελέους σου χαρίζεις, αφαιρώντας του πολέμου τα όπλα απ' το σώμα
του ακούραστου πορθητή. Εισάκουσε ετούτη την δέηση, και ένωσε
τους ικέτες σου με άρρηκτα δεσμά, ντύνοντάς τους με το ένδυμα της
αρετής, που του βίου την πολύμορφη κακία με το φως της
καθαρότητας σβήνει.

48. ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

- Επικαλούμαι την απαλόχερη Ομόνοια, της Πραξιδίκης το γλυκύτατο τέκνο· ω καλλιστέφανη θεά, λαμπρόμορφη κόρη, εύμορφη, ευάρεστη, σωτήρια, χρυσοφαή, που τις ανθρώπινες ψυχές με νήματα χρυσόπλοκα ενώνεις, ταιριάζοντας με σύνεση τις γνώμες, που της
- 5 σύμπνοιας την φλόγα διατηρούν, ω φιλάγαθη αρχόντισσα, περίοπτη, πολυσέβαστη, μαλακόκαρδη, δεκτική, που μαζί με την καλλιπάρθενη Εστία, την ευτυχία σε πόλεις ευνομούμενες χορηγείς, οδηγώντας των αρχόντων τα βήματα με της φιλότητος το άφθαρτο φως. Χαίρε θαλερή βασίλισσα, φιλένθεη, γλυκόλαλη, φιλόστοργη,
- 10 περιχαρή, που με του Κτησίου τις άρρητες βουλές, τα θεμέλια του οίκου στεριώνεις, την γλυκοπρόσωπη Ειρήνη φέρνοντας, που της Έριδας τα βέλη, μ' ολόχρυση ασπίδα συγκρατεί. Εισάκουσε τα λόγια της ιερής δέησης, και χάρισε στις ψυχές μας τα άφθαρτα δεσμά, που του νου τις πολυδαίδαλες οδούς σε ουράνια ύψη ανεβάζουν.

49. ΤΗΣ ΦΙΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

- Την κόρη του πολύτρανου Ηφαίστου με φωνές ιερές επικαλούμαι,
αυτήν που Φιλοφροσύνη οι θνητοί ονομάζουν· έλα χρυσοπλόκαμη
θεά, φωτόλουστη αρχόντισσα, άμεμπτη, αγνόκαρδη, φωτοδότρια,
παντοθαλή, ολάνθιστο λιβάδι των αιώνων, που την ζωή με θεσπέσια
- 5 χρώματα ομορφαίνεις, βλαστάνοντας με τον σπόρο της ευγένειας
στα βάθη των ενάρετων ψυχών, ροδόμορφη, απαλόχερη,
λυγερόζωστη, αγνή, κόσμημα περίτεχνο της αρετής, που τις καρδιές
με τα δεσμά της ανυπόκριτης φιλίας ενώνεις, ω γλυκύτατη,
παυσίλυπη, ευφρόσυνη, αγαθουργέ, σωτήρια, αλεξίκακη,
- 10 καλόμοιρη, τερπνή, φίλη της στοργικότητας, της ασπλαχνίας
ασίγαστη εχθρά, άσπιλη, ενάρετη, πανόλβια, αγαπητή, πάρεδρε του
Ξενίου Διός, που τα χρυσοδεμένα κλειδιά του οίκου κρατάς,
στάζοντας του Βάκχου το γλυκόπιτο κρασί στις αβάσταχτες πληγές
της ανάγκης. Εισάκουσέ με που δέομαι, και δρόσισε τα χείλη των
- 15 ταλαίπωρων ξένων με το νερό που κρυστάλλινο κυλά απ' τα χέρια
της λαμπρόφωτης Εστίας.

50. ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ

- Επικαλούμαι την αστρόπεπλη, στίλβουσα Αρετή, της ευλογημένης
Πραξιδίκης την αγλαή θυγατέρα· ω δαφνοστέφανη βασίλισσα,
φωτόμορφη κόρη, πολύσεμνη, αγνόκαρδη, λευκοντυμένη, μαχητική,
αστείου δύναμη του εσωτερικού πυρός, που το φως των νοητών,
- 5 από ύψη υπέρλαμπρα, με καθάριο βλέμμα αντικρίζεις, τις
θεόσταλτες δυνάμεις μεταδίδοντας, στις ψυχές, που τον
βραχόσπαρτο δρόμο, με τα όπλα της ανδρείας ανεβαίνουν, ω
ευγενική Αρετή, φιλένθεη, φιλόπονη, ακατάβλητη, ψυχοτρόφε,
αιώνια σύντροφε της χρυσόκρανης Παλλάδος, που των ένδοξων
- 10 ηρώων τα βήματα, με οίστρο θεϊκό, στον οίκο του πατρός οδηγείς,
τα ιερά ονόματα λυτρώνοντας απ' της λήθης την αμείλικτη μοίρα, ω
ανίκητη, γενναιόψυχη, δικαιοτάτη, πυρφόρε, χορηγέ των ύψιστων
αγαθών, εσύ, που σε όσους παρηνύσκεσαι, με την λάμψη της θεϊκής
απλότητας φεγγοβολάς, χαρίζοντας σύνεση ζηλευτή και δόξα
- 15 άμεμπτη, που το βάρος της ιερής κληρονομιάς σε χέρια τρυφερά
αποθέτει. Εισάκουσε ετούτη την δέηση και έλα ευπρόσιτη στους
ικέτες σου, τις χρυσόφτερες ψυχές δυναμώνοντας με την φλόγα του
ένθεου βίου.

51. ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

- Ω πολυύμνητο βλαστάρι του Διός, πανίσχυρη βασίλισσα,
 περιπόθητη Δημοκρατία, φωτόμορφη, καλλιπρόσωπη, φιλόανθρωπη,
 περιχαρή, βαρύβροντη φωνή του πατρός, φίλη του αμόλυντου
 κεραυνού και του ακοίμητου ηφαιστίου πυρός, της καλλιπάρθενης
- 5 Εστίας αιώνια σύντροφε, που την καρδιά της ευνομούμενης πόλης
 ζεσταίνεις, πάνσοφη, του νόμου πολύσεμνη πάρεδρε, σύντροφε
 παντοτινή των ευσεβών, των ηρώων αστείρευτη δύναμη, κλειδούχε,
 που της ανίκητης Παλλάδος το κάστρο φρουρείς, ψηλά στου
 αθάνατου αιθέρα τα ύψη, ω των συνετών αρχόντων αλάθητη
- 10 σύμβουλε, κρήνη αείρρη, που τα σοφότερα λόγια σε πολύφημους
 άνδρες ενέπνευσες, εύστοχη, λαμπροτίμητη, πλουτοδότρα,
 παντοθαλή, δωρήτρια της πολυπόθητης ευδαιμονίας, που απ' τα ύψη
 του αγέρωχου Ολύμπου, με του Ήλιου τους πυροφεγγείς οφθαλμούς,
 τον κόσμο των θνητών εποπτεύεις, απλώνοντας με χέρια μητρικά
- 15 του δικαίου το ανίκητο φως, πάνω απ' την όψη της πολύπαθης γης·
 γιατί πιότερη ευλογία απ' την δική σου δεν υπάρχει, και τα πλήθη
 των πολύμοχθων θνητών, με πόθο ψυχής, το ιερό σου όνομα
 επικαλούνται, και για την αθάνατη μορφή σου ακούραστα πολεμούν,
 νικώντας με τις δυνάμεις της επιβώμιας πυράς της αδικίας το
- 20 τερατόμορφο σώμα. Εσένα με φωνές ικετευτικές καλώ, μέσα απ' του
 χρόνου τις αέναες δίνες, να έλθεις με πρόσωπο ευμενές,
 γιατρεύοντας την θλίψη της καρδιάς στις δύσκολες ώρες της
 ανάγκης.

52. ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

- Ελπίδα, κόρη της μαυρομάλλης Νύχτας, σεβάσμια, απαλόχερη,
ακλόνητη, καρτερική, που τον βίο των θνητών με τις στάλες του
ελέους σου ομορφαίνεις, σβήνοντας το δάκρυ της φθονερής λύπης,
με της καρτερίας τον σωτήριο ανθό, ω ευλογημένη βασίλισσα,
- 5 άσβεστη φλόγα της ψυχής, του νου χρυσόφτερη κορωνίδα,
παυσίλυπη, γενναιόψυχη, ακούραστη, μαχητική, που στα βάθη της
νοητικής δημιουργίας εδρεύεις, δυναμώνοντας το πέταγμα των
φιλένθεων ψυχών, ουράνια, χαρμόσυνη, αγνόκαρδη, δεκτική, συ που
έχεις ολόγλυκο χαμόγελο, πολύσοφη, ακαταμάχητη, μακάρια,
- 10 εύφρων, που τα φρένα των ασεβών μ' ολέθριες παραφορές
κεντρίζεις, ανοίγοντας της ματαιότητας την άκαρπη οδό, την
γλυκύτατη όψη σου απομακρύνοντας, απ' όσους με τρόπο ασύνετο
την ιερή σου μορφή επικαλούνται. Εσένα ικετεύω να έλθεις με
πρόσωπο χαρούμενο, απαλύνοντας με λόγια γλυκά του χρόνου τις
- 15 επώδυνες πληγές.

53. ΤΗΣ ΕΛΕΟΥΣ

Ω βλαστάρι της γόνιμης Νύχτας, Έλεος, ομορφόμαλλη βασίλισσα,
καλόκαρδη θεά, φιλόανθρωπη κόρη, πανδέκτρια, πανδότρια,
γλυκοπρόσωπη, ευγενική, που τα όπλα του ανθρωποφάγου πυρός
απ' του Άρη το σώμα αφαιρείς, σκεπάζοντας με πέπλο λεπτοῦφαντο

- 5 όσους, με της ικεσίας τις φωνές, στα άχραντα πόδια σου
προσπέφτουν, απαλόχερη, λυσιμέριμνη, ευπρόσιτη, στοργική,
λύττειρα κάθε κακού, μακρόθυμη, φιλόπονη, φιλένθεη, σεμνή, κρήνη
της ευσπλαχνίας, δακρύβρεχτη, φιλαλήθη, φωτόμορφη, πραΰντική,
δύναμη της συγχώρεσης, που τις κεφαλές των ταλαίπωρων ικετών με
- 10 χέρια μυρωμένα αγγίζεις, και στις βαθύτατες χαράδρες των ψυχών
εισοράς, διακρίνοντας της ειλικρίνειας την πολυπόθητη αρετή.
Χαίρε των Ολυμπίων πολυύμνητο καύχημα, που στην γη του
αρχέγονου Κέκροπα εδρεύεις, και με φλόγες υπέρλαμπρες σε
καλόχτιστους βωμούς σιγοκαίς, αστράφτοντας με της πραότητας τις
- 15 γαλήνιες αχτίδες. Εισάκουσε την δέησή μου, ω χρυσόφτερη
βασίλισσα, και έλα με πρόσωπο ευμενές, την πολυπόθητη λύτρωση
χαρίζοντας, σ' όσους με αμόλυντη καρδιά την άναγνη μορφή σου
επικαλούνται.

54. ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΙΑΣ

- Την πολυεύλογη κόρη της Αγλαΐας αρχίζω να εξυμνώ, που τα
ωραιότερα δώρα στον κόσμο των ανθρώπων παρέχει· ω Ευθυνία,
μακάρια θεά, του πυρίπνου Ηφαίστου ένδοξο γένος, σύντροφε
αχώριστη της χλωρόκαρπης Δήμητρας, που απ' τα σπλάχνα της
5 αγνής Περσεφόνης μεγαλώνεις, χθόνια, πολύκαρπη, παιδοτρόφα,
αυξητική, τετιμημένη αρχόντισσα, συ που το ιερότροχο άρμα του
πλούτου οδηγείς, υποτάσσοντας τα καλλίτριχα άτια με της σύνεσης
τους αδαμάντινους χαλινούς, ω πολυύμνητο άνθος των Χαρίτων,
χορηγέ της χρυσοστέφανης Ευδαιμονίας, δύναμη ζηλευτή της
10 νεότητας, θρέπτειρα των ανθρώπινων σωμάτων, πανίσχυρη,
λαμπρόμορφη, ζωοδότρα, ποθητή, ευφρόσυνη, εναρμόνια,
ολβοδότρια, πανευτυχή, που μαζί με τις χορευτικές Ώρες, τα
στοιχεία της φύσης με άρρητους τρόπους ενώνεις, στρέφοντας το
βλέμμα των πολύανθων βλαστών στου ουρανόδρομου Ήλιου την
15 όψη. Εισάκουσέ με θεά, και χάρισέ μας ευτυχισμένες στιγμές, μικρές
σταγόνες Ολύμπιου φωτός στης ζωής τις πολυάριθμες θλίψεις.

55. ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Επικαλούμαι την αθάνατη Σωτηρία, την κόρη του παντοδύναμου
Διός· ω χρυσόπλοκη θεά, ισχυρόκαρδη βασίλισσα, ευφρόσυνη,
λυσιμέριμνη, περιπόθητη, παντοθαλή, που τους οίκους των θνητών
με της πρόνοιας τα δώρα σκεπάζεις, τις θλιβερές συμφορές

- 5 αποδιώχνοντας με της Εστίας την ακοίμητη φωτιά, ω χρυσόσπαθη,
ροδόχροη, αглаόμορφη, ασπιδοφόρα, που με λάμπεις αθάνατες τα
ύψη του νοητικού αιθέρα διαυγάζεις, εκπέμποντας της λύτρωσης το
φως ως τις άκρες του πολύμορφου κόσμου, την τρικυμία του νου
κατευνάζοντας, που το άρμα του βίου οδηγεί. Χαίρε γλυκύδωρη θεά,
- 10 εράσμια Σωτηρία, καλόμοιρη, φιλόπονη, φιλεύσπλαχνη, λυτρωτική,
που πάντα προσέρχεσαι αρωγός σε όσους την ουράνια μορφή σου
επικαλούνται, συγκρατώντας την χάλκινη ορμή, που των μελών την
θαυμαστή αρμονία με του θανάτου το μένος καταλύει. Εσένα με
λόγια ιερά καλώ, να έλθεις στους ικέτες σου ευμενής, υψώνοντας
- 15 όπλα θεόμορφα, που κάθε κακό απομακρύνουν.

56. ΤΗΣ ΕΚΕΧΕΙΡΙΑΣ

- Ω του Διός πολυζήλευτο άνθος, Εκεχειρία, μακάρια θεά, φρόνιμη,
γαλήνια, ειρηνόφιλη, πανευτυχή, χαρίστρια αγαθών, που του
πολέμου τα αιματοβαμμένα έργα με τις δυνάμεις της φρόνησης
καταλύεις, της ειρήνης τα δώρα φέρνοντας, που τις πληγές της
5 απώλειας κλείνουν, ω γλυκύτατη, καλόκαρδη, παυσίλυπη, σεμνή,
δαφνοστέφανη άνασσα, άδολη, τιμιότατη, σεβάσμια, δαδοφόρε, απ’
όλους ποθητή, συ που στης Ολυμπίας τον άγιο τόπο του μεγάλου
ναού τις θύρες φρουρείς, σβήνοντας της μελανόκαρδης Έριδας την
οργή με των αγώνων το ανίκητο κάλος. Χαίρε ευφρόσυνη
10 βασίλισσα, εχθρά του άλογου μίσους, παυσίλυπη, ωραιόφθαλμη,
ανθοπρόσωπη, λευκοντυμένη, φίλη της ευσέβειας και της γόνιμης
εργασίας, που του Ιφίτου την σεμνή κεφαλή με το κλώνάρι της
δόξας σκεπάζεις, αυτής που μόνη στους θνητούς την ποθητή
αθανασία χαρίζει. Εισάκουσέ με που δέομαι και χάρισέ μας ειρήνη,
15 αληθινή ευτυχία κι ανάταση ψυχής, μέσα σε πλουτοφόρες ώρες.

57. ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΠΟΜΠΗΣ

- Ω Πομπή, αυτογέννητη θεά, πολυσέβαστη κόρη, άχραντη,
χρυσοπλόκαμη, τυμπανοκρούστρια, πολυχαρή, που τα δώρα της
πολύσεμνης ευλάβειας σ' ανθοστόλιστες αγκάλες αποθέτεις, και του
ιερέα την καθάρεια χείρα με χρυσότευκτη ράβδο κοσμείς,
- 5 οδηγώντας με την δύναμη του αμόλυντου χρυσού τους χορούς της
πανθείου τελετής, τον χρυσόφτερο Έρωτα τραγουδώντας, που με
βέλη φλογόμορφα την οδό των Ιερών γλυκοφωτίζει, ω καλλίζωνη
βασίλισσα, εύρυθμη, εύμορφη, γλυκώχη, δαδούχε, που στον ρυθμό
της πολύφημης ακολουθίας με της λύρας τις χορδές αντηχείς,
- 10 ψάλλοντας ύμνους θεάρεστους, που από στόματα μελίφωνα σε
ουράνια ύψη ανεβαίνουν. Χαίρε κόρη πλουσιολίβανη, ολόφωτη,
αέρινη, οينوφόρε, ευωδιαστή, του κισσοκόμη Βάκχου πολύσεμνη
πάρεδρε, που τα σκαλιά του καλοστόλιστου βωμού ανεβαίνεις,
έλκοντας τον αυχένα των χρυσοκέρατων βοδιών. Εσένα παρακαλώ
- 15 να έλθεις με πρόσωπο χαρούμενο, προσφέροντας της σεμνότητας
την χάρη, που στην αυλή του Ολυμπίου πατρός μ' αθάνατο φως
οδηγεί.

58. ΤΗΣ ΙΡΙΔΟΣ

- Την πανσεβάσμια Ἴριδα καλώ, των αθανάτων το θαυμάσιο ἄνθος· ὦ πολυδόξαστη βασίλισσα, της γλυκοπρόσωπης Ηλέκτρας γένος αγνό, χρυσόφτερη, αερόμορφη, χρυσοπέδηλη, παντοτινή, ομόθρονη κι ομόνοη του αστραπόφτερου Ερμή, που ἀπὸ Ολύμπια ὕψη στην γη
- 5 κατεβαίνεις, ανοίγοντας φτερούγες ολόχρυσες, πλατιές, υψώνοντας κηρύκειο λαμπρό στους αιθέρες, των θεῶν τις βουλές αναγγέλλοντας, που τα πάντα στον κόσμον ορίζουν, ὦ χρυσοστόλιστη αρχόντισσα, αιθέρια, χρυσόραβδη, αεροτάξιδη, λευκοντυμένη, των αθανάτων βαρύβροντη φωνή, που πάνω ἀπ' το σῶμα του πελάγους
- 10 ταξιδεύεις, γεμίζοντας κρατήρα χρυσοποίκιλτο με ἄφθονα, κρυστάλλινα νερά, και πάλι σε ουράνια ὕψη ανεβαίνεις, τις γοργόφτερες νεφέλες δροσίζοντας με της βροχῆς τις γόνιμες στάλες. Χαίρε χρυσοστέφανη θεά, δροσόπνοη, ταχυφτέρουγη, γλυκοπρόσωπη, εαρινή, χρυσόμαλλη, καλλίζωνη, ἄχραντη παρθένε,
- 15 που γη και ουρανὸ με λάμπεις πολύχρυσες ενώνεις, φανερώνοντας τον αἰώνιο δρόμον σου με του Ἥλιου το υπέρλαμπρο φῶς. Εσένα παρακαλῶ, ὦ του Ολύμπου γλυκύτατε λόγε, να ἔλθεις με διάθεσις ευμενῆ, την οδὸ της ἀλήθειας δείχνοντας με το λίκνον του αἰωνίου φωτός.

59. ΤΩΝ ΑΝΕΜΩΝ

Τους πλατυφτέρουγους ανέμους με ιερές φωνές καλῶ, τους
λαμπροπρόσωπους ἄρχοντες του ουράνιου αἰθέρα· ὡ αερόμορφοι
ταξιδευτές, ἀτίθασοι, ἰσχυρόπνοοι, γοργόρδομοι, θαλασσινοί, που με
δυνατές σφυριξίες τον ἀπέραντο κόσμο διατρέχετε,

- 5 κυκλοπεριστρεφόμενοι γύρω ἀπ' τον πανύψηλο θρόνο του πατρός,
πολύτροποι, αἰίρροοι, πολυδύναμοι, χορευτικοί, που σε ουράνιους
δρόμους πορεύεστε, παίζοντας με τα φτερά των γοργοτάξιδων
πουλιῶν, πολύσπερμοι, ἀνθοστόλιστοι, ζωογόνοι, ευεργετικοί, που
με λόγια ἀθάνατα τις μαύρες νεφέλες ξεσηκώνετε, οδηγώντας τες
10 στον αἰώνιο χορὸ της βροχῆς, τον ωφέλιμο σπόρο βυθίζοντας στα
σπλάγχχνα της παμμήτειρας γῆς, ὡ πανίσχυροι, πολυποίκιλοι,
νεροτάξιδοι, φρικτοί, που με της χαλκοτόρνευτης τρίαινας τις
προσταγές, τα βαθιά νερά του Ωκεανοῦ ταραΐετε, υψώνοντας
κύματα φοβερά, σκεπάζοντας με την μανία τους του γιαλοῦ τα
15 κοφτερά βράχια, ἀνοίγοντας μνήματα υγρὰ, που τις φωνές των
ἀνθρώπων καταπίνουν, ὡ ἐσεῖς ἥπιοι, μειλίχιοι, πολυτίμητοι,
σεβαστοί, που των θεῶν τις βουλές στα πέρατα της γῆς ἀναγγέλλετε,
χρυσὸ κρατήρα στ' ἀθάνατα χέρια σας βαστώντας, χύνοντας νάμα
ιερό, που τον νοῦ των θνητῶν ἀνυψώνει, θύρες ἀνοίγοντας σε ὅσιες
20 σκέψεις καὶ λόγια ἀγνά. Χαίρε Βορέα φίλιππε, που ἔδρα περιλάμπρη
στην Θρακιώτικη γῇ ἔχεις, πυκνόμαλλε, χιονοσκέπαστε, γοργόφτερε,
παγερὲ, που ὀρμητικὸς με παγωμένα φύσηματα ταξιδεύεις,
στολίζοντας με λάμπεις κρυστάλλινες τα βαθύσκιωτα δάση των
βουνῶν, καὶ συ Νότε πυρίπνοε, που με τον ολόλαμπρο Σείριο
25 γεννίεσαι, καὶ με πνοές ολόθερμες τους ἀνθόσπαρτους ἀγρούς
περιζώνεις, κι Ἀπῆλιώτη βοτρυοφόρε, σύντροφε του κισσοκόμη
Βάκχου, που με τον χρυσοστέφανο Ἥλιο σε υπέρλαμπρο οἶκο
κατοικεῖς, καὶ με γόνιμα φύσηματα την εὐφορη γῇ της Ἐλευσίνας
ζωντανεύεις, κι ὡ γλυκόπνοε Ζέφυρε, που ἀνάλαφρος, μέσα σε
30 λιβάδια πλατιά, με τους ἤχους της πολὺανθης ἀνοιξῆς χορεύεις.
Ἐσάς ἱκετεύω, ὡ ἀστραπόφτεροι ἀνακτες, νὰ ἔλθετε ευμενεῖς, τα

πέλαγα γαληνεύοντας με αύρες απαλές, χαρίζοντας πολύτιμα αγαθά,
που τον βίο των θνητών ομορφαίνουν.

60. ΤΩΝ ΝΕΦΩΝ

- Ω Νεφέλες, θυγατέρες του βαθύκολπου Ωκεανού, γόνιμες,
πολύκαρπες, παιδοτρόφες, αυξητικές, της λευκοχέρας Ήρας
αθάνατες συντρόφισσες, που τέρπεστε με του γαιοσειστή τα
πολυκύμαντα νερά, και μ' ανάλαφρα φτερουγίσματα σε ουράνια
- 5 ύψη πετάτε, σπέρνοντας με γόνιμη βροχή το σώμα της καρποδότρας
θεάς, ω δροσοσκέπαστες Νύμφες, ανάλαφρες, αέρινες,
υγροπόρευτες, παντοθαλείς, μ' αραχνοῦφαντους πέπλους τυλιγμένες,
που με τις προσταγές του μαυροσύννεφου Κρονίδη την κατάλευκη
όψη σας αλλάζετε, όταν ξεχύνεστε με δυνατές σφυριξιές πάνω απ'
- 10 τις κεφαλές των αγέρωχων βουνών, σκεπάζοντας τις γόνιμες στεριές
και τις γεμάτες ψάρια θάλασσες, κουβαλώντας τον τρομερό
κεραυνό, που τα πάντα με φωτιά καταλύει. Χαίρετε κόρες αιθέριες,
αικίνητες, ευμετάβλητες, αεροδιάβατες, πολυχαρείς, που άπειρα
σχήματα λαμβάνετε με των ανέμων τις ανάλαφρες πνοές,
- 15 οιστρηλατώντας τις ψυχές των θνητών με τ' ουρανού τις
πολυποϊκίλες όψεις. Εισακούστε ετούτη την δέηση κι ελάτε στους
ικέτες σας ευμενείς, νοτίζοντας μ' ανάσες δροσερές τον σπόρο της
πολύκαρπης γης.

61. ΤΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ

- Ω Ποταμοί, του ακούραστου Ωκεανού αγλαόμορφα τέκνα, δίμορφοι,
ταυροκέρατοι, πολύσποροι, τροφοπληθείς, των λυγερόκορμων
Ναϊάδων περιώνυμοι πατέρες, φιλάνθρωποι, ωφέλιμοι, γόνιμοι,
παντοθαλείς, πάντιμοι ζωοδότες, που στις ευρύτερνης γης τα
- 5 περάσματα με ζωογόνες πνοές ταξιδεύετε, τις πλουτοφόρες ευλογίες
χαρίζοντας, που τα γήινα σώματα με πρόνοια αστείρευτη θρέφουν,
χθόνιοι, κρυφιοτρέχοντες, ποικιλόμορφοι, πολυχαρείς, του
γαιοσεΐστη πολύευκτες οδοί, που με του Ήλιου τις λάμψεις
αστράφτετε, οδηγώντας τα βήματα των πολυτάξιδων ψυχών της
- 10 Τηθύος την μητρική αγκαλιά, ω φωτόλουστοι αφέντες, άφθονοι,
αστείρευτοι, πολύβουοι, αυξητικοί, του ουρανόδρομου αρματηλάτη
αχώριστοι σύντροφοι, αέναες ροές του νοητικού πυρός, που από ύψη
υπέρλαμπρα με ήχους μυστικούς αναβλύζετε, διαγράφοντας τους
κύκλους του Ολυμπίου πατρός. Εισακούστε ετούτη την δέηση, ω του
- 15 κόσμου αθάνατοι τροφείς, κι ελάτε ευπρόσιτοι στους ικέτες σας,
χαρίζοντας την πολυπόθητη οξύτητα του νου, που της γνώσης τα
χρυσόφτερα κλειδιά με άρρητους τρόπους κατέχει.

62. ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

- Φύση, παμμήτειρα θεά, του πολύμορφου κόσμου δεινή
 εξουσιάστρια, γόνιμη, κάρπιμη, λιβαδίσια, ανθοβριθή, πολύτροπη,
 πανεύοσμη, παντογόνα, αυξητική, συ που έχεις ολόγλυκο χαμόγελο,
 λαμπρόθρονη, αστράνασσα, ευάρεστη, ποθητή, που τ' ακατάλυτα
- 5 δεσμά του κόσμου κρατάς, ορίζοντας την αέναη ροή των πάντων και
 όλα, όσα κάτω απ' την φοβερή σου εξουσία βρίσκονται, σε νόμους
 απaráβατους τα υποτάσεις, ω κραταιά βασίλισσα, πάνσοφη,
 πανσεβάσμια, παντοδύναμη, συμπαντική, αείρροη, δροσόμορφη,
 αξιέραστη, μεθυστική, πολύμορφη, ακλόνητη, ευμετάβλητη,
- 10 ενωτική, ρητή και άρρητη, του κόσμου αθάνατη πνοή· γιατί από
 σένα, ω θεά, τα κατάρξανθα στάχια περήφανα τον ήλιο αντικρίζουν,
 κι απ' της πέτρας την αδάμαστη καρδιά ολόδροσο το νάμα
 αναβλύζει, από σένα και του πόντου οι αφροστέφανες πνοές τις
 βραχόσπαρτες ακτές αγκαλιάζουν, και των Νυμφών οι αιθέριες
- 15 φωνές σε πυκνόφυλλα δάση αντηχούν, εσύ τα φτερά στις νεφέλες
 χαρίζεις, και τους κύκλους των ουράνιων σωμάτων στην αθάνατη
 παλάμη σου κρατάς, του Μέγιστου Διός τελώντας τις βουλές, που
 ολάκερη την πλάση ορίζει. Χαίρε πανυπέρτατη άνασσα, δροσόπνοη,
 πανόλβια, πολυύμνητη, κλειδούχε, χρυσόπεπλη, πλατυφτέρουγη,
- 20 ωφέλιμη, δαδούχε, λεοντόκαρδη, παντοδαμάστρια, περιπόθητη,
 σκηπτούχε, που την ζωή και τον θάνατο ορίζεις, ευλογώντας τα
 σώματα των γυναικών με της μητρότητας το πολύτιμο δώρο, και όλα
 τα ωφέλιμα αγαθά στα γένη των ανθρώπων παρέχεις. Εσένα
 επικαλούμαι, να έλθεις με διάθεση ευμενή, τον βίο πλουτίζοντας με
- 25 ευλογίες θεϊκές, που μόνο εσύ, ω πολυγόνιμη θεά, μ' ασύλληπτες
 δυνάμεις παρέχεις.

63. ΤΗΣ ΜΗΤΙΔΟΣ

- Επικαλούμαι την Μήτιδα, την θυγατέρα του μεγαλόκαρδου
Ωκεανού· έλα μαυρόμαλλη βασίλισσα, πάνσοφη θεά, πολύευκτη
κόρη, φρόνιμη, πολυδύναμη, πολυθαύμαστη, σκηπτούχε, σύμβουλε
του παντοκράτορος Διός, που τους νόμους του κόσμου κατέχεις, και
- 5 την γνώση του μέλλοντος χρόνου με πυρσούς μαντικούς
φανερώνεις, γνωρίζοντας τα πάντα, όσα στο Κρόνιο σώμα σε άδυτα
αιώνια κατοικούν, ω της σοφίας φως ιλαρό, πάνσεπτη,
πολυστόχαστη, πολυδύναμη, συνετή, πηγή της ευφυΐας και της
ευδαιμονίας του ανθρώπινου νου, που στο κέντρο του φωτογόνου
- 10 Ολύμπου αιώνιο μερίδιο έλαβες· γιατί από σένα, ω θεά, το
πανυπέρτατο, το ωραιότερο, το πλέον ζηλευτό άνθος της αφθαρσίας
βλάστησε, διαυγάζοντας τον νου με της γνώσης το ανίκητο φως, ω
πανόσια μητέρα, εύμορφη, εύλογη, φιλένθεη, καλλίστη, που στο
σώμα του Μεγάλου Διός την αιώνια κατοικία σου έχεις, και τα
- 15 σκήπτρα του κόσμου κρατάς. Εσένα ικετεύω, ω ακοίμητη κόρη, να
έλθεις με διάθεση ευμενή, διαφυλάσσοντας την ορθότητα του νου,
που κάθε ζοφερή πλάνη απομακρύνει.

64. ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

Ω Θεία, λαμπρόθρονη Τιτανίδα, ένδοξο τέκνο της παιδοτρόφου
θεάς, ομόκλινη του φωτογόνου Υπερίωνα, κραταιά βασίλισσα,
πυρίμορφη κόρη, εύμορφη, καλλίτεκνη, χρυσόπεπλη, ευώδη, εσύ
που στου αμόλυντου αιθέρα τα ύψη κατοικείς, στολίζοντας με

- 5 λάμπεις αιώνιες του Δία το φλογόμορφο άνθος, ω θαλερή
αστράνασσα, μακρόπεπλη, βαρύτιμη, χρυσόφτερη, σκηπτούχε, του
βαθυγάλανου ουρανού υπέρτατο κόσμημα, που απ' το σώμα σου οι
άγιες φλόγες του κόσμου αναδύθηκαν, ξίφη ολόχρυσα στα χέρια
τους κρατώντας, το γήινο πνεύμα ταπεινώνοντας με τις δυνάμεις του
- 10 άχραντου πυρός. Χαίρε παμμακάριστη Ευρυφάεσσα, αστερόφθαλμη
ιχναία, άσβεστο αιθέριο φέγγος, που με την δύναμη της Απολλώνιας
δάφνης, στις κρίφεις σκέψεις του Κρονίδα μετέχεις, φανερώνοντας
τα μυστικά χρονικά περάσματα, που τις θύρες του μέλλοντος
ανοίγουν. Εισάκουσέ με που δέομαι και έλα ευπρόσιτη στους ικέτες
- 15 σου, φωτίζοντας την άνοδο των φιλένθεων ψυχών με τις πύρινες
λάμπεις των αστέρων.

65. ΤΗΣ ΕΥΡΥΝΟΜΗΣ

- Επικαλούμαι την Ευρυνόμη, την κόρη του αδάμαστου Ωκεανού· ω
λαμπρόθρονη Τιτανίδα, πολύσεπτη βασίλισσα, βαθύκολπη,
κυανόπεπλη, λειβαδίσια, εαρινή, που χαίρεσαι με τα κατάφυτα
βοσκοτόπια και με τους ήχους των ανοιχτών ποιμενικών αυλών, την
5 ώρα που της νύμφης οι αιθέριες φωνές τα πυκνόφυλλα φαράγγια
γεμίζουν, λαμπρόμορφη, καλλίραβδη, αγέρωχη, παντογόνα, που την
πλάση ολάκερη με χάρη αθάνατη κόσμησες, δίδοντας γένεση σε
καλλιπρόσωπες θυγατέρες, αυτές που Χάριτες οι θνητοί ονομάζουν,
χύνοντας μελόγλυκο κρασί στις βαθύστερνης μητέρας το σώμα, ω
10 βυθόβια, σφραγίτιδα, πολύτερπνη, πολυδύναμη, κραταιά Ωκεανίδα,
που με τρόπο θαυμάσιο της Ήρας τον πύρινο ανθό σε καλλιμάρμαρα
δώματα ανέστησες, φυλάσσοντας ακοίμητη την θεϊκή φωτιά πάνω
σε περίλαμπρο βάθρο. Εισάκουσε ετούτη την δέηση και έλα με
διάθεση ευμενή, μαζί με τον αιώνιο Τεχνίτη, παρέχοντας του βίου τις
15 γνήσιες χαρές, που απ' τον κόσμο των θεών αναβλύζουν.

66. ΤΗΣ ΦΟΙΒΗΣ

- Ω κόρη της πολύτροφης Γαίας, χρυσόθρονη Φοίβη, αστραπόμορφη
βασίλισσα, πάνσεπτη, μελανόφθαλμη, μακάρια, χρυσοφαή,
σεβάσμια γεννήτρια των αιώνιων, που απ' τα γόνιμα σπλάγχνα σου
κόρες ωραιοπλόκαμες αναδύθηκαν, την εξουσία του φωτός
- 5 εδραιώνοντας ως τα βάθη του απειρόμορφου κόσμου, περιώνυμη,
αστροστόλιστη, χρησιμοδότρια, σεμνή, του χρυσολύρη Παιάνα
αιώνια συμπαίκτρια, που στον Δελφών την μυρωμένη γη αιώνιο
μερίδιο έχεις, φτάνοντας μ' αθάνατη ματιά ως του Βάκχου τις
πολυδαίδαλες ρίζες, που μέσα από στόματα αγνά, μ' αλάθητη, Πύθια
- 10 φωνή, τον λόγο του Μεγίστου Διός φανερώνει, ω φωτίστρια,
γαλήνια, αγαθόκαρδη, δαφνηφόρε, που μ' ολόλαμπρες αχτίδες τον
νου στεφανώνεις, παρέχοντας την πολυπόθητη διαύγεια, που στην
Ολύμπια οδό με την ισχύ του λογισμού ανυψώνει. Εισάκουσε την
ικετευτική μου φωνή, και ζώσε τους ικέτες σου μ' αμόλυντο φως,
- 15 σώζοντας πάντοτε τις ψυχές απ' της φθοράς τις δόλιες πλάνες.

67. ΤΗΣ ΑΣΤΕΡΙΑΣ

- Επικαλούμαι την πανίσχυρη Τιτανίδα, της λαμπρόθρονης Φοίβης το
περίτρανο βλαστάρι· ω Αστερία, πολύευκτη θεά, μαυρόμαλλη κόρη,
αστρόπεπλη, βαρύθυμη, φιλάγρυπνη, νυκτερινή, του φοβερού
Πέρση ομοκρέβατη άνασσα, της τρίμορφης Εκάτης πολυδύναμη
- 5 μητέρα, ολόφωτη, πολύβουλη, σοφότατη, προφητική, που με τους
κύκλους των φλογόμορφων άστρων περιφέρεσαι, ντυμένη με της
νύχτας τον χρυσοστόλιστο πέπλο, και βυθισμένη στου σκότους την
ιερή σιωπή, την καρδιά του πατρικού ουρανού αγκαλιάζεις, ω
εράσμια, φιλάρετη, φιλένθεη, στοχαστική, ουράνια, χθόνια και
- 10 ενάλια, γνώστρια της μαντικής ωδής, φανερή και αφανής, ρητή και
άρρητη, που τις ανάλαφρες ψυχές των νεκρών σ' ατέρμονο χορό
οδηγείς, κυκλοπεριστρεφόμενη με βήματα ρυθμικά γύρω απ' τις
αέναιες Πλουτώνιες ροές, τα άδυτα του χρόνου ανοίγοντας με του
ονείρου τα αέρινα φτερά, ω σύντροφε του αιωνίου φωτός, κάτοχε
- 15 της ιερής γνώσης, παυσίλυπη, απαλόχερη, φιλόανθρωπη, ψυχοτρόφε,
αρωγέ στις πιο φοβερές ωδίνες, της πολυπλόκρης Λητούς γλυκερό
ανάπαιμα, που κάποτε το μυρωμένο σου σώμα, στου πόντου την
αφροστέφανη όψη άπλωσες, λαμβάνοντας τιμές ξεχωριστές ανάμεσα
στον θεών τα γένη· γιατί εσύ άναψες την φλόγα του αμόλυντου
- 20 πυρός, παρέχοντας το πρώτο χώμα, που τα θέμελα του ιερού τρίποδα
βαστάζει. Εσένα παρακαλώ, ω της αληθείας πολύχρυσο λίκνο, να
έλθεις με διάθεση ευμενή, δείχνοντας την οδό της θεόπεμπτης
αρετής, που τα δώρα του ύψιστου πατρός με ένοπλους χορούς
προστατεύει.

68. ΤΗΣ ΚΛΥΜΕΝΗΣ

- Επικαλούμαι την ροδόπεπλη Κλυμένη, της λαμπρόθρονης Τηθύος
την ξακουστή θυγατέρα· ω κραταιά Ωκεανίδα, σεβάσμια
πρωτιέρεια, ομόκλινη τ' ουρανογέννητου Ιαπετού, που τους
μεγαλόκαρδους Τιτάνες απ' τα όσια σπλάγχνα σου γέννησες,
5 παρέχοντας τα δώρα της φωτιάς, και τις ρίζες του τετράστυλου
κόσμου στα γένη των πολύπαθων θνητών, γόνιμη, καλότεκνη,
πλουτοδότρα, αυξητική, αθάνατη μητέρα του κόσμου, που μαζί με
την χρυσόθρονη Ήρα τους πολύσοφους άρχοντες ευλογείς,
διαυγάζοντας τον δρόμο του φιλένθεου νου με το φως των
10 διόθρεφτων αρετών, ω πολυδύναμη, ισχυρόκαρδη, ακατάβλητη,
σκηπτούχε, που την θαλασσόβρεχτη γη της Ασίας μ' αθάνατο νου
κυβερνάς, κρατώντας άσβεστες τις νοερές προγονικές εστίες, που τις
όσιες μήμες απ' της λήθης τα μαυρότοιχα δώματα λυτρώνουν.
Εισάκουσέ με, ω μακάρια θεά, και φύλαξε τον πολυπλόκητο λογισμό
15 απ' την κούφιας υπερηφάνειας την φρενοφθόρο ορμή.

69. ΤΗΣ ΔΙΩΝΗΣ

- Επικαλούμαι την θυγατέρα του κυανόφθαλμου Ωκεανού, της
καλλίζωνης Τηθύος το γλυκερό βλαστάρι· ω βασίλισσα Διώνη,
παμμήτειρα θεά, χρυσόθρονη, πανυπέρτατη, κεραυνόχαρη,
σκηπτούχε, ομόθρονη και ομόνοη του τερπικεραύνου Δία, συ που με
- 5 την απαλόχερη Κυθήρεια, στην πολυσέβαστη γη της Δωδώνης
ιερουργείς, και την γνώση του μέλλοντος χρόνου κατέχεις,
σμίγοντας το πνεύμα σου με του Απολλώνιου τρίποδα τους ήχους
και με της πανίερης φυγούς τα απαλά ψιθυρίσματα, τις αλάθητες
βουλές του πατρός φανερώνοντας, που με γοργόφτερες αύρες
- 10 ταξιδεύουν, ω κραταία Τιτανίδα, οδηγήτρια των δαφνηφόρων
Πελειάδων, αγνόκαρδη, χρησιμοδότρια, δωδωναία, μαντική, ιερé
λόγε της αληθείας, χρυσόπεπλη, λαμπρόμορφη, λυσίζωνη,
πραϋντική, πολύευκτη αρχόντισσα, συ που το τριέσπερο φως της
Δήλου τα χώματα κράτησες, προσφέροντας νάμα ιερό στου Φοίβου
- 15 το άχραντο σώμα, την έλευση του άφθартου Ήλιου αναγγέλλοντας
ως τα πέρατα της πολύμορφης γης. Χαίρε φωτογόνα θεά, μητέρα
των πολύευκτων αγαθών, θρέπτειρα του αμόλυντου νου, φίλη του
άχραντου πυρός, ακοίμητε οφθαλμέ της δικαιοσύνης, που
περίλαμπρο οίκο σε Ολύμπια ύψη κατέχεις, την πανίσχυρη καρδιά
- 20 σου ευφραίνοντας με τις καθάριες κεραύνιες φλόγες, που απ' τα
χέρια του πυρόδρομου βασιλιά με γοργοβρόντητες φωνές
φτερουγίζουν. Εισάκουσε ετούτη την δέηση και έλα ευπρόσιτη
στους ικέτες σου, αποκαλύπτοντας τις μυστικές οδούς, που τους
κινδύνους του βίου αποτρέπουν.

70. ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

- Ω Νίκη πανίσχυρη, του χαλκοθώρακου Άρη γένος αγνό, άτρωτη,
αμείλικτη, τροπαιοφόρα, μαχητική, του κεραυνόχαρου Δία
γοργοκίνητη αρματηλάτισσα, που μέσα απ' της Τριτογένειας τα
χέρια φτερουγίζεις, αλάθητο ζυγό και ξίφος υψώνοντας πάνω απ' τα
- 5 πεδία των μαχών, ω μακροφτέρουγη βασίλισσα, εύμορφη,
γοργοτάξιδη, δαφνοστέφανη, σκηπτούχε, χορηγέ της ποθητής
αθανασίας, που των γενναίων τις όσιες μορφές στις μνήμες του
μέλλοντος χαράσσεις, άμεμπτη δόξα φέρνοντας και άφθονο πλούτο
ψυχής, ω φιλένθεη, πολυτίμητη, καλόφημη, δοξαστική, χοηφόρα
- 10 θεά, που με γλυκόπιτο κρασί και με φως, την καρδιά της θάνατης
μητέρας ευφραίνεις. Χαίρε πολυστόχαστη θεά, δαφνηφόρα κόρη,
φιλόπονη, λυσίμαχη, ολβιοδότειρα, τιμητική, σε όλους ποθητή, που
τα ενάρετα έργα βραβεύεις, αμάραντο στεφάνι της δόξας χαρίζοντας.
Εισάκουσε την δέησή μου, ω πτερόεσσα, και έλα με πρόσωπο
- 15 χαρούμενο, οπλίζοντας τον νου με ζωογόνο ορμή, που φτερά στις
αθάνατες ψυχές μας χαρίζει.

71. ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

- Μούσες λυγερόφωνες, κι εσείς των ανέμων καθάριες πνοές, Γαία
 ευρύστερνη, αφροστέφανε Ωκεανέ, και του ακούραστου πυρός
 πανίερη φλόγα, δαίμονες ουρανογέννητοι, κι εσείς αιθερόπλαγκτοι
 κήρυκες των αιωνίων, πετάξτε απ' του Ολύμπου τις χιονοσκέπαστες
 5 κορφές, και την ωδή μ' αθάνατα βήματα στους θρόνους των θεών
 οδηγήστε, καλώντας με λόγια ιερά των ημίθεων ηρώων το γένος, με
 τον χρυσοστέφανο αρχηγό των Μυρμιδόνων αρχίζοντας, που πρώτος
 τον ύμνο οδηγεί· ω Αχιλλέα πανίσχυρε, περήφανε πολεμιστή,
 οξύθυμε, γενναίοψυχε, αδάμαστε, οπλοχαρή, κραταίε αρματηλάτη,
 10 που με άτια αφρογέννητα, πάνω από απέραντες στεριές ταξιδεύεις,
 τρέχοντας με του Ήλιου τις φωτόλουστες αιχμές· και Αίαντα
 Τελαμώνιε, του Αιακού πολυύμνητο γένος, πανίσχυρε φρουρέ των
 Αχαιών, πάνοπλε, ακούραστε, ισχυρόκαρδε, ορμητικέ, που στην
 ένδοξη γη της Σαλαμίνας αιώνιο μερίδιο έχεις· κι εσύ χιμαιροκτόνε
 15 Βελλεροφόντη, αστραπόφτερε νέε, ρωμαλέε, πολεμιστή, ολβιοδότη,
 που τα ολόχρυσα χαλινάρια του Πήγασου κρατάς, διασχίζοντας με
 φτερούγες πύρινες τα ύψη του φωτόμορφου αιθέρα· κι ω Ερεχθέα
 πολυδόξαστε, του Ηφαίστου πολυτίμητο γένος, που πρώτος,
 ανάμεσα στους ευσεβείς, τις αγνές θυσίες στην Τριτογένεια
 20 πρόσφερες, καίγοντας θυμίαμα ευωδιαστό στις Ακρόπολης τον άγιο
 βράχο· και Ηρακλή λεοντόθυμε, πρόμαχε, ιππόδετε, τοξοβόλε,
 μαχητικέ, χειροδύναμε άνακτα, που με τις βουλές της
 παμβασίλισσας Ήρας, άθλους δώδεκα πολύτρανους έπραξες, και στα
 ύψη του χιονοσκέπαστου Ολύμπου αιώνιο ανάπαυμα έχεις· κι ω
 25 άνακτα Θησέα, λαμπροπρόσωπε νέε, του ξακουστού Αιγέα
 πολυδύναμε υιέ, αθάνατη δόξα των Αθηνών, χρυσόμαλλε,
 λαμπερόφθαλμε, χρυσόκρανε, ταυροφόνε, που την σωτήρια γαλήνη
 στην γη του Μαραθώνα edώρησες· κι εσύ χαριτωμένε Ιάσωνα,
 30 δαφνοστέφανε ταξιδευτή, που με την καλόπλωρη Αργώ τον
 βαθύρροο πόντο διασχίζεις, ισχυρόκαρδε, γοργοπόδαρε,
 ακατάβλητε, παντοδαμάστη, που τους πύρινους ταύρους στην χώρα

- του Αιήτη υπέταξες, με της ιωστέφανης Κυθήρειας τα φίλτρα
 λουσμένος, κι έσπειρες αίμα πολεμικό, αθάνατο της νίκης στεφάνι
 κερδίζοντας· και Οδυσσέα πολύβουλε, του Λαέρτη πολυμήχανε υιέ,
 35 θεόπνευστε, ταχυκίνητε, της νικηφόρου Παλλάδος πολυφίλητε
 μαχητή, που με την σκέψη τα κάστρα γκρεμίζεις, και μέσα απ' τις
 φουρτούνες της θάλασσας περνάς, τον δρόμο στους θνητούς
 φανερώνοντας για της Ιθάκης την πολυπόθητη γη· κι εσύ Περσέα
 γοργόφτερε, φιλένθεε, ουρανόφωτε, ατρόμητε, δοξαστικέ, που
 40 κάποτε στο σκότος βυθίστηκες, απ' τον νου του χρυσόραβδου Ερμή
 οδηγημένος, και με της Παλλάδος το ανίκητο ξίφος, την κεφαλή του
 ανδροφόνου τέρατος κατέκοψες, τους πόνους των θνητών
 αποδιώχνοντας ως τις άκρες της πολύμορφης γης· κι ω παιδοτρόφε
 Τριπτόλεμε, του Κελεού αγλαόφημε υιέ, άφθονε, γόνιμε,
 45 καρποφόρε, παντοθαλή, αγνέ Ιεροφάντη, που στην εύφορη γη της
 Ελευσίνας ιερουργείς, κι ανεβασμένος σε άρμα χρυσότευκτο, με
 μακροφτέρουγους δράκους δεμένο, τις ευλογίες των μεγάλων
 θεαινών ως τα πέρατα του κόσμου αναγγέλλεις· και όλοι εσείς, που
 την γη των θεών κατοικείτε, και τις ψυχές των ευσεβών ανεβάζετε
 50 στο ανάκτορο του αιωνίου φωτός, να έχετε χαρές, ω πολυύμνητοι
 άνακτες, κρείττονες νέοι. Εσάς παρακαλώ να έλθετε με διάθεση
 ευμενή, μαζί με την γλυκόπνοη Μνημοσύνη, ξυπνώντας των
 προγόνων τις όσιες μνήμες, αθάνατο οδηγό για ενάρετα έργα.

72. ΤΩΝ ΚΟΥΡΗΤΩΝ

- Ω Κουρήτες, του απέραντου σύμπαντος οπλοφόροι φύλακες,
 διότιμοι, κεραυνόμορφοι, ποδοκρούστες, εκστατικοί, της πανύψηλης
 Ίδης πολυθόρυβοι χορευτές, σεις που κάποτε του θείου βρέφους τις
 κραυγές απ' του Κρόνου την αδηφάγο μανία σκεπάσατε, χτυπώντας
 5 με πόδια ισχυρά της πολυξάκουστης Κρήτης το χώμα, κρούοντας με
 ξίφη αστραφτερά, ομορφοστολίστες, πελώριες ασπίδες, κρύβοντας
 με λάμπεις χαλκόχρωμες του Ήλιου το αμόλυντο φως, ω
 πυρίμορφοι, απαστράπτοντες, λαμπρόφημοι, τυμπανοκρούστες, της
 χρυσόπεπλης Ρέας βακχόκραυγοι συγχορευτές, που σε ύψη ουράνια
 10 τους ένοπλους χορούς οδηγείτε, κυκλοπεριστρεφόμενοι γύρω απ'
 τον θρόνο του Ολυπίου πατρός, έρρυθμοι, πυρρίχιοι, αεικίνητοι,
 οδηγητές, που τις αέναιες ροές του κόσμου φρουρείτε, χορεύοντας με
 τα βήματα της πολεμίστριας θεάς, και με του Δήλιου αφέντη τις
 χρυσές μελωδίες. Χαίρετε πολυδύναμοι σωτήρες, άφθαρτοι,
 15 αλεξίκακοι, δικαιοτάτοι, παντεπόπτες, που με τις βουλές του
 παντοκράτορος Διός την ομόνοια και την ευνομία σ' ευτυχισμένες
 πόλεις χαρίζετε, φανερώνοντας την οδό της ένδοξης αρετής στα
 μάτια των πολύπαθων θνητών. Εσάς παρακαλώ, ω πολώνυμοι του
 κόσμου οπλίτες, να έλθετε ευμενείς, σώζοντας πάντα τους ικέτες σας
 20 απ' της άλογης παρόρμησης τον ολέθριο δρόμο.

73. ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Επικαλούμαι την αδάμαστη θεά, την οπλοφόρο, ένδοξη κόρη, του
κεραυνόχαρου Δία την απλόχερη ευλογία· ω Τέχνη, αθάνατη
βασίλισσα, πολύτροπη, αέναη, φλογόμορφη, περιχαρή, αμόλυντο
φως, της Παλλάδος αιώνια σύντροφε, που την φλόγα του Ολύμπιου

- 5 πατρός στις ανθρώπινες ψυχές μεταδίδεις, μετουσιώνοντας τις
εκλάμπεις των γοργόπτωρων ιδεών σε αθάνατα, πολύφημα έργα,
δεμένα με της ύλης τα βαρύτιμα δεσμά, όπως ο νόμος της Ανάγκης
ορίζει, ω ζωογόνα, οιστρήλατη, ακλόνητη, καλλίστη, των αθανάτων
ολόδροση πνοή, περίτεχνο διάδημα που το σώμα της καλλίκομης
- 10 Κυθέρειας στολίζεις, γόνιμη, πολυμήχανη, έκρηξη της φύσης, που τα
τέσσερα στοιχεία του κόσμου στην θαυμάσια ζώνη σου φοράς, ω
λυσιμέριμη θεά, οδηγήτρια των φιλόμουσων θνητών, που στου
διάπυρου Ηφαίστου το σώμα εδρεύεις, διευθετώντας με τους όρους
της νοητικής δημιουργίας την ωραιότητα του σύμπαντος κόσμου,
- 15 λαξεύοντας με τα εργαλεία του αείζωου πυρός τις σφαίρες των
φωτογόνων αστέρων, που με λάμπεις ουράνιες φεγγοβολούν σε
θάλασσες από πολύχρωμους γαλαξίες. Χαίρε των Ολυμπίων
γλυκύτατο ανάπανμα, του νου υπέρτατο δώρο, που τέρπεις με την
θεά του κατάφυτου Ελικώνα, το αεικίνητο πνεύμα σου ευφραίνοντας
- 20 με τα τραγούδια των λυγερόφωνων Μουσών, και με του άνακτα
Φοίβου τις πολύχρυσες χορδές, που λόγια και έργα λαμπρόφημα
στον νου των ανθρώπων εμπνέουν. Εισάκουσέ με που δέομαι, και
έλα ευπρόσιτη στους ικέτες σου, φανερώνοντας των εικόνων τις
άρρητες δυνάμεις, και των ήχων τα μυστικά ψιθυρίσματα,
- 25 αφυπνίζοντας τις ανήσυχες ψυχές, που την σεβάσμια μορφή σου με
πόθο ασίγαστο γυρεύουν.

74. ΣΤΗΝ ΙΕΡΗ ΑΛΚΗ

Επικαλούμαι την αγέρωχη Αλκή, των θεών την πολυδύναμη κόρη·
έλα λεοντόκαρδη θεά, διάπυρη, αδάμαστη, χειροδύναμη,
πανκαταλύτρα, ανίκητη, χαλκοθώρακη, ακάματη πολεμίστρια, που
της Παλλάδος τους αθάνατους ώμους με αιγίδα αδιαπέραστη

- 5 σκεπάζεις, χτυπώντας με την ένλογη ισχύ της γιγάντιας ασέβειας την
όψη, ω αστραπόφτερη βασίλισσα, άσβεστο φως των θεών,
παράφορη, ασυγκράτητη, αερόμορφη, θαρραλέα, πάνοπλη,
πολεμοθόρυβη, ακλόνητη, μαχητική, καλόφημη, πολυθρύλητη,
οιστρήλατη, τροπαιοφόρε, που τον αιματόβρεχτο του Άρη τροχό μ’
- 10 ακούραστα χέρια περιστρέφεις, οδηγώντας των ηρώων τα βήματα
στης νίκης την δαφνόσπαρτη οδό, σωτήρια, ταχυκίνητη,
ασπιδοφόρα, φρουρητική, που τους νόες ανθρώπων συνετών με
άρρητες δυνάμεις θωρακίζεις, υψώνοντας ασπίδα αδιαπέραστη, τις
νεφελώδεις σκέψεις αποδιώχνοντας με του Ήλιου τις πολύχρυσες
- 15 αχτίδες. Πρόσελθε, μακάρια θεά, και εισάκουσε ετούτα τα λόγια,
σώζοντας τις άγιες μνήμες απ’ της λήθης το μαύρο νερό.

75. ΤΩΝ ΚΑΒΕΙΡΩΝ

Επικαλούμαι τους πυρίδρομους Κάβειρους, του κλυτοτέχνη
 Ηφαίστου τα αγλαόφημα τέκνα· ω αστραπόμορφοι άνακτες,
 χορόφιλοι, χαλκόκροτοι, αεροδιάβατοι, οργιαστικοί, που τις γόνιμες
 δυνάμεις του πρωτογέννητου Βάκχου σε άδυτα βαθύσκιωτα

- 5 φρουρείτε, τις μυστικές οδούς του πατρός κατέχοντας, που με το
 πλήθος των αερόμορφων ψυχών στον γήινο κόσμο αφεντεύει,
 πολύνοοι, πυρίσποροι, χρυσόλογχοι, βροτοφεγγείς, χειροδύναμοι
 άνακτες, που στης Λήμνου την θαλασσόβρεχτη γη σε δώματα
 λαμπρόφωτα ιερουργείτε, κι οδηγημένοι απ' του ηλιόμορφου τεχνίτη
- 10 τις βουλές, του πυρωμένου άκμονα το σώμα κρούετε με της σφύρας
 την ατσάλινη ορμή, τα ολόχρυσα δεσμά του κόσμου χαλκεύοντας,
 που με το κάλος της θαυμαστής αρμονίας τα μέλη της φύσεως
 ομορφαίνουν, ω Σαμοθράκειοι Κάβειροι, οδηγητές της πολύσεμνης
 τελετής, πυρίμορφοι Επόπτες, ουράνιοι, χθόνιοι και ενάλιοι,
- 15 αθάνατοι φύλακες των ποντοπλάνητων θνητών, που με χέρια
 πανίσχυρα τα ανεμόδαρτα πελάγη κατευνάζετε, παύοντας την οργή
 των βροντόηχων κυμάτων, το πολύτιμο αγαθό του βίου σώζοντας
 απ' τα βάθη της αιώνιας λήθης. Εισακούστε την ικετευτική μου
 φωνή και ελάτε με πρόσωπο χαρούμενο, όντας πάντοτε αρωγοί στων
- 20 ανθρώπων τις δύσκολες ώρες.

76. ΤΗΣ ΛΗΤΟΥΣ

- Ω βασίλισσα Λητώ, της πολυδόξαστης Φοίβης σεμνή θυγατέρα,
γλυκοπρόσωπη, καλλιστέφανη, ομορφοπλόκαμη, λευκοντυμένη,
γαλαζόπεπλη θεά, πολυδύναμη Τιτανίδα, ιερή μήτρα του φωτός, που
κάποτε με τον κεραυνόχαρο Δία ενώθηκες, δίδοντας γένεση στους
- 5 δίδυμους τοξευτές· τον φωτογόνο Λοξία και την άχραντη
Ταυροπόλο, που περίοπτους θρόνους κατέχουν στα γένη των
μακάριων θεών, ω φιλόπαιδη, φιλεύσπλαχνη, πολυύμνητη, ευτοκία,
της ιερής μητρότητας αθάνατη προστάτιδα, γενέτειρα του άνθους
της αιώνιας νιότης, που στις δύσκολες ώρες των γυναικών
- 10 γοργόφτερη προστρέχεις, χαρίζοντας εύκολο τοκετό· γιατί εσύ, ω
ουρανόφωτη θεά, πρώτη τους φοβερούς πόνους δοκίμασες, και
πρώτη το θλιβερό έρεβος με την δύναμη του αιωνίου φωτός
υπέταξες, πάνστιλβη, λαμπρόθρονη, φιλάνθρωπη, δαδούχε, πάναγνη,
πολυγόνιμη, πολυστόχαστη, κλειδούχε, απ' όλους τους θεούς
- 15 τετιμημένη, που την ζωή στα πρώτα της βήματα οδηγείς, θρέφοντάς
την με δύναμη, ωραιότητα και σύνεση ζηλευτή. Εισάκουσέ με που
δέομαι και έλα με πρόσωπο ευμενές, της αληθινής ευτυχίας τα δώρα
φέρνοντας, που του βίου τις ώρες ομορφαίνουν.

77. ΤΗΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ

Την Μνημοσύνη αρχίζω να υμνώ, την μακρόπεπλη θυγατέρα του
έναστρου Ουρανού· έλα μακάρια θεά, πολύσοφη κόρη, πάναγνη,
πανσεβάσμια, πολυστόχαστη, παντοθαλή, κατάφωτο λίκνο, που τις
διογέννητες Μούσες πολύμνητες έθρεψες, στην ανθόσπαρτη γη της

- 5 Πιερίας, άφθαρτη, πολύτροπη, φιλένθεη, παντοτινή, κραταιά
Τιτανίδα, που πάνω σε χρυσοποίκιλτο θρόνο αναπαύεσαι,
στερεωμένο στα ιερά χώματα του Τροφωνίου, φιλάγρυπνη,
αικίνητη, πρεσβυτάτη, σεμνή, που με τις καλλίσφυρες Ώρες
χορεύεις γύρω από βωμούς ευωδιαστούς, ξυπνώντας με λιβάνι και
- 10 σμύρνα τις πολυποίκιλες μνήμες των θνητών, ω φιλένθεη,
φιλόστοργη, σωτήρια, λυτρωτική, που με θαυμάσια ύδατα απ' την
καρδιά της αγνής Περσεφόνης αναβλύζεις, θεόμορφα δώρα
προσφέροντας στις αθάνατες ψυχές των νεκρών. Χαίρε Ολύμπια
άνασσα, δαφνοστέφανη μνήμη, εύλογη, εύμορφη, φιλόπονη,
- 15 οξυδερκής, πάνσοφη κόρη, που με ακοίμητες φλόγες τον νου
περιζώνεις, αυξάνοντας τον λογισμό για όσια έργα. Εισάκουσε την
δέησή μου, ω πανόλβια αρχόντισσα, και έλα με πρόσωπο ιλαρό, τον
νου των ικετών σου σώζοντας απ' της λήθης τον μαύρο βυθό.

78. ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ

- Τις λαμπερόφθαλμες κόρες της Μνημοσύνης καλώ, του
 κεραυνόχαρου Δία τα ένδοξα τέκνα· ὦ Μούσες λυγρόφωνες,
 λαμπρόφαιμες, πολύμορφες, ποθητές, ευλογημένες βασίλισσες, που
 χαίρεστε με του Ελικώνα τις κατάφυτες πλαγιές, και με τα
- 5 λυγρόφωνα τραγούδια των πουλιών, που μέσα σε δάση πλατύφυλλα
 τον λαμπρότριχο Πάνα συνοδεύουν, αμόλυντες, αερόμορφες,
 ανθοστόλιστες, αλαφροπάτητες, εαρινές, λευκοντυμένες ιέρειες, που
 σε σεμνές, φωτοφόρες τελετές με τον άνακτα Φοῖβο ιερουργείτε,
 εράσμιες, χοροφίλες, περιώνυμες, αγνές, γνώστριες της ιεράς ωδής,
- 10 που με τον ήχο των πολύχρυσων αυλών, και μ' αθάνατες, μαγευτικές
 φωνές, τους νόες των ουράνιων αρχόντων ευφραίνετε, ὦ φιλόσοφες,
 φιλογράμματες, φιλότεχνες, συνετές, φρόνιμες, δαφνοστέφανες,
 ψυχοτρόφες, δοξαστικές, που μ' αμάραντα της νίκης κλαδιά τις
 κεφαλές των προγόνων κοσμήσατε. Χαίρε πάνσοφε Καλλιόπη,
- 15 σεβάσμια πρωθιέρεια, εύγλωττη, πολυστόχαστη, φίλη του
 γλυκόλαλου Ομήρου και του λυροκρούστη Ορφέα· κι εσύ
 Μελομένη σώτειρα, που τα πάθη της ανθρώπινης ψυχής καταλύεις·
 και Τερψιχόρη πολυδύναμη, που τον οίστρο των φιλένθεων ανδρών
 εμπνέεις· κι ὦ πανίσχυρη Κλειώ, που την ροή του αέναου χρόνου σ'
- 20 ολόχρυση κλειψύδρα κρατάς· και Θάλεια κισσοστέφανη,
 χρυσόραβδη, λευκοντυμένη, που τις θλίψεις των πολύμοχθων
 θνητών στα πέρατα της γης απομακρύνεις· κι εσύ Ευτέρπη ζωογόνα,
 του πολυστάφυλου Βάκχου συμπαίκτη, που χαρούμενους ὕμνους
 αναπέμπεις με τις λυγρόκορμες Νύμφες των βουνών· κι ὦ Ερατώ
- 25 πολυπόθητη, που τα έργα της χρυσοστέφανης Κυθέρειας πρώτη
 στους θνητούς τραγούδησες· και Πολύμνια ένδοξη, γλυκερέ λόγε,
 που άφθονος από μελίφωνα στόματα ρέεις· κι εσύ πολύσοφε
 Ουρανία, φίλη της ιερής γνώσης, που τα κλειδιά του σκοτεινού
 σύμπαντος κρατάς. Σ' εσάς δέομαι, ὦ πολυδόξαστες Πιερίδες,
- 30 εισακούστε ετούτα τα ιερά λόγια, κι ελάτε στους ικέτες σας

ευμενείς, φέρνοντας αγαθά του νου που μόνο εσείς κατέχετε, τις
στιγμές του βίου ομορφαίνοντας με της λύρας τον γλυκόηχο σκοπό.

79. ΤΩΝ ΧΑΡΙΤΩΝ

- Ω Χάριτες, διογέννητες κόρες, της κυανόπεπλης Ευρυνόμης
αγλαόμορφα τέκνα· Αγλαΐα, Ευφροσύνη και Θάλεια, λυγερόκορμες,
ομορφοπλέξουσες, ροδομάγουλες, λευκοχέρες, της χρυσοστέφανης
Αφροδίτης αιώνιες συμπαίκτριες, εσείς που των Ολύμπιων τους
5 εύθυμους χορούς και τα ολόλαμπρα συμπόσια ομορφαίνετε,
παίζοντας με του Λύκειου αφέντη τις χορδές και με της γλυκιάς
Παφίας το ποθητό λουλούδισμα, πανόλβιες, εράσμιες,
δροσοντυμένες, ανθοβριθείς, χορηγοί της ευδαιμονίας, που τις
σπονδές με μέλι ξανθό αναμειγνύετε, και τις όσιες ευχές των θνητών
10 με λόγους ιερούς κοσμεείτε, σκορπώντας θυμίαμα ευωδιαστό με του
αιθέρα τις αθάνατες πνοές, ω εσείς πολύμορφες, πολυπόθητες,
αιθέριες, αειθαλείς, που σε κάθε τι το αληθινό και το ωραίο την
αιώνια κατοικία σας έχετε, μένωντας στην ολόδροση άνοιξη τα
άνθη, στις γλυκόπνοες αύρες που αγγίζουν τα καταγάλανα νερά του
15 πόντου, και στην Ηούς το ροδαλό κοκκίνισμα, που πρώτη σαλπίζει
της καινούριας μέρας τον ερχομό. Εσάς παρακαλώ, ω των θεών
πολυφίλητες κόρες, να έλθετε ευμενείς, δίδοντας χάρη σε λόγια και
έργα, πολύτιμα δώρα, που τις στιγμές του βίου των θνητών με
χρώμα και φως ομορφαίνουν.

80. ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

- Ω Υγεία, του πολυδύναμου Ασκληπιού ένδοξη θυγατέρα, εράσμια
δέσποινα του κόσμου, χρυσόθρονη, καλλιστέφανη, γλυκοπρόσωπη,
πραϋντική, αγνή παρθένε, παυσίλυπη, απαλόχερη, αλεξίκακη,
σώτειρα των πάντων, συ που τα κλειδιά της ίασης κρατάς, και όλες
5 τις επώδυνες νόσους απ' τα σώματα των θνητών απομακρύνεις, την
πολυπόθητη μακροβιότητα χορηγώντας, που την ζωή με ώρες
χαρούμενες ομορφαίνει, ω φιλόανθρωπη αρχόντισσα, πηγή των
θεόμορφων αγαθών, ωφέλιμη, πολυεύσπλαχνη, χαριτοδότρια,
ευεργετική, χορηγέ της αληθινής ευτυχίας, που ολόχρυσο δοχείο στα
10 χέρια κρατάς, στάζονταςνάμα ιερό στις ψυχές, που την καθάρια
μορφή σου με της ανάγκης την φωνή επικαλούνται. Χαίρε
φιδοτρόφα κόρη, νικήτρια των φθοροποιών νόσων, λύττειρα κάθε
κακού, εύμορφη, πάνστιλβη, λευκοντυμένη, αρμονική, αιώνια νέα,
που τους συνδέσμους των όντων κρατάς, και τα πάντα ακέραια τα
15 σώζεις, σέρνοντας της φύσης τον αέναο χορό με τους αυλούς της
αθάνατης νιότης. Εισάκουσέ με που δέομαι, και έλα στους ικέτες
σου ευμενής, διώχνοντας μακριά νόσους και άλγη.

81. ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ

- Ω Ασκληπιέ, φωτοφόρε θεέ, του Δελφικού άνακτα γένος αγνό,
κυρίαρχε των θνητών σωμάτων, που μέσα από φλόγες αδηφάγες, με
τ' άχραντα χέρια του, ο φωσφόρος Φοίβος σε βάσταξε, και άφθαρτο
σε παρέδωσε στα γένη των πολύμοχθων θνητών, πανίσχυρε,
- 5 καλόμοιρε, σκηπτούχε, πραϋντικέ, ένδοξε, αλεξίκακε, φιδοτρόφε,
ιαματικέ, που την ευτυχία του θνητού βίου στις αθάνατες παλάμες
σου κρατάς· γιατί από σένα, ω δέσποτα, η καλλιπλόκαμη Υγεία τους
οίκους των θνητών ευλογεί, από σένα εξαρτώνται η ζωή κι ο
θάνατος, η χαρά και η λύπη των ανθρώπων, ω φιλόλαε, του κόσμου
- 10 σωτήρα αθάνατε, πολυεύσπλαχνε αρωγέ, ισχυρέ ολβιοδότη, των
νοσημάτων άριστε θεραπευτή, που την σωτήρια τέχνη των θεών
πρώτος στους θνητούς edίδαξες, κλείνοντας τις ρυπαρές πληγές, τις
φοβερές οδύνες απαλύνοντας, την ζωοδότρα γνώση μεταδίδοντας ως
τα πέρατα του πολύμορφου κόσμου. Χαίρε λεοντόθυμε άρχοντα,
- 15 εξολοθρευτή των ανθρωποκτόνων νόσων· σ' εσένα πάντοτε οι
ευσεβείς, μέρες και νύχτες δέονται, μέσα στις θλιβερές ώρες της
ανάγκης, και με χέρια ικετευτικά υψωμένα, την αθάνατη δύναμή σου
καλούν. Εσένα παρακαλώ, ω θεϊké ιατρέ του κόσμου, να έλθεις με
διάθεση χαρούμενη, μαζί με την απαλόχερη Υγεία, διώχνοντας
- 20 μακριά τις νόσους του σώματος και την πικρή θλίψη της ψυχής.

82. ΤΗΣ ΗΒΗΣ

- Την ταχυφτέρουγη Ἥβη καλῶ, της παμμακάριστης Ἥρας τ'
ολόλαμπρο γένος· ἔλα γλυκοπρόσωπη θεά, καλλιστέφανη κόρη,
πάνστιλβη, αστραπόφθαλμη, ροδομάγουλη, θελκτική, της
χρυσοπλόκαμης Αφροδίτης αιώνια συμπαίκτρια, που χαίρεσαι με
- 5 των θεῶν τα ευτυχισμένα συμπόσια, πετώντας γύρω από
πανύψηλους θρόνους, και με δοχείο αστείρευτο, μ' αθάνατη
ωραιότητα κοσμημένο, το γλυκύτατο νέκταρ σ' ολόχρυσα κύπελλα
κερνάς, ω των αθανάτων γλυκιά θεραπαινίδα, αιθέρια, ταχυκίνητη,
καλλίκομη, λευκοντυμένη, που την νιότη απλόχερα στα πάντα
- 10 χαρίζεις, σκεπάζοντας με άνθη πολύχρωμα των Ερώτων τους νέους
καρπούς, εμφυσώντας αστείρευτη δύναμη μέσα σε σώματα αγνά.
Χαίρε Ολύμπια άνασσα, κραταιά προστάτιδα του ωραίου, γλυκύτατη
πηγή της ζωής, της πολyanθης άνοιξης ολόδροση πνοή, που σε
κατάλευκα κρίνα αναπαύεσαι, εράσμια, πανεύοσμη, ανθοστόλιστη,
- 15 περιχαρή, ολόφωτη νύμφη, που κάποτε του μεγάλου Ηρακλή τις
πληγές με χέρια αθάνατα έκλεισες, και κάθε θλίψη ζοφερή απ' το
πάναγνο σώμα απομάκρυνες, ενώνοντάς το με το άχραντο φως, που
απ' του Ολύμπου την καρδιά αναβλύζει. Εισάκουσε ετούτη την
δέηση και ἔλα ευπρόσιτη στους ικέτες σου, ποτίζοντας μ' αθάνατη
- 20 δροσιά τις ψυχές, που το γήρας του νου θεραπεύει.

83. ΤΗΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ

- Ω Αρμονία, παμβασίλισσα θεά, του φλογερού Άρη και της
χρυσόμαλλης Αφροδίτης ευλογημένε γόνε, καλλίσφυρε,
καλλιπλόκαμη, γλυκοπρόσωπη, ποθητή, παμμακάριστη άνασσα, του
μουσηγέτη Απόλλωνος ομόνοη σύντροφε, που τις δυνάμεις του
- 5 σύμπαντος κόσμου με στόχαση και πρόνοια θεϊκή ταιριάζεις,
δίνοντας στα πάντα το ζωτικό μέτρο· γιατί από σένα, ω θεά, τα
πυρίπνοα άστρα και τα πολυειδή σώματα του παντεπόπτη ουρανού,
με χάρη αιώνια και ωραιότητα αθάνατη, σε κύκλους άόρατους
χορεύουν, ω χρυσόθρονη αρχόντισσα, γόνιμη, φωτόλουστη,
- 10 γλυκόλαλη, ζωοδότρα, που μαζί με την πολυτίμητη Ευνομία σ'
ευτυχισμένες πόλεις ηγεμονεύεις, τις καρδιές των ανθρώπων
ενώνοντας με τα λόγια της σεβάσμιας φιλίας, φιλένθεη,
πολυστόχαστη, φιλόπονη, συνετή, εσύ που των ορμητικών
στρατευμάτων την σύμπνοια μ' ολόχρυσα δεσμά συγκρατείς,
- 15 οδηγώντας τα στις μάχης τον νικηφόρο αγώνα. Εσένα ικετεύω να
έλθεις με χαμόγελο γλυκό, μαζί με τον άνακτα Φοίβο, τις στιγμές
της ζωής ομορφαίνοντας με τους ήχους της πολύχρυσης λύρας.

84. ΤΟΥ ΥΜΕΝΑΙΟΥ

- Ω του άνακτα Λοξία πάναγνε καρπέ, Υμέναιε, των αθανάτων γλυκέ
τραγουδιστή, εράσμιε νέε, που πάνω απ' την νυφική πομπή
ανάλαφρος φτερουγίζεις, ψέλνοντας με φωνή μαγευτική την οδή της
γαμήλιας ευτυχίας, τον πανεύδοσμο οίνο κερνώντας, που τις λύπες
- 5 των θνητών απομακρύνει, ευοίωνε, γαμήλιε, τυμπανοκρούστη,
μελωδικέ, εύμορφε, κατάφωτε, δαδοφόρε, ενωτικέ, βακχόκραυγε
χορευτή, αγνέ ρυθμοδότη, που την οδό της ζωής με της δάδας το
φως φανερώνεις, και των Ερώτων τα πολύπλαγκτα βήματα σ'
ολάνθιστο κατώφλι οδηγείς, τον λεπτοῦφαντο πέπλο σηκώνοντας
- 10 απ' τα ρόδινα μάγουλα της κόρης, δένοντας τα χέρια των θνητών με
της αθάνατης Κυθέρειας τον όρκο. Χαίρε φωτογέννητε θεέ, πάντιμε
νέε, χρυσόμαλλε, χρυσοφτέρουγε, πανίερε, αυξητικέ, εύηχε,
αηδονόλαλε, κάρπιμε, θελκτικέ, των ανθρώπων μελιστάλακτο
άκουσμα, που την θεϊκή ευδαιμονία στους οίκους χορηγείς, και την
- 15 ζωή απλόχερα χαρίζεις, ντύνοντας τις ψυχές με γλυκιές αγκαλιές, και
με τα γέλια των αγνόκαρδων παιδιών, που σε πάμπλουτες μνήμες
αντηχούν σαν ο χρόνος το τέλος σημάνει. Εσένα καλώ, ω των θεών
αμάραντο άνθος, να έλθεις με διάθεση ευμενή, την οδό της ευτυχίας
φωτίζοντας μέσα σε χαρούμενες ώρες.

85. ΤΩΝ ΩΡΩΝ

Τις πολυξάκουστες θυγατέρες του Δία θα υμνήσω, της σεβάσμιας
Θέμιδος τα αγλαόμορφα τέκνα· ω Ωρες παντοδύναμες,
παντάνασσεσ, πολύλβες, ευωδιαστές, μ' ολόλευκα κρίνα
στολισμένες, κραταιές αρχόντισσες των εποχών, της παμβασίλισσας

- 5 Περσεφόνης ιέρειες αγνές, που με χαριτωμένους ανοιξιάτικους
καρπούς στην πολύανθη γη προβάλετε, αναγγέλλοντας παντού τον
θείο ερχομό, σμίγοντας τα κρινόλευκα χέρια με την ανθόσπαρτη
μητρική αγκαλιά, ω κυανόπεπλες κόρες, απαλόχερες,
καλλιπλόκαμες, ελικοβλέφαρες, λευκοντυμένες, που λάμπετε με
- 10 χρυσαφένιες ανταύγειες, λουσμένες με του Ήλιου το θεσπέσιο φως,
σύντροφοι της ιοστέφανης Αφροδίτης, που χαίρεστε με των Ερώτων
τα απαλά φτερουγίσματα, και με τα πύρινα βέλη που τις καρδιές των
ανθρώπων λυγίζουν, παντογόνες, παιδοτρόφες, πλουτοφόρες,
αυξητικές, πάνσοφες κόρες, του Κρόνου αθάνατες συμπαίκτριες·
- 15 Ευνομία πανσεβάσμια, Δίκη πολυδόξαστη, κι εράσμια Ειρήνη,
φύλακες του χιονοσκεπάστου Ολύμπου, που τις πύλες του
κεραυνόχαρου πατρός με δροσόπεπλες νεφέλες φρουρείτε· σ' εσάς,
ω πολυεκτες άνασσεσ, τους πρώτους καρπούς, οι θνητοί, σε βωμούς
ανθοστόλιστους προσφέρουν, και το πρώτο ολόγλυκο κρασί στην
- 20 αιώνια χάρη σας υψώνουν. Εισακούστε την δέησή μου, κι ελάτε με
διάθεση ευμενή, χαρίζοντας ειρήνη, υγεία, κι αληθινή ευτυχία του
βίου.

86. ΤΟΥ ΑΔΩΝΙΔΟΣ

- Ω Ἀδωνη, πολυτίμητε νέε, ἀφθαρτε, πολυσέβαστε, αγνόκαρδε,
δοξαστικέ, που απ' το σώμα της ευλογημένης σμύρνας αναδύθηκες,
γεμάτος γλυκύτατους καρπούς, με τις βουλές της μητέρας των
Ερώτων γεννημένος, θρεμμένος με της αγνής Περσεφόνης τις
- 5 παντογόνες πνοές, ω χρυσοκόμη, κάλλιστε, εράσμιε θεέ, άμωμε,
πολυποίκιλε, λαμπρόμορφε, δοξαστικέ, πολυδύναμε άνακτα, που τα
όρια της ζωής και του θανάτου κρατάς, κι οδηγημένος από της
θεϊκής αρμονίας τους ρυθμούς, την κυκλική πορεία των εποχών
ρυθμίζεις, ταιριάζοντας με σύνεση της φύσεως τα μέλη. Χαίρε
- 10 πολύχρυσε άρχοντα, καλλιπρόσωπε νέε, άφθονε, πολύσπερμε,
χλωρόκαρπε, αυξητικέ, ανθοστόλιστε βακχευτή, πολυύμνητε γόνε,
εσένα που με δάκρυα τιμούν οι θνητοί, στρώνοντας με ρόδα
αμάραντα την πλουτώνια κλίνη, σκορπώντας τους ήχους των
γλυκόλαλων αυλών, μέσα σε κήπους πολύανθους, γλυκερό
- 15 ανάπαυμα γυρεύοντας στις αφρογέννητης Παφίας τις ποθητές
αγκαλιές. Εσένα ικετεύω, ω λαμπερό βλαστάρι των αιωνίων, να
έλθεις με διάθεση ευμενή, γεμάτος με τα δώρα της πολυώνυμης
μητρός, που τις μέριμνες του βίου καταλύουν.

87. ΤΗΣ ΠΕΙΘΟΥΣ

- Επικαλούμαι την ισχυρόκαρδη Πειθώ, του μελανόφθαλμου Ωκεανού
 την ακάματη κόρη· ω παντοδύναμη θεά, κρύφια, αχαλίνωτη,
 δολοπλόκα, νυχτερινή, γεννήτρια των ηδονών, που με άγγιγμα
 ανάλαφρο τα φρένα των ανθρώπων μεταστρέφεις, κινώντας με την
- 5 δύναμη της ομορφιάς της φύσης τους ατέρμονους χορούς,
 βλαστάνοντας με νέους καρπούς στις κόρης το ροδόχροο σώμα, ω
 εξουσιάστρια των πάντων, άτρωτη, παράφορη, πολυμήχανη,
 θελκτική, σύντροφε της φιλομειδούς Αφροδίτης, που το
 χρυσότευκτο άρμα μ' ευλύγιστο μαστίγιο οδηγείς, σκορπίζοντας από
- 10 ύψη αετόμορφα τα φίλτρα, που τις ανθρώπινες καρδιές σε θέλγητρα
 γλυκά υποτάσσουν. Χαίρε οδηγήτρια της μαυρόπεπλης Ανάγκης,
 του απειρόμορφου κόσμου αιώνια κυβερνήτρια, που τις σκέψεις των
 πολύπαθων θνητών με του πόθου τα δεσμά αιχμαλωτίζεις.
- Εισάκουσέ με που δέομαι, και έλα με όσιες σκέψεις, τις ψυχοφθόρες
- 15 νόσους αποδιώχνοντας, που του βίου τις χαρές με δεινά παντοειδή
 αφανίζουν.

88. ΤΟΥ ΝΗΡΕΩΣ

- Ω Νηρέα, του ψαροτρόφου Πόντου και της ευρύτερνης Γαίας
 αγλαέ υιέ, ένδοξε, πολύμορφε, πανάγαθε, προφητικές, εσύ που κόρες
 λυγρόκορμες στο βασίλειο του Ποσειδώνα εχάρησες, και όλα, όσα
 ο βαθύκολπος Ωκεανός με το σώμα του θρέφει, μ' αθάνατη πρόνοια
- 5 επιβλέπεις, ω πάνσοφε γέροντα της θαλάσσης, άφθονε,
 ποικιλόμορφε, αγνό σπέρμα του κόσμου, φανερωτή των
 μελλούμενων στους θνητούς, που καθισμένος σε περιλάμπρο θρόνο,
 με τις ομορφόμαλλες Νηρηίδες συντροφιά, λουσμένος με της
 θάλασσας τις γαλανές ανταύγειες, τριγυρισμένος απ' του βυθού τις
- 10 θαυμάσιες μορφές, τις γνήσιες προφητείες φανερώνεις, μιλώντας με
 όσιες, εκστατικές φωνές, του πανίσχυρου Διός τις βουλές
 αποκαλύπτοντας, που τα πάντα στο σύμπαν κυβερνά· γιατί εσύ, ω
 κυανόφθαλμε άνακτα, την μυστική γνώση των αθανάτων κατέχεις.
 Χαίρε των αιωνίων πολυύμνητε γόνε, πάναγνε, πολυόλβιε,
- 15 μεγαλώνυμε, δοξαστικέ, αλάθητε λόγε· γιατί σ' εσένα οι αθάνατοι
 θεοί ετούτο το δώρο έδωσαν, την αμόλυντη όψη σου να
 μεταβάλλεις, λαμβάνοντας άπειρες, πολυθαύμαστες μορφές,
 κατέχοντας την ισχύ της παμμήτειρας φύσης, και την αιώνια ζωή,
 που από σώμα θεϊκό ως νάμα ιερό αναβλύζει. Εσένα ικετεύω, ω του
- 20 πελάγους πολυδύναμε αφέντη, να έλθεις με διάθεση ευμενή, τα
 πολυπόθητα αγαθά παρέχοντας, που ο τριαινοφόρος θεός σε
 υδάτινους κόσμους φροντίζει.

89. ΤΟΥ ΠΡΩΤΕΩΣ

- Επικαλούμαι τον Πρωτέα, του θαλασσόγδουπου αφέντη τον
πανίσχυρο υιό· ω αερόμορφε μάντη, πυκνόμαλλε, αστραφτόματε,
πολυκύμαντε, θαλασσινέ, που τον υδάτινο κόσμο με νου θεϊκό
διασχίζεις, κοιτάζοντας μ' αθάνατη ματιά στο σώμα της ανήλιαγης
- 5 αβύσσου, κι όλα όσα ο βαθύρροος πόντος μ' αφροστέφανες ανάσες
θεριεύει, στην απέραντη αγκαλιά σου βαστάς, ω πανσεβάσμιε
γέροντα, πολύμορφε, πολυποίκιλε, πολύσοφε, στοχαστικέ, που σε
βραχώδεις, θαλασσόβρεχτες ακτές αιώνιο ανάπαυμα έχεις, το
πνεύμα σου γαληνεύοντας με του Ήλιου τ' ολόχρυσο φως, και με
- 10 του πόντου τα θηριόμορφα πλάσματα, που γεμάτα απ' το δώρο της
ζωής, την αγνή σου μορφή περιβάλλουν, πολύβουλε, πολυδόξαστε,
δροσόπνοε, φωτοφόρε, ακλόνητε, ευμετάβλητε, ρητέ και άρρητε,
κλειδούχε, κάτοχε των αιώνιων σχημάτων, που άπειρες όψεις
λαμβάνεις, μεταβάλλοντας το άχραντο σώμα σου στις πλέον
- 15 θαυμάσιες μορφές, και με φωνή αθάνατη του Διός τον αλάθητο λόγο
στους αγνούς ταξιδευτές φανερώνεις· γιατί εσύ τα κλειδιά της
γνώσης κρατάς, κατέχοντας όλα τα ιερά μυστικά, που η φύση στο
σώμα της κρύβει. Εισάκουσέ με που δέομαι, κι έλα ευπρόσιτος
στους ικέτες σου, φανερώνοντας την οδό της ενάρετης ζωής, που τα
- 20 φτερά των ψυχών δυναμώνει.

90. ΤΗΣ ΘΕΤΙΔΟΣ

- Επικαλούμαι την Θέτιδα, της πολυδόξαστης Δωρίδας την
αφροστέφανη κόρη· έλα παμμακάριστη θεά, πολυτίμητη βασίλισσα,
του κυματοπληθούς πόντου αθάνατη δέσποινα, που σε
κυανοσκότεινα βάθη εδρεύεις, με τον πολύσοφο Νηρέα συντροφιά,
5 την άχραντη καρδιά σου ευφραίνοντας με του βυθού τις θαυμάσιες
μορφές, και των κυμάτων τον πολύφλοισβο ήχο, που στα χείλη των
βραχόσπαρτων ακτών αντηχεί, ω κυανόπεπλη Νηρηίδα, δροσόπνοη,
αερόμορφη, αργυρόποδη, θαλασσινή, που κάποτε, με τις βουλές του
μαυροσύννεφου Κρονίδη, με θνητού το σώμα ενώθηκες, κάνοντας
10 γάμο ξακουστό, με των θεών τις ευλογίες τελεσμένο, που με δώρα
μονάκριβα την νυφική σου κλίνη κόσμησαν, ω πελαγόδρομη
αρχόντισσα, πολύμορφη, ταχυκίνητη, γλυκόπνοη, προφητική,
συμπαίκτηρια των χρυσόφτερων Ανέμων, ιερή μήτρα, που τον
Αχιλλέα στους πολύμοχθους θνητούς εχάρησες, και με όπλα
15 ανίκητα, με την φλόγα του χειροδύναμου Ηφαίστου δουλεμένα,
ύψωσες της νίκης τους πυρσούς, που τον δρόμο της αμάραντης
δόξας φωτίζουν. Εισάκουσε την δέησή μου, ω σωτήρια, και έλα με
διάθεση ευμενή, τους κινδύνους της αγριεμένης θάλασσας
αποδιώχνοντας ως τα τέρματα του πολύμορφου κόσμου.

91. ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

- Ω Θάλασσα, πρωτογέννητη θεά, της Ημέρας πολύευκτη κόρη,
πολύμορφη, πολυποίκιλη, ευάρεστη, παντογόνα, του βαθύκολπου
Πόντου ομόθρονη άνασσα, που πλάσματα πολυειδή στο απέραντο
σώμα σου θρέφεις· όσα ο ανθρώπινος νους με την γνώση κατέχει, κι
- 5 όσα σε πέλαγα βαθιά μ' ολόμαυρο ντύμα σκεπάζεις, κρύβοντάς τα
απ' του Ήλιου το υπέρλαμπρο φως, που χρυσό στα νερά σου
αστράφτει, ω αφροστέφανη θεά, κυανόπεπλη κόρη, οίκε του
τριαινοφόρου Ποσειδώνα, βαθύρροη, υγροπόρευτη, δροσόπνοη,
πολυχαρή, φίλη του κυκλοχορευτή Ωκεανού, που στις πανίερές
- 10 τελετές των θεών ιερουργείς, στριφογυρίζοντας με των γοργόπτερων
ανέμων τις πνοές, γύρω απ' των Καβείρων την ανθόσπαρτη γη, κι
απ' της Δήλου τον ένδοξο τόπο, που με φλόγες αγνές την έκθαμβη
μορφή σου σκεπάζει. Χαίρε ζωοδότρα θεά, πολύβουη κόρη,
εύμορφη, πολυύμνητη, πανσεβάσμια, θηριοτρόφα, των
- 15 ποντοπλάνητων ταξιδευτών αλάθητη οδηγήτρια, που τον υδάτινο
δρόμο σου σ' αυτούς φανερώνεις, αγγίζοντας με αύρες γλυκόπνοες
τις παρειές των καλοτάξιδων πλοίων, παρέχοντας τα πλούσια αγαθά,
που τα χωμάτινα σώματα θρέφουν. Εισάκουσε ετούτη την δέηση και
έλα με πρόσωπο ευμενές, μαζί με τον αφέντη Ποσειδώνα, τις
- 20 πολυάριθμες ευλογίες σου χαρίζοντας, που τις μέριμνες του βίου
απομακρύνουν.

92. ΤΩΝ ΝΗΡΗΙΔΩΝ

- Ω του λαμπερόφθαλμου Νηρέα πολύευκτες θυγατέρες,
καλλιστέφανες Νηρηίδες, ανάλαφρες, πολυθόρυβες, δροσοντυμένες,
κυματοπληθείς, αλμυρόπνοες άνασσες, σεις που λουσμένες με του
Ήλιου τις υπέρλαμπρες αχτίδες, τους γλυκόηχους ύμνους της
- 5 φύσεως ψέλνετε, χορεύοντας με βήματα κυκλικά στου
αφροστέφανου πελάγους την όψη, ω θαλασσοθρεμμένες
αρχόντισσες, ροδομάγουλες, καλλιπλόκαμες, υδροπόρευτες,
πολυχαρείς, που με των ανέμων τις γοργότερες πνοές σμίγετε,
γαληνεύοντας το πνεύμα σας με της καλλίζωνης Τηθύος τους
- 10 άρρητους λόγους, που με τους ήχους των πολύφλοισβων κυμάτων σε
βραχόσπαρτες ακτές αντηχούν, πάνσεπτες, αγνόκαρδες, δελφίνιες
κόρες, που με την αργυρόποδη Θέτιδα οδηγό, στις ράχες των
πελαγόδρομων δελφινιών ταξιδεύετε, κρατώντας του Φοίβου τα
ολόχρυσα ηνία, αμέτρητα δώρα παρέχοντας στου πόντου τις
- 15 θαυμάσιες μορφές. Εισακούστε με, ω αερόμορφες βασίλισσες, και
βοηθήστε τους ταξιδευτές, την σωτήρια γαλήνη απλώνοντας στου
πελάγους το ηλιόφεγγο σώμα.

93. ΤΗΣ ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ

- Την πολώνυμη βασίλισσα του πελάγους καλώ, του σεβάσμιου
 Κάδμου την πολυθρύλητη θυγατέρα· ω Λευκοθέα, γαλαζόπεπλη
 θεά, αφροστέφανη κόρη, που χαίρεσαι με των καλλίζωνων
 Νηρηίδων του χορούς, και με της αρχόντισσας Αμφιτρίτης τα
 5 ολοζώντανα στολίδια, που με χάρη αθάνατη φωτίζουν τον κόσμο
 του βαθύκολπου Ωκεανού, ω ποντοπλόνητη άνασσα, άφθαρτη,
 αιολόμορφη, ισχυρόκαρδη, θαλασσινή, του κισσοστέφανου Βάκχου
 πάναγνη τροφέ, συ που κάποτε με του βαθύρροου πόντου τα ύδατα
 ενώθηκες, τις οδύνες του θνητού σώματος αποβάλλοντας, με του
 10 κεραυνόχαρου Δία τις άρρητες βουλές. Χαίρε σωτήρια θεά,
 πολύσεμνη κόρη, εύπλοια, αγνόκαρδη, καλότυχη, λυτρωτική, των
 πολυτάξιδων θνητών γλυκερό ανάπαυμα, που όταν οι
 μακροφτέρουγοι Άνεμοι τα κατάβαθα νερά ανακατώνουν,
 χτυπώντας με πνοές ορμητικές των καραβιών τις κυματόβρεχτες
 15 πλώρες, τις δυνατές σφυριξιές τους ενώνοντας με των θνητών τους
 πολύβουους θρήνους, τότε σαν φως μέσα από κυανοσκότεινα βάθη
 αναδύεσαι, την πολυπόθητη γαλήνη απλώνοντας στης
 κυανόφθαλμης θάλασσας την όψη. Εισάκουσε την δέησή μου, ω των
 θεών πολυύμνητο μέλος, και έλα ευπρόσιτη στους ικέτες σου,
 20 τυλίγοντας με πνοή λυτρωτική των θνητών τα γοργόπλωρα πλοία,
 τους κινδύνους του βίου αποπέμποντας ως τα πέρατα της
 πολύμορφης γης.

94. ΤΗΣ ΒΡΙΤΟΜΑΡΤΙΔΟΣ

- Ω θαλερή Βριτόμαρτι, της Μινωικής γης περίτρανο καύχημα,
αδήωτη, φυγόγαμη, πολυστόχαστη, συνετή, αμόλυντη παρθένε, συ
που κάποτε, κυνηγημένη από θνητού ανόσιο πόθο, με τα νερά του
θαλασσόγδουπου Ποσειδώνα ενώθηκες, διασχίζοντας του πόντου τις
5 αδιάκοπες δίνες, κι οδηγημένη απ' των αιώνίων τις βουλές, στου
Ελλάνιου Δία την γη αναπαύθηκες, ω γλυκύτατη Δίκτυнна,
λυγερόκορμη, ταχυφέρουγη, κυνηγέτιδα, δασοδίαιτη, που μέσα σε
βαθύσκιωτα δάση κατοικείς, έχοντας για σύντροφο παντοτινή της
ομορφόμαλλης Λητούς την τοξότρια κόρη, την ανίκητη καρδιά σου
10 τέρποντας με των χαλκοπόδαρων ελαφιών τους βαρύβροντους
ήχους, και με των πυκνόδοντων θηρίων τους θλιβερούς στεναγμούς,
ω αγαθοδότρα, απαστράπτουσα, γενναιόψυχη, πανευτυχή, που απ'
το σώμα του παντάνακτα Δία γεννήθηκες, κι αιώνιο μερίδιο στα τρία
βασίλεια έχεις, διαμοιράζοντας με σύνεση θεϊκή τα σωτήρια αγαθά
15 του πατρός, όντας πάντοτε αρωγός στις δύσκολες ώρες της ανάγκης.
Έλα μακάρια θεά και πέταξε πάνω απ' τα αφρισμένα πελάγη,
παύοντας των ανέμων τις ουρλιαχτικές πνοές, τις ποντοπλάνητες
ψυχές λυτρώνοντας απ' του θανάτου την ακλόνητη ορμή.

95. ΤΗΣ ΚΗΤΟΥΣ

- Ω βασίλισσα Κητώ, κόρη της πανκαταλύτρας Γαίας, πάνσεπτη,
βαθύκολπη, αμείλικτη, μοναχική, που χαίρεσαι με των ουρλιαχτικών
ανέμων τις φωνές, την ώρα που την θάλασσα φουσκώνουν,
θραύοντας των αλμυρόπνοων κυμάτων την ορμή, στων ακτών τ’
- 5 απόκρημνα βράχια, ω μελανόπεπλη αρχόντισσα, ακούραστη,
γοργοβάδιστη, κυματόλουστη, νεροταξιδεύτρα, που της αβύσσου
την μαύρη καρδιά στ’ αθάνατα χέρια σου κρατάς, κατέχοντας την
γνώση του πυκνόμαλλου Ωκεανού, και του αφέντη Ποσειδώνα το
πολύχρυσο λίκνο, που την άμωμη ζωή σε όντα γηγενή ενέσπειρε,
- 10 πολύμορφη, ισχυρόπνοη, μεγαλοδύναμη, βαρυαλή, συ που των
υδάτων τις θηριώδεις μορφές εξουσιάζεις, θρέφοντας τα βυθόβια,
μελανόστιλπνα σώματα με της ανάγκης το ροδόμορφο αίμα.
Εισάκουσέ με που δέομαι και γαλήνεψε του πελάγους την
αφρισμένη οργή, βοηθώντας τα καλόπλωρα πλοία, τους φοβερούς
- 15 κινδύνους αποδιώχνοντας ως τα τέρματα της ευρύτερης γης.

96. ΤΗΣ ΗΟΥΣ

- Την χιονοβλέφαρη Ηώ θα υμνήσω, του ισχυρού Υπερίωνα την
χρυσόφτερη κόρη· ω μεγαλόπρεπη θεά, φωτόμορφη, φωτόλουστη,
αχτιδόλαμψη, χρυσοστεφή, εσένα που αθάνατες λάμπεις απ' το
κρινόλευκο κορμί σου ξεχύνονται, και τον αραχνοῦφαντο χιτώνα
5 σου με πολύχρωμες ανταύγειες φωτίζουν, καθώς ορμητική
αναδύεσαι μέσα απ' τον πρωινό αιθέρα, ολόχρυσα χαλινάρια στα
πανίσχυρα χέρια σου κρατώντας, τραβώντας τους πύρινους ίππους
πάνω απ' τα βαθυγάλανα νερά του Ωκεανού, γοργόφτερη,
αεροδιάβατη, ταχυκίνητη, αιθαλής, που με τις φωτόλουστες αύρες
10 ταξιδεύεις, και μ' αθάνατη φωνή την έλευση του αιωνίου φωτός
σαλπίζεις, ω ροδοδάκτυλη Ηώ, αιώνια νέα, με κόκκινα ρόδα
στολισμένη, γλυκόπνοη, αετόμορφη, ζωογόνα, ευεργετική,
πάνδροση κόρη, που με κρυστάλλινες σταγόνες τους πυκνόφυλλους
δρυμώνες ζωντανεύεις, λύτεια του νυκτερινού σκότους, που την
15 πλάση ολάκερη απ' του ύπνου τον γλυκύτατο ζυγό ελευθερώνεις.
Εσένα παρακαλώ, ω ιερό Τιτανικό γένος, να φωτίζεις πάντα τους
ικέτες σου, δείχνοντάς τους τον δρόμο για ενάρετα έργα.

97. ΤΟΥ ΥΠΕΡΙΩΝΟΣ

- Ω Υπερίωνα, ουρανογέννητε θεέ, φωτογόνε Τιτάνα, της
παντοθρέπτειρας Γαίας σεβάσμιε υιέ, άφθαρτε, αμόλυντε,
χρυσόθρονε, κρατερέ, ομοκρέβατε της λαμπρόμορφης Θείας, που το
άχραντο, Ολύμπιο φως, με άρρητους τρόπους γέννησες· γιατί από
5 σένα ο χρυσάκτινος Βασιλιάς, κι η ασημόφεγγη Μήνη, κι η κόρη η
ροδοδάκτυλη, που τις ουράνιες πύλες κρατά, με λάμπεις θεϊκές
αναδύθηκαν, ω πυρφόρε άνακτα, θεσπέσιε, φωτόλουστε,
αστροδιάιτε, χρυσοφαή, που τα πάντα μ' αθάνατη ματιά επιβλέπεις·
όσα στον απέραντο κόσμο της φθοράς τον βαριόμοιρο κλήρο τους
10 έχουν, ακολουθώντας με βήματα γοργά της Ανάγκης τον αέναο
τροχό, λαμπροπρόσωπε, ισχυρόκαρδε, αγνέ τροφέα του νου, των
ψυχών πολύευκτη θέα, που όσα ο Τάρταρος στα βάθη του κρύβει με
αιώνιο νου τα γνωρίζεις, κατέχοντας του κόσμου το ακλόνητο
βάθρο. Εσένα παρακαλώ, ω των θεών ανέσπερο φως, να έλθεις
15 στους ικέτες σου ευμενής, την πολυπόθητη ανάπαυση παρέχοντας
στον Διός την ανθόσπαρτη αυλή.

98. ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

- Ω Ημέρα, πρωτογέννητη κόρη, της μελανόπεπλης Νύχτας αγλαή
 θυγατέρα, χρυσόπεπλη, χρυσοπέδηλη, ταχυτέρουγη, ανθοβριθή,
 ουρανοτάξιδη αρχόντισσα, που την όψη του αστερόφθαλμου αιθέρα
 μεταβάλλεις, με της ροδοδάκτυλης κόρης το πρώτο άγγιγμα, την
- 5 ώρα που την έλευση του θεϊκού φωτός, από ουράνια ύψη
 αναγγέλλει, πάνστιλβη, αιθέρια, φωτογόνα, φωτοχαρής, αστραφτερή
 βασίλισσα, που τα πάντα στην πλάση ξυπνάς, με του αφέντη
 Υπερίωνα τις πολύχρυσες αχτίδες, χαϊδεύοντας με φως απαλό τις
 φυλλωσιές των αγέρωχων δέντρων, αστράφτοντας με λάμπεις θεϊκές
- 10 στα κρυστάλλινα νερά των ποταμών, όπου άφθονη η θεία ζωή από
 σώματα ιερά αναβλύζει, ω πάναγνη, πανεύοσμη, αερόμορφη,
 ζωογόνα, ωφέλιμη, φιλόστωρη, φιλόστοργη, παντογόνα, που όλα
 όσα βρίσκονται στις πόλεις των θνητών, κι όσα ο ψαροτρόφος
 πόντος στους κόλπους του κρύβει, κι όσα η παιδοτρόφα θεά απ' το
- 15 άχραντο σώμα της θρέφει· όλα αυτά με την δική σου ευλογία
 αυξάνουν, θρέφοντάς τα όλα με τις βουλές του πανίσχυρου Διός.
 Εσένα παρακαλώ, ω του Ολύμπου γλυκύτατο άνθος, να έλθεις με
 πρόσωπο ευμενές, ζεσταίνοντας τις ψυχές μας με φλόγα θεϊκή, που
 την ζοφερή θλίψη στα πέρατα της γης αποπέμπει.

99. ΤΩΝ ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝ

- Επικαλούμαι τους Τυνδαρίδες, της καλλιπλόκαμης Λήδας τα ένδοξα τέκνα· ὦ χρυσόφτεροι άνακτες, Κάστορα, των γοργοπόδαρων αλόγων δαμαστή και Πολυδεύκη χειροδύναμε, άφθαρτοι, πανίσχυροι, αγλαόμορφοι, ψυχοτρόφοι, που λάμπετε με τ' άστρα του
- 5 απέραντου ουρανού, ακλόνητοι, ισχυρόκαρδοι, γενναιόψυχοι, μαχητικοί, των αθανάτων ρωμαλέοι πολεμιστές, σεις που κάποτε, στο άνυδρο πεδίο της Φλέγρας, τους τερατόμορφους γίγαντες με ξίφη κοφτερά πολεμήσατε, και με τ' άφθαρτο φως των θεών στον πολύμορφο κόσμο ανατείλατε, ὦ παντοδύναμοι φύλακες, πανάγαθοι,
- 10 λυσιμέριμοι, φιλεύσπλαχνοι, ολβιοδότες, αρωγοί των θνητών στις πιο δύσκολες ώρες, που τις ζωές των πολύμοχθων ναυτικών σώζετε, κατευνάζοντας την ανθρωποφάγο ορμή της τρικυμισμένης θάλασσας, παύοντας την ισχύ των γοργόφτερων ανέμων, την πολυπόθητη γαλήνη απλώνοντας στην όψη του βαθύρροου πόντου.
- 15 Χαίρετε Τυνδαρίδες, αιολόμορφοι άρχοντες, αστροστέφανοι ιππευτές, ακλόνητοι, δικαιότατοι, πολύσεπτοι, συνετοί, ουράνιοι, γήινοι και θαλασσινοί, που τ' αστραφτερά ανάκτορα των Ολυμπίων και της αγνής Περσεφόνης το ερεβώδες βασίλειο αιώνιες κατοικίες σας έχετε, αφού σ' εσάς η ζωή και ο θάνατος, από τα χέρια του
- 20 παντοκράτορα Δία, με θεϊκή δικαιοσύνη μοιράστηκαν. Εισακούστε την δέησή μου κι ελάτε ευπρόσιτοι στους ικέτες σας, διώχνοντας μακριά κάθε κακό, γλυκερό ανάπαυμα των ψυχών παρέχοντας μέσα σε χαρούμενες ώρες.

100. ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

- Τον χρυσοφεγγή Πλούτο θα υμνήσω, της πανσεβάσμιας Δήμητρας
το γλυκερό βλαστάρι· ω πολυδύναμε άνακτα, χρυσόθρονε,
χρυσοσκέπαστε, χρυσόλογγε, τετιμημένε, κάρπιμε θεέ, που στα
χέρια της λαμπρόθρονης Ειρήνης αναπαύεσαι, γαληνεύοντας το
- 5 πνεύμα σου με της σεβάσμιας Ευνομίας τους θεσμούς, που τα πάντα
στις πόλεις των θνητών με σκέψεις αλάθητες ορίζει, χλωρόκαρπε,
μειλίχιε, γλυκοπρόσωπε, σταχυοφόρε, άφθονε, πολύμορφε,
πολυώνυμε, κερασφόρε, βιοθρέπτη νέε, που ολόχρυσο κέρας κρατάς,
οδηγώντας το άρμα της θεϊκής αφθονίας, ω χορηγέ της αιώνιας
- 10 ευτυχίας, πολύανθε, πολύφημε, πολυποίκιλτε, παντοτρόφε, που με
της αγνής Περσεφόνης τις βουλές, τους γόνιμους αγρούς με στάχνα
λυγερά γεμίζεις, και των πανύψηλων δέντρων τους ανθούς σ’
ολόγλυκους καρπούς μεταβάλλεις. Εισάκουσε ετούτη την δέηση, και
έλα στον ικέτη σου ευμενής, γεμάτος με δώρα του πνεύματος, που
- 15 πολύτιμες γνώσεις παρέχουν.

101. ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

- Ω Προμηθέα, πολυδύναμε Τιτάνα, πολυστόχαστε, πολυμήχανε,
αικίνητε, εφευρετικές, συ που κάποτε, οδηγημένος απ' του Κρονίδη
τις βουλές, τα σώματα των θνητών γενεών με χέρια αθάνατα
έπλασες, εμφυσώντας σ' αυτά την φλόγα της τελειότητας και την
5 αιώνια χάρη, που μόνο το γένος των θεών χορηγεί, ω αστραπόφτερε
αφέντη, θεϊκό τεχνουργέ, αστείρευτο φως, που τα όσια δώρα στους
ανθρώπους παρέχεις, και τους πανίσχυρους πυλώνες κάθε
πολιτισμού και κάθε προόδου, με τρόπους ασύλληπτους κρατάς.
Χαίρε φωτοφόρε οδηγητή, απέραντη αγκαλιά, που ολόκληρη την
10 οικουμένη μ' αθάνατη πρόνοια περιβάλλεις, φιλεύσπλαχνε,
φιλένθεε, ωφέλιμε, παντοθαλή, αγνέ δεσμώτη, που κάποτε, για χάρη
της ανθρώπινης ζωής, θυσία το σώμα σου πρόσφερες, μαρτύριο
φρικτό υπομένοντας στις Σκυθίας τον ανεμόδαρτο βράχο, δεμένος
με του Ηφαίστου τ' αλύγιστα δεσμά, που το Κράτος κι η Βία μ'
15 ακούραστη θέληση βαστούσαν. Εσένα ικετεύω, ω μακάρια πνοή της
ζωής, να έλθεις με πρόσωπο ευμενές, φωτίζοντας την οδό της
αρετής, που τις θύρες της ευτυχίας ανοίγει.

102. ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΟΣ

- Ω Ἀτλαντα, του μεγαλώνυμου Ιαπετού δοξασμένε υιέ, χειροδύναμε
Τιτάνα, μακάριε, γενναιόψυχε, ισχυρόκαρδε, κραταιέ, των
ομορφόμαλλων Εσπερίδων γεννήτορα αγνέ, αστροδίαите, που τους
κύκλους του αέναου πυρός κατέχεις, τριγυρισμένος απ' τις φλόγες
5 του παγγενήτορος Ουρανού, την πυκνή σου κόμη στεφανώνοντας με
του φωτογόνου Ἡλίου το χρυσόζυγο ἄρμα, και της ελικόδρομης
Σελήνης το θαυμάσιο φως, ω αστείρευτη δύναμη των θεών,
ἀφθαρτε, πανίσχυρε, ακλόνητε, παντεπόπτη, του πολυάνθρωπου
κόσμου στήριγμα κραταιό, που τους πλατιούς ορίζοντες βαστάξεις,
10 την ιερή σου μορφή δροσιζοντας με του Αιθέρα τις καθάριες αύρες,
γαληνεύοντας το ακοίμητο πνεύμα σου με των άστρων τα φωτεινά
παιχνιδίσματα και με τ' ατέλειωτα χρώματα που ντύνουν το σώμα
της μητέρας θεάς. Χαίρε ουράνιε άρχοντα, φωτόλουστε,
αστροσκέπαστε, λαμπροπρόσωπε, ευκταίε, ακάματε, βαρύθυμε,
15 φιλήρημε, παντεπόπτη, που την γνώση του κόσμου κατέχεις, κι όλα,
όσα η αφρισμένη θάλασσα στα βάθη της κρύβει, κι όσα η
καρποδότρα στεριά στο γόνιμο σώμα της βαστά, κι όσα ακόμα ο
φρικώδης Τάρταρος μ' αμείλικτη ορμή σιγολιώνει, όλα αυτά μ'
αθάνατη ματιά αγναντεύεις, και πάντοτε μέσα σ' αυτά με αιώνιο νου
20 εισοράς. Εισάκουσε ετούτη την δέηση και έλα ευπρόσιτος στους
ικέτες σου, εκπέμποντας στις ψυχές μας αθάνατο φως, που κάθε
σκέψη ζοφερή με την δύναμη του νου καταλύει.

103. ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ

- Τις χρυσόμαλλες Εσπερίδες καλώ, του χειροδύναμου Ἀτλαντα τις
 αηδονόλαλες κόρες· ὦ πολυσέβαστες νύμφες, καλλίζωνες,
 ελαφροπάτητες, ροδομάγουλες, δροσοντυμένες, εράσμιες,
 γλυκόπνοες, γαλήνιες, πολυανθείς, φύλακες δώρων θεϊκών, που της
- 5 Ἦρας τον κατάφυτο κήπο αἰώνια κατοικία σας ἔχετε, αγαλλόμενες
 με αὐρές γλυκόπνοες, κάτω ἀπ' τον ἴσκιο των γαμήλιων δώρων, ὦ
 πολύχαρες, ἀπαλόχερες, ἀνθοστόλιστες, εαροτερπεῖς, πολυπόθητες,
 χρυσοστέφανες, λιβαδίσιες, ἀγνές, φιδοτρόφες ἀνάσσεις, που με
 γλυκόχη λαλιά την φύση μαγεύετε, παίζοντας με τοῦ Ἥλιου τα
- 10 χρυσάκτινα βέλη, την ὥρα που των ἀλόγων οἱ ὀπλές τον
 ἀφροστέφανο πόντο ἀγγίζουν, ὦ πολύχαρες, πολυδόξαστες,
 πολυποΐκιλες, πλουτοφόρες, ἰσχυρόκαρδες, ἀλεξίκακες,
 κρυφιοτρέχουσες, θροϊστικές, εσεῖς που κάποτε τις μυστικές οδοὺς
 των θεῶν φανερώσατε, χαρίζοντας δόξα ἀμεμπτη στου
- 15 μαυροσύννεφου Κρονίδη τον γιό. Εἰσακούστε αὐτὴν την δέηση καὶ
 ἐλάτε ευπρόσιτες στους ἱκέτες σας, κρατώντας τον ἀφθαρτο χρυσό,
 που με την λάμψη της αἰώνιας ἀλήθειας, τις ψυχές των ἀνθρώπων
 σκεπάζει.

104. ΤΗΣ ΣΕΜΕΛΗΣ

- Την λαμπροπρόσωπη Σεμέλη καλώ, της χρυσοστέφανης Αρμονίας
την ένδοξη κόρη· ω χρυσόλογχη θεά, αθάνατη βακχεύτρια,
ευοίκραυγη, πυρίπνοη, αστραπόφθαλμη, οργιαστική, που την
ανθόσπαρτη γη των Θηβών πολύφημη ανέδειξες, δίδοντας γένεση
- 5 στον αγνό Ληναίο, που τις καρδιές των αθάνατων θεών με οίνο
γλυκερό ευφραίνει, χρυσόμαλλη, κισσοστέφανη, δασοδίαιτη,
εκστατική, φρόνιμη, παράφορη, γόνιμη, λυτρωτική, θυρσοφόρα
κόρη, των λυγερόκορμων Μαινάδων αχώριστη σύντροφε, που με
του Δία τις λάμπεις ενώθηκες, φύση θνητή αποβάλλοντας,
- 10 σμίγοντας με του Πλούτωνα το άφθαρτο κάλλος, και της μητρός την
καρπερή αγκαλιά, ω Θυώνη, άχραντη βασίλισσα, λαμπρόθρονη,
λαμπροτίμητη, λυσιμέριμη, αγνή, φίλη των γυναικών, που απ' του
Βάκχου τ' αθάνατα χέρια, στην καρδιά του Ολύμπου οδηγήθηκες,
και στην γη του αιωνίου φωτός τον περίλαμπρο θρόνο σου έχεις.
- 15 Εισάκουσε ετούτη την δέηση, και έλα στους ικέτες σου ευμενής, τις
αθάνατες ψυχές λυτρώνοντας απ' της φθοράς τα βαρύτατα δεσμά.

105. ΤΩΝ ΝΥΜΦΩΝ

- Τις δροσοστάλακτες Νύμφες θα υμνήσω, του μαυροσύννεφου
Κρονίδη τις ξακουστές θυγατέρες· ω πολυσέβαστες παρθένες,
άχραντες, καλλιπλόκαμες, ανθοστέφανες, λευκοχέρες, χρυσόφτερες,
ροδομάγουλες, λαμπροτίμητες, δροσοντυμένες, φωτόλουστες,
- 5 λυγερόκορμες, αλαφροπάτητες, αγνές, άσπιλες, αερόμορφες,
αικίνητες, ονειρικές, φανερές και αφανείς, ρητές και άρρητες, εσείς
που θαυμάσιες μορφές λαμβάνετε, καθώς σμίγετε με τα κρυστάλλινα
νερά των πηγών και με των δέντρων τις τρυφερές φυλλωσιές, ω
κρηναίες, σπηλαιόφιλες, δασοδίαιτες, θωπευτικές, που μέσα από
- 10 κατάφυτους τόπους ταξιδεύετε με του Υπερίωνα τις ολόχρυσες
αχτίδες, το πνεύμα σας ευφραίνοντας με αύρες απαλές και με της
βροχής τις γόνιμες στάλες, εύκαρπες, πολύχαρες, ζωογόνες,
ιαματικές, που χαίρεστε με την ευωδιά των πολυπέταλων
λουλουδιών, παίζοντας σ' απέραντα εαρινά λιβάδια, ω εσείς
- 15 Ορεστιάδες, Ναϊάδες, κι Αμαδρυάδες κόρες, γοργόφτερες,
πολύβουλες, ταχυκίνητες, ανθοφόρες, του οиноφόρου Βάκχου
άχραντες ιέρειες, που χορεύετε εκστατικές κάτω απ' της Σελήνης το
άγιο φως, οιστρήλατες με τους ήχους του τραγοπόδαρου αυλητή,
πολύμορφες, πολυποίκιλες, αιθερόπλαγκτες, ναματοφόρες,
- 20 σύντροφοι της διογέννητης τοξεύτριας, που μέσα σε βαθύσκιωτες
χαράδρες με τα χρυσοκέρατα ελάφια τέρπεστε, και με τα βουίσματα
των βαθύρροων ποταμών, καθώς ορμητικοί στις θάλασσας τα πλάτη
ανοίγονται. Εσάς παρακαλώ, ω της μητέρας θεάς υφάντριες αγνές,
να έλθετε ευπρόσιτες, τον νου των θνητών δυναμώνοντας με την
- 25 απλότητα του αθάνατου κόσμου.

106. ΤΟΥ ΙΑΚΧΟΥ

- Τον θυρσοφόρο Ίακχο καλώ, της καρποφόρου Ελευσίνας το
 πολυτίμητο άνθος· ω διογέννητο βλαστάρι, αιώνιε βακχευτή,
 ευοίκραυγε, πολυθόρυβε, κισσοστέφανε, χορομανή, οδηγητή των
 θνητών στις πιο ένδοξες τελετές, που με αθάνατα βήματα την πομπή
 5 οδηγείς, στις ευλογημένης Αττικής τα μονοπάτια, στεφανωμένος με
 της μυρσίνης τον κατάλευκο ανθό, τυλιγμένος με θυμίαμα
 πανεύοσμο, και με των μυστών τις καθάριες φωνές, που με πόθο
 ψυχής την ιερή σου μορφή επικαλούνται, ω πολυποίκιλε άνακτα,
 γόνιμε, παράφορε, κάρπιμε, εκστατικό, που ολόχρυσο κύπελλο στα
 10 χέρια κρατάς, τον κυκεώνα στα χείλη των ευσεβών προσφέροντας,
 λύοντας την ιερή νηστεία, που πρώτη η θεσμοφόρος θεά στο γένος
 των ανθρώπων edίδαξε. Χαίρε πολυύμνητε Ιεροφάντη, φωτόλουστε,
 πολυποίκιλε, δαδούχε, λαμπροντυμένη, χθόνιε, πολύμορφε, ιερέ
 μυσταγωγέ, σύντροφε της παιδοτρόφου Δήμητρας, της
 15 παμβασίλισσας Περσεφόνης θεράποντα αγνέ, που μέσα στο σκότος
 της πιο ιερής νύχτας, με άχραντο φως, τις μυστικές ενώσεις των
 θεών φανερώνεις, γεμίζοντας τα μάτια των ψυχών με την λάμψη της
 αιώνιας αλήθειας. Εισάκουσε την ικετευτική μου φωνή και έλα
 ευπρόσιτος στον ικέτη σου, την ευλογία της άρρητης ένωσης
 20 παρέχοντας, που απ' του πανύψηλου Ολύμπου την καρδιά ως νάμα
 ιερό αναβλύζει.

107. ΤΟΥ ΠΙΑΝΟΣ

- Επικαλούμαι τον Πάνα, τον βουκολικό θεό, τον αγλαόφημο, τον πολυδόξαστο, τον πολύτραπεζο υιό του θεϊκού μαντατοφόρου, αυτόν που η ομορφόποδη Δρυόπη έφερε στο φως στην πανίερη γη της Αρκαδίας· έλα μακάριε θεέ, εραστή της άγριας φύσης, πολύκροτε,
- 5 λαμπρότριχε, κερασφόρε, ποιμενική, τραγοπόδαρε βακχευτή, που την αιχμηρή βουκέντρα στο χέρι των βοσκών οδηγείς, κι όλα τα ζωντανά πλάσματα· όσα υποταγμένα σε χλωρόκαρπα λιβάδια τρέφονται, κι όσα ελεύθερα σε βαθύσκιωτους τόπους πλανιούνται, με γλυκόχορδο αυλό εξουσιάζεις, πολύμορφε, δασοδίαιτε, πανόλβιε,
- 10 ποιμενική, που με τις καλλίζωνες Ναϊάδες ιεουργείς μέσα σε δροσερές Αρκαδικές σπηλιές, και σε καταγάλανα, κρυστάλλινα νερά, αγνέ αυλητή του κόσμου, που με μόνη συντροφιά την Ηχώ σε μέρη πολυδαίδαλα πλανιέσαι, πολυχαρή θεέ, συγχορευτή του κισσοστέφανου Βάκχου, που μαζί με τις λυγερόκορμες Ορεστιάδες
- 15 τον χορό της ζωής οδηγείς, τις αιολόμορφες νεφέλες ξεσηκώνοντας με της σύριγγας τους θαυμάσιους ήχους, σμίγοντας το δάκρυ του πατέρα Ουρανού με της πανθρέπτειρας θεάς το άχραντο σώμα, ω πολύβουλε άνακτα, άφθαρτε, αμόλυντε, μειλίχιε, φρικτέ, φανερέ και αφανή, ρητέ και άρρητε, που πολυειδείς οπτασίες γεννάς, και τον
- 20 ολέθριο πανικό στα φρένα των ανθρώπων σπέρνεις. Χαίρε παντοδότη, Πάνα αυξητική, που τα πάντα μ' εσένα βλαστάνουν, κι ολόκληρη η πλάση, εκστατική, με ύμνους τον ερχομό σου αναγγέλλει. Σ' εσένα δέομαι, ω παντογόνε, να έλθεις με πρόσωπο ευμενές, σβήνοντας κάθε φόβο ζοφερό, και χαρίζοντας στις ψυχές
- 25 την πολυπόθητη ηρεμία.

108. ΤΩΝ ΣΙΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΙΝΑΔΩΝ

- Τους πολύευκτους τροφείς του κόσμου θα υμνήσω, του οينوφόρου Διονύσου τους αιώνιους συγχορευτές· ω πολυσέβαστοι Σιληνοί, πολύβουοι, ταυρόμορφοι, δικέρατοι, μανιακοί, σύντροφοι των λαμπρότριχων Σατύρων, άφθαρτοι, φιλάγρυπνοι, χορόφιλοι,
- 5 πολυχαρείς, θυρσοφόροι δαίμονες, φίλοι της ταυροκέρατης Μήνης, βακχόκραυγοι, φιλόκροτοι, δασοδίαιτοι, ορειμανείς, αθάνατοι θιασώτες του ωραίου και του αγνού, που πάνω σε δασοφούντωτα βουνά με τα πυκνόμαλλα αγρίμια ευφραίνεστε· κι εσείς, ω βροντόλαλες Μαινάδες, εράσμιες, ομορφόμαλλες, κισσοστέφανες,
- 10 λευκοντυμένες, άγριες, χαλκόκροτες, οιστρήλατες, φιδοζωσμένες, του πολυδύναμου Ελευθερέα ιέρειες αγνές, που οδηγημένες απ' τον οίστρο του θεϊκού οργιοφάντη, με βήματα ρυθμικά, ανάμεσα σε δέντρα πανύψηλα χορεύετε, βγάζοντας φωνές εκστατικές, γυρεύοντας τον αγνόκαρδο Ληναίο, που ολόχρυσο κύπελλο στα
- 15 χέρια κρατά, ω εσείς του Βάχχου καλλίζωνες τροφοί, αέρινες, γλυκοπρόσωπες, ωμοφάγες, ορμητικές, που τα στοιχεία της φύσης ξυπνάτε, με το τίναγμα θύρσου θεϊκού και με του διθύραμβου τους πανίερους ήχους· κι απ' τα σπλάγχνα της γης τον πλούτο στο φως ανεβάζετε, δίδοντας δώρα πολύτιμα, που των ανθρώπων τις ζωές
- 20 ομορφαίνουν. Εισακούστε ετούτη την δέηση, κι ελάτε ευπρόσιτοι στους ικέτες σας, ανάβοντας του Ευβουλέα τους πυρσούς, που την οδό για ενάρετα έργα φωτίζουν.

109. ΤΗΣ ΕΚΑΤΗΣ

- Την παμβασίλισσα Εκάτη θα υμνήσω, το ισχυρό βλαστάρι της
 λυγερής Αστερίας· ω μεγαλώνυμη αρχόντισσα, αείρρη,
 αιολόμορφη, μαυρόπεπλη, κλειδούχε, που τις πύλες του κόσμου
 κρατάς και τα πάντα, όσα τα τρία βασίλεια στους κόλπους τους
 5 τρέφουν, μ' ολόχρυσα σκήπτρα εξουσιάζεις, τρίμορφη, καθαρτήρια,
 επιτάφια, λυτρωτική, που τις χρυσόφτερες ψυχές των νεκρών από
 την γήινη φωτιά ανυψώνεις, δροσίζοντας τα διψασμένα χείλη τους
 με τα κρυστάλλινα νερά της Μνημοσύνης, αιώνιο ανάπαυμα
 παρέχοντας στης Περσεφόνης τις ανθισμένες αγκαλιές, ω Εκάτη
 10 φιλήρημη, φιλάγρυπνη, οδοσύχναστη, σκυλοσυνόδευτη, που
 τέρπεσαι με τις κραυγές των πυκνόμαλλων λύκων και με των
 πανίσχυρων ανέμων τα φρικώδη ουρλιαχτά, καθώς ορμητικοί σε
 πλατύφυλλα δάση ξεχύνονται και τα κλαδιά των πανύψηλων
 δέντρων λυγίζουν, ω λαμπροκεφαλόδετη βασίλισσα, μαυρόμαλλη
 15 κόρη, αμείλικτη, βαρύθυμη, ζηρύνθια, πυρφόρε, που με τους
 χαλκόκροτους Καβείρους ιερουργείς στην ανθόσπαρτη γη της
 Σαμοθράκης, εράσμια, τριγέννητη, νυχτόδρομη, δαδούχε, που με το
 θρόισμα των φύλλων τρεμοσαλεύεις, λουσμένη με της Μήνης το
 άχραντο φως, φανερώνοντας τον δρόμο σου στα τρίστρατα, με τις
 20 διαμαντένιες λάμπεις των αστέρων. Χαίρε Δέσποινα θεά, αγνόκαρδη
 κόρη, φιλόανθρωπη, ωφέλιμη, αλεξίκακη, τρομερή, που τους οίκους
 των ευσεβών με τις αθάνατες δυνάμεις σου φυλάττεις, και κάθε
 ζοφερή οπτασία απ' τον κόσμο των ονείρων αποδιώχνεις. Εισάκουσε
 την δέησή μου, ω πολυδόξαστη Πέρσεια, και έλα στους ικέτες σου
 25 ευμενής, χαρίζοντας στις ψυχές την πολυπόθητη γαλήνη και
 φέρνοντας στον νου την ιερή σιωπή.

110. ΤΗΣ ΕΙΛΕΙΘΥΙΑΣ

- Την πολυσέβαστη Ειλείθυια καλώ, της παμμακάριστης Ἡρας την
 μεγαλώνυμη θυγατέρα· έλα γοργόφτερη θεά, πολύσεμνη κόρη,
 χρυσόμαλλη, λαμπροπρόσωπη, λυσίζωνη, παιδοτρόφα, Προθυραία
 άνασσα, που μ' ολόγλυκο χαμόγελο στην θύρα περήφανη στέκεις,
- 5 κοιτάζοντας μέσα στα σώματα την όψη της αμόλυντης ζωής, και τις
 νέες ελπίδες των θνητών μ' αθάνατη πρόνοια και φως περιβάλλεις, ω
 ευτοκία, ζωοδότρα, λυσίπονη, ευεργετική, πολυνύμη σώτειρα,
 αρωγέ στις πιο ισχυρές ωδίνες, συ που κάποτε της ομορφόμαλλης
 Λητούς τους πόνους έλυσες, στις πολύνμητης Δήλου το άγιο χώμα,
- 10 βρέχοντας με νάμα ιερό του χρησιμοδότη την άχραντη μορφή. Χαίρε
 φωτοφόρα θεά, λαμπρόθρονη κόρη, μακρόπεπλη, αγνόκαρδη,
 πολύανθη, δαδούχε, δροσόπνοη, φιλόανθρωπη, πολύευκτη,
 κλειδούχε, που με τις βουλές της παμβασίλισσας Ἡρας και με της
 Μήνης το άγιο φως, σε γόνιμους κύκλους ηγεμονεύεις, τον νέο
- 15 καρπό φανερώνοντας με τους χορούς των καλλιπλόκαμων Ωρών,
 παρέχοντας το πρώτο νήμα, που το μέλλον του κόσμου υφαίνει, ω
 πολύσεμνη βασίλισσα, που τους δρόμους των ψυχών κυβερνάς,
 εισάκουσε ετούτη την δέηση και έλα με πρόσωπο ευμενές, όντας
 πάντοτε αρωγός στις δύσκολες ώρες της ανάγκης.

111. ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

- Χρόνε, πρωτογέννητε θεέ, της πολύσεμνης Γαίας αγλαόμορφε γόνε,
άφθαρτε, πυρίδρομε, ταυρόμορφε, παντοθαλή, άτρωτε, πολυδύναμε,
αγνέ τροφέα του κόσμου, ομόθρονε των καλλίζωνων Ωρών, που
στους κύκλους των πλουτοφόρων εποχών ηγεμονεύεις, οδηγώντας
5 με βήματα ρυθμικά της ορειμανούς Μητέρας τους γόνιμους χορούς,
κάλλιστε, αιθέριε, αστραπόφτερε, κυανοχαίτα, ακλόνητε,
ευμετάβλητε, ρητέ και άρρητε, που του πυρός τα χρυσόφτερα
κλειδιά σ' άδυτα πανίερα φυλάττεις, τις πορείες των άστρων
ορίζοντας, που με τις λάμπεις του ανίκητου φωτός σε ύψη
10 ανυπέρβλητα αστράφτουν, ω αδάμαστε, χειροδύναμε, λεοντόκαρδε,
σκηπτούχε, εύδρομε, αείρροε, πανυπέρτατε, κλειδούχε, αθάνατο
μάτι του κόσμου, που με την δύναμη του αεικίνητου τροχού τα
πάντα εξουσιάζεις, τραβώντας τα με της ανάγκης τ' αλύγιστα δεσμά,
τελώντας τις βουλές των κυανόπεπλων Μοιρών, που τους κύκλους
15 των όντων ορίζουν. Εισάκουσε ετούτα τα λόγια, και έλα στους
ικέτες σου ευμενής, δίδοντας πλούτο ψυχής και αίσιο τέλος του βίου.

112. ΤΩΝ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ

- Επικαλούμαι τις πυρφόρες βασίλισσες, του μαυροσύννεφου
 Ουρανού τις παντοδύναμες κόρες· ω Ευμενίδες γοργόφτερες, του
 απέραντου κόσμου ακοίμητοι οφθαλμοί· Αληκτώ ισχυρόκαρδη,
 κόρη μανιακή, που άσβεστη οργή στα σπλάγχνα σου καίει, Μέγαιρα
 5 κραταιά, που τον ανόσιο φθόνο απ' τις καρδιές ξεριζώνεις, κι εσύ
 Τισιφώνη ουρλιαχτική, που με φοβερές οδύνες την ζωή των ανόμων
 κατακλύζεις, χθόνιες, μαυρόπεπλες, αστραφτόματες, φιδοζωσμένες,
 της παμβασίλισσας Περσεφόνης αιώνιες συντρόφισσες, που στον
 ζοφερό χώρο του Άδη περιφέρεστε, την πανίσχυρη καρδιά σας
 10 ευφραίνοντας με τ' ανάλαφρα φτερουγίσματα των δίκαιων ψυχών,
 άγριες, αεικίνητες, λυσσαλέες, ορμητικές, αθάνατοι φύλακες της
 δικαιοσύνης, που τον βίο των θνητών εποπτεύετε και κάθε πράξη
 άνομη με βάσανα φρικτά τιμωρείτε, αβάσταχτο πόνο στις ψυχές
 προκαλώντας, στερώντας κάθε παρηγοριάς το γλυκερό ανάπαυμα,
 15 σπέρνοντας απελπισία τρομερή στων δόλιων ανθρώπων τα φρένα,
 τέλος ολέθριο δίνοντας στην ύβρη και στην απερίσκεπτη έπαρση του
 νου, ω εσείς πανσεβάσμιες Ερινύες, αλύγιστες στα δάκρυα και στις
 ικετευτικές φωνές, άφθαρτες, πυρίπνοες, παντεπόπτριες, δαδοφόρες,
 που τον αλάθητο ζυγό του Διός υπηρετείτε. Εσάς ικετεύω, ω
 20 πολυνύμμες άνασσες, να έλθετε με βλέμμα ιλαρό, διώχνοντας
 μακριά κάθε κακό, το πολυπόθητο δίκαιο περιφρουρώντας, που τις
 ανθρώπινες ψυχές αποκαθαίρει.

113. ΤΟΥ ΥΠΙΝΟΥ

- Επικαλούμαι τον ερεβώδη Ὑπνο, της μαυρόπεπλης Νύκτας τον
πολυπόθητο υιό· έλα μακάριε άνακτα, αδελφέ του φοβερού
Θανάτου, εύμορφε, απαλόχερε, ταχυφέρουγε, λυσιμελή, που με
άγγιγμα ανάλαφρο τα βλέφαρα βαραίνεις, ποτίζοντας τα χείλη των
5 θνητών με της λήθης την ζεστή παρηγοριά, τις θλιβερές έγνοιες
απομακρύνοντας, που του βίου τις δύσβατες οδούς με μαύρες
νεφέλες σκεπάζουν, ω πανδαμάτορα, λυσιμέριμνε, γλυκόπνοε,
θωπευτικέ, κάλλιστε νέε, αιώνιε ταξιδευτή, που χρυσοποίκιλτο
δοχείο κρατάς, κι οδηγημένος απ' της Μήνης τ' αργυρόλευκο φως,
10 στα μονοπάτια των άστρων χορεύεις, σκορπίζοντας από ύψη αιθήρια
τα υπνοφόρα φίλτρα. Χαίρε λαμπαδηφόρε δαίμων, κρύφιε,
αεροδιάβατε, γαλήνιε, κερασφόρε, ρητέ και άρρητε, που τα δεσμά
της ψυχής απ' το σώμα χαλαρώνεις, σμίγοντας τις αιθέριες πνοές με
της Κόρης την μυρωμένη αγκαλιά. Εσένα ικετεύω, ω των θεών
15 αστροφώτιστο άνθος, να έλθεις με πρόσωπο ευμενές, τα φρικώδη
όνειρα αποδιώχνοντας ως τα τέρματα της πολύμορφης γης.

114. ΤΗΣ ΗΣΥΧΙΑΣ

- Ω της μελανόπεπλης Δίκης πάναγνο γένος, Ησυχία, μακάρια θεά,
 πολύσεμνη αρχόντισσα, βαρύθυμη, πολύβουλη, ευφρόσυνη, πράα,
 ασημόφεγγη, φίλη της πανέμορφης Μήνης, που της νύχτας το
 αστροφώτιστο διάδημα στολίζεις, και μέσα σε βαθύσκιωτα δάση
- 5 κατοικείς, θωπεύοντας μ' ανάλαφρες πνοές τα φύλα των πανύψηλων
 δέντρων, φωτίζοντας με λάμπεις αργυρές το νάμα της αθάνατης
 Μητρός, που στις φλέβες των λυγερόκορμων Ναϊάδων με ήχους
 απαλούς αργοκυλά, φιλήρημη, αγνόκαρδη, γλυκόπνοη, πανευτυχή,
 των αθανάτων πολυύμνητο δώρο, που με του λύχνου την ακοίμητη
- 10 φλόγα στο πλευρό των φιλοσόφων ξενυχτάς, την ομίχλη των
 σκέψεων διαλύοντας με της Παλλάδος το άχραντο φως, ω φίλη του
 έναστρου ουρανού, εύλογη, εύμορφη, μακρόθυμη, συνετή, που με
 την δύναμη της εράσμιας σωφροσύνης την πλάνη της φαυλότητας
 καταλύεις, χαρίζοντας της σύνεσης τα δώρα, σ' όσους μ' ακλόνητη
- 15 καρδιά τον δύσβατο δρόμο σου βαδίζουν. Εισάκουσέ με που δέομαι
 και πρόσελθε στους ικέτες σου ευμενής, μαζί με τις ευλαβικές Ώρες,
 ραίνοντας με της μέλισσας τον ολόγλυκο ανθό τα λόγια της
 ουράνιας προσευχής.

115. ΤΟΥ ΜΟΡΦΕΑ

- Επικαλούμαι τον Μορφέα, του λυσιμέριμνου Ύπνου και της αγνής
Πασιθέης τον αγλαό καρπό· έλα μακάριε άνακτα, πολύμορφε,
πολυποίκιλε, οδηγητή των θεϊκών Ονείρων, που με τον Φάντασο και
τον Φοβήτορα στον ζοφώδη Πλουτώνιο χώρο περιφέρεσαι, τις
5 αερόμορφες σκιές κρεμώντας στις πυκνόφυλλης πετέλας τα κλαδιά,
χρυσόφτερε, αέρινε, ραβδούχε, μαυροντυμένη, αιώνιε ταξιδευτή, που
απ' τα βάθη του ερέβους με φως αναδύεσαι, και στα όνειρα αέρινος
πετάς, αμέτρητες όψεις λαμβάνοντας, που στις ψυχές πρωτόγνωρα
θεάματα φανερώνουν, ω δαιμόνιε προφήτη των θεών, άγγελε των
10 μελλούμενων στους θνητούς, άρρητε, ανάλαφρε, μακροφτέρουγε,
δροσοντυμένη, αστροφώτιστε οδηγέ, που με της γλυκοπρόσωπης
Σελήνης το φως ξενοχτάς, περιδιαβαίνοντας μ' ανάλαφρα βήματα τις
κλίνες των κοιμώμενων θνητών, ω πανίσχυρε κλειδούχε, που τις
πύλες των θεϊκών ονείρων κρατάς, όσων απ' τη μεριά του κέρατος
15 φτερουγίζουν, την αγνή αλήθεια στις ψυχές φανερώνοντας, κι όσων
από ελεφάντινη θύρα ορμητικά ξεπηδούν, οιστρηλατώντας με
κούφιες ελπίδες τα φρένα των πολύπαθων θνητών. Εισάκουσε
ετούτη την δέηση, ω πολυειδή άρχοντα, και έλα με πρόσωπο γλυκό,
θεόσταλτα σημάδια δείχνοντας, που απ' οδύνες ψυχοφθόρες
20 λυτρώνουν.

116. ΤΟΥ ΧΑΡΟΝΤΟΣ

- Επικαλούμαι τον ακούραστο πορθμέα, του τρομερού Ερέβους και
της αστρόπεπλης Νύκτας τον πανίσχυρο υιό· ω μαυροφτέρουγε
Χάροντα, χθόνιε, αιολόμορφε, βαρύθυμε, μαυροντυμένε, που τις
πύλες του αφέντη Πλούτωνα κρατάς, και τις πολύβουες ψυχές των
5 νεκρών στο βασίλειο της Πραξιδικής οδηγείς, περνώντας του
Αχέροντα την αδιάκοπη ροή, που ορμητικός απ' την καρδιά της
Μεγάλης Μητέρας αναβλύζει, ω μαυρόμαλλε, ακλόνητε, αμειδιάστε,
φιδοζωσμένε, του υπνοφόρου Ερμή αιώνιε σύντροφε, παντοτινέ
ταξιδευτή, που στα όρια των δύο κόσμων εδρεύεις, παρέχοντας στις
10 ανάλαφρες ψυχές την ένωση με την αιώνια γαλήνη, γοργοκίνητε,
αναπόδραστε, συ που έχεις αμείλικτη καρδιά, φανερό και αφανή,
ρητέ και άρρητε, λυτρωτικέ, συγχορευτή των μακρόπεπλων Μοιρών,
που τον άλογο τρόπο εμπνέεις σ' όσους, με πράξεις εναγείς, την ιερή
σου μορφή πλησιάζουν. Εισάκουσέ με που δέομαι, και στείλε τέλος
15 καλό του βίου, πλουτίζοντας τις ψυχές με άφθαρτες μνήμες για όσια
λόγια και έργα.

117. ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

- Επικαλούμαι τον φοβερό, αμείλικτο Θάνατο, που στο βασίλειο της παμμάκαριστης Περσεφόνης με τις δυνάμεις της ιερής σιωπής ηγεμονεύει ὡ γλυκύτατη ανάπαυση των ευσεβών, φρικτή αγωνία των αδίκων, χθόνιε δαίμων, πολύσοφε, αερόμορφε, παυσίλυπε,
- 5 μαυροντυμένη, εξουσιαστή των αιθέριων ψυχών, αδελφέ του πολυπόθητου Ὑπνου, που τα βλέφαρα των θνητών ασφαλίζεις, εσύ που μόνος τις μαυρότριχες κεφαλές του Κέρβερου κρατάς και στα τρία βασίλεια εδρεύεις, αμειδίαστε, ταχυφτέρουγε, υπνοφόρε, παντοδυνάστη, που τέρπεσαι με του Αχέροντα τις παγερές
- 10 ανασανιές, και με τα υπόκωφα τραγούδια των ψυχών, την ώρα που των ασφοδέλων τα πέταλα με χέρια αέρινα θωπεύουν, ὡ ραβδούχε άνακτα, άφθαρτε, ακοίμητε, αεροτάξιδε, λυσιμελή, που τις αισθήσεις του σώματος παύεις, αποκαλύπτοντας στα μάτια της ψυχής το υπέρλαμπρο, Πλουτώνιο φως, παυσίλυπε, γοργοκίνητε, φύλακα της
- 15 ακλόνητης συμπαντικής τάξης, που το μέσο του αέναου κύκλου κατέχεις, ορίζοντας τους ακατάπαυστους ρυθμούς της φθοράς, και της λυτρωτικής αναγέννησης των μορφών, αιώνιε χορευτή, συνταξιδιώτη του αγέραστου Χρόνου, άτρωτε, αλώβητε, βαρύθυμε, παντοδυνάστη, κρύφιε, αέρινε, ρητέ και άρρητε, που με το πέταγμα
- 20 του χρυσόπτερου Ἑρωτα τα χείλη της ροδόπεπλης ζωής αγγίζεις, για να βλαστήσει και πάλι ο νέος καρπός απ' τα σπλάχνα της μητέρας θεάς. Ας είσαι ευνοϊκός, ὡ πανίσχυρε άρχοντα, στις τελευταίες ώρες του βίου, τις μαυρόκαρδες Κήρες αποδιώχνοντας ως τα πέρατα της πολύμορφης γης.

118. ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ (B)

- Επικαλούμαι τον πυρόσπαρτο άνακτα, της λαμπροτίμητης Σεμέλης
τον θαυμάσιο γόνο· ω Διόνυσε πολυύμητε, περίφημε, νυκτόβιε,
άφθονε, γόνιμε, σταφυλοκόμη, ορειμανή, δίμορφε, παράφορε,
οργιοφάντη, οδηγητή των λυγερόκορμων Μαινάδων, σύντροφε
- 5 αχώριστε του Πανός, δωρητή της πολυπόθητης μέθεξης με το αιώνιο
Ολύμπιο φως, πηγή της εσωτερικής τελείωσης, που τις μυστικές
γονιμικές τελετουργίες πρώτος στους ανθρώπους εδίδαξες και την
εκθεωτική οδό στις ψυχές μόνος εσύ φανέρωσες, ω Διόνυσε
χρυσοστόλιστε, πάνσπερμε, πολυόργιε, ταυρόμορφε, χορευτικέ,
- 10 άφθονε, πολυποίκιλε, οινόφορε, λυτρωτικέ, άρτιε, ευμετάβλητε,
νεβριδοσκεπάστε, περιχαρή, Ευβουλέα, πολύβουλε, τριγέννητε
Ζαγρέα, που στο άφθαρτο σώμα του ο πατέρας των πάντων με
άρρητους τρόπους σε βάσταξε, βαρύγδουπε, χαλκόκροτε, ωμοφάγε,
ουρλιαχτικέ, χορηγέ της θείας μέθης, που με του θύρσου το ισχυρό
- 15 τίναγμα στις μυστικές ανακυκλώσεις των πάντων ηγεμονεύεις,
ξυπνώντας με πολύσοφες βουλές τον σπόρο της αγνής Περσεφόνης,
Βάκχε πυροφεγγή, κάλλιστε νέε, εύιε, βρόμιε, κρύφιε, πολύκροτε,
θεμελιωτή των ιερών οργίων, φίλε των γυναικών, προστάτη των
αδυνάτων, ευοίκραυγε, ευοίωνε, αμόλυντε, φιδοζωσμένε, που στα
- 20 άφθαρτα χέρια σου την χρυσότευκτη κύστη κρατάς και τα σπέρματα
του κόσμου κατέχεις, αναβλύζοντας με παντογόνες πνοές απ' της
κόρης το άγιο σώμα, ω πάρεδρε του κεραυνόχαρου Διός, χθόνιε,
κρύφιε, πολυόλβιε, σεμνέ, συγχορευτή του μαντικού Παιάνα, που τα
έδρανα του χρυσοποίκιλτου τρίποδα βαστάς και τις πολυάριθμες
- 25 γήινες φωνές στου Υπερίωνα το φως αναβιβάζεις, λυσιμέριμνε,
πολύτερπνε, εύθυμε, ενθουσιαστικέ, που με τις καλλιπλόκαμες
Νύμφες στις φλέβες των δέντρων κυλάς και στα ολόδροσα νερά των
πηγών, που ορμητικά απ' του βράχου την καρδιά αναβλύζουν, ω
γέλιο και δάκρυ πολύτιμο του βίου εσύ, που τις στιγμές μας με τα
- 30 ωραιότερα τραγούδια ομορφαίνεις, πάνσεπτη αγκαλιά, που τα οστά
του λυγερόφωνου Ορφέα σκεπάζεις, εσύ του πατρός πολύτιμο δώρο,

- του κόσμου πάναγνη χαρά, πηγή του ψυχοτρόφου πάθους και της
πολύδωρης πνευματικής αρμονίας, που τέρπεται με τα ακούσματα
του γλυκόηχου διθυράμβου και με τις λάμπεις του βαρύβροντου
35 κεραυνού, την ώρα που τον πέπλο της γόνιμης βροχής στο ουράνιο
στερέωμα απλώνει. Μεγάλη είναι των ψυχών η χαρά όταν εσύ με
φως την φύση περιβάλλεις, τότε ο καταγάλανος ουρανός το σώμα
της χλωρόκαρπης Μητέρας αγκαλιάζει κι η θεϊκή γιορτή φανερώνει
πράγματα θαυμαστά· πυρφόρες Μαινάδες, με τις κόμες λυτές,
40 καλλίτριχους πάνθηρες ιππεύουν, ηχούν τα χαλκόκροτα τύμπανα
μέσα σε βαθύσκιωτα δάση, κι οι εκστατικοί αλαλαγμοί
αναμειγνύονται με το σώμα του ζωοδότη Αιθέρα, σείονται οι ρίζες
των βουνών απ' τα βήματα της ιερής ακολουθίας, κι η μυρωδιά του
γλυκόπιτου κρασιού με το πανεύοσμο θυμίαμα σμίγει, δίμορφοι
45 Σάτυροι και λευκόμαλλοι Σίληνοί περιχαρείς σκιρτούν στις
απότομες πλαγιές των βράχων, κι η πλάση ολάκερη ύμνο στην
σεβάσμια μορφή σου αναπέμπει, ω Διόνυσε, Νύμφιε, Λύσιε, Βάκχε
αληθινέ. Εσένα ικετεύω, ω πολώνυμε βασιλέα, να έλθεις με
πρόσωπο ευμενές, λύπες και νόσους αποδιώχνοντας ως τα τέρματα
50 της πλατύστερνης γης.

119. ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ (B)

- Επικαλούμαι την πρωτότοκη, κόρη της πλουσιόμαλλης Ρέας,
 παμμητέρα θεά, ξανθή Δήμητρα, αγνή Ελευσινία, αγλαόδωρη,
 πανθρέπτειρα, ωροτρόφα, πλουτοδότρια, πολυδύναμη Μητέρα του
 κόσμου, γόνιμη, φερέκαρπη, πολυεύλογη, θεσμοφόρε, εσύ που
- 5 πρώτη τον ιερό σπόρο της Γαίας τα σπλάγχνα έκρυσες, υψώνοντας
 τον παιδοτρόφο, πολύχρυσο βλαστό, δώρο ανεκτίμητο για των
 θνητών τ' απειράριθμα γένη, καλόκαρδη, χλωροσκεπάστη,
 καλότεκνη, ευλογημένη, που χαίρεσαι με τους κατάφυτους αγρούς
 και με τα πολύχρωμα παιχνιδίσματα του καλοκαιριού, την ώρα που
- 10 του Υπερίωνα ο φωτοβόλος υιός το ουράνιο στερέωμα διατρέχει, ω
 χθόνια θεά, χλοόμορφη, χλωρόκαρπη, προστάτιδα των πολύμοχθων
 θνητών, καλλίκομη, ευστέφανη, πανάγαθη, εαροτερπή, που στις
 μυστικές ανακυκλώσεις των εποχών ηγεμονεύεις, σηκώνοντας την
 πλάση ολάκερη απ' τα βάθη της παγωμένης νάρκης και το
- 15 κατάλευκο χιόνι αφαιρείς, που σαν ντύμα ομορφοῦφαντο σκεπάζει
 της αγνής Περσεφόνης την καρδιά, εσύ η σεβαστή από αθάνατους
 θεούς κι από θνητούς ανθρώπους, εσύ που σε γη κι ουρανό κατοικείς
 και είσαι διπλά γόνιμη, ευφραίνοντας τους πάντες μ' ολόγλυκα
 δώρα, ω χρυσόσπαθη Δήμητρα, κυανόπεπλη, αγλαόμορφη,
- 20 περιπόθητη, αγνή, του κόσμου αθάνατη τροφός, που την νέα ζωή απ'
 τα σπάργανα ανασταίνεις, βυθίζοντας τις σάρκες της ανάγκης στις
 αφθαρσίας την πανίερη φωτιά, πολύτερπνη, πολυώνυμη,
 παιδοτρόφα, αυξητική, καλόμοιρη, ειρηνόφιλη, σιτοδότρα,
 δρεπανοφόρε, οδηγήτρια του σεβάσμιου Τριπτόλεμου, που το
- 25 κοφτερό αλέτρι με χρυσοκέρατα βόδια τραβάς, και με άρμα
 δρακόντειο την τέχνη της σποράς στις φυλές των ανθρώπων
 παραδίδεις, ω πανάγαθη, πολυένδοξη, σεβάσμα, ανθοβριθή,
 εύμορφη, βαρύθυμη, απαλόχερη, σπορική, συ που κάποτε
 ακολούθησες την γήινη οδό, υψώνοντας τις δάδες της τρίμορφης
- 30 Εκάτης, οδηγημένη απ' του χρυσοπρόσωπου Ήλιου τις φωνές κι απ'
 της απόκοσμης αρπαγής τις δυσβάστακτες οδύνες, εσύ η σώτεια

των αθάνατων ψυχών, χαρίστρια του κυκεώνα και του καλλίχωρου
νερού, καύχημα της πλατιάς Ελευσίνας, πολυύμνητο βάθρο του
πολιτισμού, χορηγέ της ευτυχίας στους ανθρώπους, πρόνοια των
35 αθάνατων θεών, θρέπτειρα των ζωντανών πλασμάτων, έναυσμα
ζωής των πάντων, εξουσιάστρια της ζωής και του θανάτου, μοίρα
του κόσμου εσύ. Εισάκουσέ με που δέομαι, και έλα με πρόσωπο
ευμενές, μαζί με τις χορευτικές Ώρες, στολίζοντας του βίου τις
στιγμές με μητρικούς, ωφέλιμους καρπούς.

120. ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΩΝΑ (B)

- Ω Πλούτωνα, γιέ του ύψιστου Κρόνου, βασιλέα των υπογύνων, συ
 που βαστάζεις τα έδρανα της πλατύστερνης γης και του
 κρασόχρωμου πόντου τον βαθύκολπο κρατήρα, χθόνιε, φωτόμορφε,
 αεροτάξιδε, μαντικέ, αιώνιε Άδη, που σαν τρίτο μερίδιο σου έλαχες
 5 τον σκοτεινό Ταρτάριο λειμώνα, το κατοικητήριο των αθάνατων
 ψυχών, την χώρα του Θανάτου και τα κλειδιά της αναγέννησης των
 πάντων, τα μυστικά των γήινων μορφών, τα άρρητα λόγια των
 χθόνιων δυνάμεων, την αρχή και το τέλος της άφθαρτης δημιουργίας
 και τις ρίζες του επταφώτιστου Ολύμπου, ω πολυώνυμε άρχοντα του
 10 ερέβους, οδηγητή των μακροφτέρουγων Ονείρων, ταξιδευτή των
 αερόμορφων ψυχών, που το φοβερό κυκλώπειο δώρο στην πανώρια
 κεφαλή σου φοράς, αυτό που θεούς και θνητούς ξεγελάει, ήπιε,
 μεγαλόκαρδε, πολυθαύμαστε, εύφρων, φίλε της ιερότατης σιωπής
 και της πολυπόθητης νοητικής γαλήνης, άρρητο, αιώνιο φως, που
 15 την χώρα του Θανάτου πλημμυρίζεις, και χαίρεσαι με του Ήλιου τις
 χρυσοκόκκινες αχτίδες, την ώρα που με άρμα περίλαμπρο στις άκρες
 της αβύσσου κατεβαίνει, ω γόνιμε Αϊδωνέα, άφθαρτε, κάρπιμε,
 πλουτοδότη, αυξητικέ, χειροδύναμε άνακτα, που στα χέρια σου τους
 ιερότατους σπόρους της μνήμης κρατάς και του φοβερού Κέρβερου
 20 το σώμα με άρρητες δυνάμεις εξουσιάζεις, εύστοχε, δικαιοτάτε,
 πολυδέκτη, νυκτερινέ, ομοκρέβατε της παμβασίλισσας Περσεφόνης,
 συγχορευτή των λυγερόκορμων Ευμενίδων, εξουσιαστή των γήινων
 πλασμάτων, που στις ενώσεις των ψυχών και των σωμάτων
 ηγεμονεύεις, και με τους νόμους της συμπαντικής ισορροπίας, στους
 25 κύκλους της ζωής και του θανάτου κυβερνάς. Χαίρε ανάπαυση των
 τεθνεώτων, άφθαρτε, άτρωτε, αποτρόπαιε, νεκρικέ, που τον
 χρυσότευκτο θρόνο σου έχεις στα βάθη της παμμητέρας γης, και
 γύρω περιβάλλεσαι απ' τα πλήθη των ψυχών, που αέρινες στον
 ερεβώδη ουρανό φτερουγίζουν, και κάτω απ' τα δυνατά σου πόδια οι
 30 κατάφυτοι νήσοι των Μακάρων, χώρα στερνή του Αχιλλέα και των
 ενάρετων θνητών, κι ο Τάρταρος ο φοβερός, με φρικτά ολόλυγματα

ζωσμένος, και των υδάτων τα υπογήινα ρεύματα, και του κόσμου οι
αιθέριες πνοές, που τα πάντα μέσα στα σώματα στεριώνουν.

Εισάκουσέ με που δέομαι, και έλα με πρόσωπο ευμενές, μαζί με την
35 λαμπρόθρονη Περσεφόνη, που τα πάντα στην ύπαρξη φέρνει, κι απ'
τα πάντα την ζωή αφαιρεί.

121. ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ (B)

- Επικαλούμαι τον πελαγοδρόμο, δελφίνιο ιππευτή, του Κρόνου το πολυύμνητο σπέρμα και κύριο των βαθύκολπων θαλασσών· ω Ποσειδώνα, ομοκρέβατε της λυγερόκορμης Αμφιτρίτης, αφροστέφανε, εξουσιαστή των δίμορφων Τριτώνων, χορηγέ της
- 5 θαλάσσιας ζωής, συνταξιδιώτη των ωκεάνιων ρευμάτων, προστάτη του κυματόβρεχτου Ελικώνα, μαυρόμαλλε, χειροδύναμε, ουράνιε, χθόνιε και ενάλιε, τριαινοφόρε, χρυσόθρονε ποντάνακτα, που στις κορυφές των τριών βασιλείων αιώνιο μερίδιο έχεις, λιμναίε, υδατόλουστε, αθάνατε ευεργέτη του κόσμου, κυρίαρχε των
- 10 απανταχού υδάτων, βροντόηχε, αλμυρόπνοε, αείρροε, ζωοπληθή, δωρητή των ωφέλιμων πηγών, εξουσιαστή των ποτάμιων θεών και των αερόμορφων, δροσοσκέπαστων θυγατέρων, πολύβουλε, που τις κυκλικές υδάτινες ροές μ' αθάνατο νου μεταβάλλεις και με δονήσεις φοβερές τα θέμελα της γης αναταράζεις, σείοντας με πανίσχυρες
- 15 πνοές της βαθύτερνης θάλασσας το σώμα, ανοίγοντας χάσματα βαθειά ως τις ρίζες των αγέρωχων βράχων, αμείλικτε, βαρύθυμε, πολυζάκουστε, συγχορευτή των μελανόπεπλων Μοιρών, που τις τύχες των πολυτάξιδων θνητών στα παντοδύναμα χέρια σου κρατάς, ω Ποσειδώνα φιτάλμιε, σύντροφε των καλλίσφυρων Νηρηίδων,
- 20 κύριε των πολυένδοξων Αιγών, αείζωε, αεικίνητε, πορφυροσκέπαστε, σπηλαιοχαρή, που χαίρεσαι με τ' αχιδόλουστα νερά και με των ανέμων τα ουρλιαχτικά σφυρίγματα, την ώρα που τις πέτρινες μορφές των ακτών με βαρύβροντες φωνές περιζώνουν, εύπλοιε, ασφάλειε, πολύμορφε, ψαροτρόφε, βύθιε, θαλάσσιε,
- 25 ακάματε, ποντοπόρε, αρωγέ των τολμηρών θαλασσοπόρων, σωτήρα των καλόπλωρων πλοίων, σύντροφε αχώριστε των αλιέων, προστάτη των ταλαίπωρων ικετών, στήριγμα των γήινων σωμάτων, επόπτη, μακροχίτωνε, γαιοσειστή, γαιοκράτη, Μέγα Ποσειδώνα, φίλε των πολυγόνιμων ταύρων, γένεση της αναδύομενης Κύπριδος, συ που με
- 30 δύνες κυκλικές γύρω απ' τα βάθη του Ταρτάρου ελίσσεσαι, γη και ουρανό αγκαλιάζοντας, ενώνοντας με αύρες απαλές της φύσεως τις

- γόνιμες δυνάμεις, φίλιππε, δωρητή των καλλίτριχων αλόγων, που
πρώτος εσύ μ' ολόχρυσα χαλινάρια υπέταξες, ένθρονε, περιώνυμε,
καλόμοιρε, περιχαρή, αλάθητη πυξίδα της Αργούς, που το
35 χρυσότροχο άρμα οδηγείς στον καταγάλανο δρόμο επάνω, και σιμά
στων αλόγων τις οπλές μελανόστιλπνα δελφίνια σκιρτούν, τρέχοντας
με την ορμή του καλοτάξιδου αφέντη. Εσένα ικετεύω, ω
ισχυρόκαρδε άνακτα του πόντου, να έλθεις με διάθεση ευμενή,
δένοντας της μανιασμένης θύελλας τα φτερά με τ' αδιάσπαστα
40 δεσμά του Αιόλου, τα εύδρομα πλοία λυτρώνοντας απ' της απώλειας
την μαύρη αγκαλιά.

122. ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ (B)

- Ἄρη, της ισχυρόκαρδης Ἴφρας πολύτρανε υἱέ, που με ἄρρητους
 τρόπους απ' το θεϊκό σώμα αναδύθηκες, ἀτρώτε, ἀδάμαστε, ἀνίκητε
 μαχητή, χορηγέ της πολυπόθητης ισορροπίας, που με της διάσπασης
 τους ἄρρηκτους δεσμούς, την αρμονία του κόσμου συντηρεῖς,
- 5 χρυσόκρανε, χαλκοσκέπαστε, ἀτρόμητε, δορυφόρε, ἄρρηκτε,
 ἀμετάτρεπτε, γεννήτορα του νοητικού πολέμου, κλειδούχε, που τις
 πύλες του ἀμείλικτου Κράτους φρουρεῖς, ὦ πολυμύνητο θεϊκό
 σπέρμα, πατέρα της ἀθάνατης Νίκης, των στρατευμάτων
 βροντόλαλε κελευστή, θεριστή των λιπόψυχων ἐχθρών, ἄγριε,
- 10 ἀμειδίαστε, ἀκούραστε, ἀνδροφόνε, συ που ξεκινάς μ' ἀκλόνητη
 ψυχὴ για του πολέμου τον ἀτέρμονο χορό, παντοδύναμος, με
 ἀδιαπέραστο θώρακα ζωσμένος και με βλέμμα ἀθάνατο, που τις
 φωτιές του σύμπαντος ἀνάβει, και ξεχύνεσαι γεμάτος δύναμη κι
 ὁρμή απ' του Ολύμπου τα χιονόλευκα ὕψη, διασχίζοντας με ἄρμα
- 15 χρυσόζυγο το σώμα του αείζωου Αἰθέρα, βγάζοντας βαρύβροντες,
 πολεμικές κραυγές, που με τρόμο τις καρδιές περιζώνουν· και τότε,
 στον πολυστένακτο τόπο της μάχης κατεβαίνεις, οδηγώντας του
 ολέθρου τα μαυρότριχα ἄτια πάνω απ' τα σώματα των νικημένων
 ἐχθρών, σείοντας ἀκόντιο φοβερό, που τα πάντα με την κοφτερή του
- 20 αἰχμὴ διαπερνά, κι ἀνάβεις με της φωτιάς την ἀδηφάγο ὁρμή, κι
 ἀνακατώνεσαι με τα κορμιά των πολεμιστῶν, και με το αἷμα της
 χαμένης ζωῆς, που ολόζεστο, στην μητρικὴ ἀγκαλιὰ ἐπιστρέφει· ὦ
 ἐσύ ἀσώματε πορθητή, σύντροφε της φιλομειδούς Αφροδίτης,
 οδηγητὴ των λυγέροκορων ἀμαζόνων, ἵππιε, ἀχόρταγε, οἰζύθυμε,
- 25 φοβερέ, πολύκροτε, πολυδύναμε, οπλοσεῖστη, τειχομάχε, δεινέ
 πολεμιστή, που την χαλκόλαμπρη ἀσπίδα κρατάς, την καμωμένη απ'
 την φλόγα του πολύτερπνου Ηφαίστου, που ολάκερες του κόσμου
 τις συμφορές στην πελώρια ὄψη της κουβαλά· ἐκεῖ εἶναι η φοβερὴ
 μανία των θνητῶν, που τις ψυχές με ολέθριες παραφορές
- 30 αἰχμαλωτίζει, ἐκεῖ και της πυρόφθαλμης Ἐριδας τα δώρα, του
 πολέμου η λυσσώδη ὁρμή και της μάχης η ολόλαμπρη φήμη, που

απ' του θανάτου τα λάφυρα ζει, ω δυνατόψυχε πολέμαρχε, φρικώδη,
ασυγκράτητε, βρισάρματε, αιματοβαμμένε, που με την σπίθα του
αναμμένου πυρσού την ανθρωποκτόνο φλόγα της μάχης ζωντανεύεις
35 και την πρώτη θυσία στις ουράνιες δυνάμεις προσφέρεις, θέτοντας
τις Κήρες των πολύπαθων θνητών στου πατρός τ' αλάθητα χέρια,
την πλατυφτέρουγη Νίκη χαρίζοντας σ' όσους, με πνεύμα ατρόμητο,
σε αθάνατα λόγια υπακούν. Εισάκουσε ετούτη την δέηση, και έλα
40 ορμή στις Κύπριδος τις ανθισμένες αγκαλιές.

123. ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ (B)

- Επικαλούμαι την πολυδύναμη μητέρα των Ερώτων, την γενέτειρα των ηδονών και πολυπόθητο γόνο των αιώνίων, που με άρρητους τρόπους γεννήθηκε απ' το αίμα του ανέφελου Ουρανού· ω Αφροδίτη, γλυκοπρόσωπη Κυθήρεια, αφρογέννητη θεά, πανώρια
- 5 κόρη, απαλόστηθη, αραχνόπεπλη, αναδυόμενη, παντογόνα, ακαταμάχητη βασίλισσα, προστάτιδα των γόνιμων ενώσεων, εξουσιάστρια των γήινων πλασμάτων, που τα σώματα των ανθρώπων κυβερνάς και τις δυνάμεις των πάντων κατέχεις, παρέχοντας της ευτοκίας το δώρο και της εράσμιας Υγείας τους
- 10 γλυκύτατους καρπούς· γιατί εσύ τους πρώτους πυρσούς της γαμήλιας τελετουργίας ανάβεις, και με πέπλο ανθοστολίστο τα ρόδινα μάγουλα της κόρης σκεπάζεις, διαβαίνοντας με του Υμέναιου τους γλυκόπικρους ήχους το κατώφλι της νέας ζωής, ω ηδονοπλάγιαστη Κύπριδα, ουρανογέννητη Μορφώ, ειρηνόφιλη,
- 15 Αδωνία, δολοπλόκα, νυμφοστολίστρα, φίλη των γυναικών, που με τα νήματα των αισθήσεων και του νου τα ωραιότερα ενδύματα υφαίνεις, και με την δύναμη της αλύγιστης Ανάγκης τον Βακχικό χορό των ασωμάτων οδηγείς, πανόλβια, αστραπόφθαλμη, φίλοιστρε, ολοζώντανο πυρ της δημιουργίας, χορηγέ της ευτυχίας και της
- 20 αρμονικότητας του σύμπαντος κόσμου, φίλη του Απολλώνιου φωτός, που με του αφέντη τις ολόχρυσες αχτίδες ταξιδεύεις, διασχίζοντας με άρμα κυκνόσυρτο το σώμα του απέραντου Αιθέρα, ενώνοντας με πολυποίκιλες ωδές τις καρδιές των χωμάτινων πλασμάτων, βλαστάνοντας με άνθη πολυπέταλα στις ευρύτερης
- 25 Μητέρας το σώμα· και σαν η Νύχτα η πρωτογέννητη τον αστροστολίστο μανδύα στο ουράνιο στερέωμα απλώνει, και της ιπεύτριας κόρης το φως σμίγει με τα λόγια της ιερής σιωπής, τότε με ασημόφεγγες στάλες τα φύλλα των δέντρων κεντάς, ρέοντας με γόνιμα νερά, στης γης τα μυστικά μονοπάτια, ω εσύ καλλίζωνη
- 30 Κύπριδα, πολύχρυση Αφροδίτη, καλοδιάθετη, ομορφοστολίστη, αιώνια νέα, που στα πανεύοσμα λουτρά των Χαρίτων το πανίερο

- σώμα σου βυθίζεις, στολίζοντας την σεμνή σου κεφαλή με του
Ηφαίστου τα χαλκοτόρνευτα άνθη, και με χέρια παντοδύναμα την
σφαίρα και το κάτοπτρο του κόσμου κρατάς, εμπνέοντας των
35 μελανόπεπλων Μοιρών τις ωδές και των Ωρών τους γόνιμους
κύκλους, αστράνασσα, πολύμορφη, νικηφόρε, παντοδυνάστρια, που
την φλογερή μανία του Άρη κατευνάζεις, αιχμαλωτίζοντας την
ανυπότακτη καρδιά με των Ερώτων την ανίκητη θέα· γιατί μόνη εσύ
την φοβερή του πολέμου ορμή με χάδι απαλό αποκοιμίζεις,
40 μεταμορφώνοντας της μάχης τους αιματόβρεχτους στεναγμούς της
παιδοτρόφου Ειρήνης τα πολυένδοξα έργα. Έλα πολυεύλογη
βασίλισσα, φιλομειδής Αφροδίτη, κομίζοντας στα σώματα την
άκρατη υγεία και στις αερόμορφες ψυχές του Έρωτα τις πολυγόνιμες
χάρες.

124. ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ (B)

- Εστία, του αδάμαστου Κρόνου πρωτότοκο βλαστάρι, πολυνύμη,
λαμπρόθρονη, ευλογημένη βασίλισσα, κόρη της Ρέας πολύσεμνη,
που τις αέναες ροές του νοητικού πυρός εξουσιάζεις, φωτίζοντας τα
σκοτεινά μονοπάτια του πολυπλόκτου ανθρώπινου νου, ω
- 5 καλλιπάρθενη, αστερόφθαλμη, επιβώμια, πυροφεγγή, οίκε των
μακάριων θεών, προστάτιδα των επιχθονίων ανθρώπων, συ που με
σπίθα αθάνατη άναψες τον ουράνιο βωμό, υψώνοντας χέρια άχραντα
πάνω απ' την αμόλυντη φωτιά, και όρκο περίτρανο έδωσες αγνή
αιώνια να μείνεις, συ η ομορφοπλέξουδη, συ η εύμορφη, που είσαι
- 10 απ' όλους ποθητή, ω απαλόχερη, λυσιμέριμη, μειλίχια,
πλουτοδότρια, παμμακάριστη βασίλισσα, οδηγήτρια του ένθεου
βίου, που τις ψυχές των ευσεβών με λόγια ιερά κεντρίζεις,
κρατώντας άσβεστο εκείνο το φως που την ζωή στα σώματα οδηγεί,
ω πανδέκτρια, καλόκαρδη, φιλόανθρωπη, κόρη ευδιάθετη,
- 15 λυγρόκορμη, γλυκύτατη, στοχαστική, συ η εμπνεύστρια των
θεάρεστων σκέψεων, η δωρήτρια των λυτρωτικών καθαρμών, που
με την δύναμη του απείρου ελέους σου τους ταλαίπωρους ικέτες
αγκαλιάζεις, απλώνοντας χέρια αθάνατα πάνω απ' τις αερόμορφες
ψυχές, παύοντας τα θεομίσητα δεινά που την ανθρώπινη φύση
- 20 βαραίνουν, εύορκη, φωτόλουστη, αιπάρθενη, παντοθαλή, χορηγή
της φρόνησης και της σεμνότητας του ένθεου βίου, πανάρχαια,
πολυσέβαστη, πυρόσπαρτη, πεπλοφόρε, που στεφανώνεις
καλλιμάρμαρους βωμούς, έχοντας μερίδιο αιώνιο στων αθανάτων τις
όσιες τελετουργίες· γιατί εσύ κατέχεις τα λόγια της άγιας προσευχής,
- 25 την αρχή και το τέλος της ευχαριστήριας σπονδής, το κέντρο της
πανόσιας ιερουργίας, και την δύναμη του ξίφους ορίζεις, βάφοντας
τους πολύσεπτους βωμούς με το αίμα της προσφερόμενης ζωής, ω
αμόλυντη, φυγόγαμη, σωτήρια, παιδοτρόφα, άμεμπτη, πολύνυμη,
πασιφαή, ζωοδότρα, ουρανόθρονη Εστία, σύντροφε του
- 30 φλογόμορφου τεχνίτη, συμπαίκτρια των ακούραστων Κάβειρων, που
την αρετή της σεβάσμιας φιλοξενίας στους πολύμοχθους ανθρώπους

διδάσκεις, και την καρδιά της λίθινης πόλης κρατάς, τους οίκους των
ευσεβών ευλογώντας, οδηγώντας του βίου τα πολυδαίδαλα βήματα
με την φλόγα της ιερής τελετής. Έλα θεά πανευτυχή, των ανθρώπων
35 γλυκύτατο ανάπαυμα, και δώσε υγεία σε σώματα θνητά και δύναμη
ψυχής, όπλο θεϊκό κι αλάθητο στου βίου τις δύσκολες ώρες.

125. ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ (B)

- Επικαλούμαι της αγλαόδορης Μαίας τον υιό, του παντοκράτορα Δία
το πολυύμνητο γένος· ω άνακτα Ερμή, ταχυφτέρουγε, άγγελε των
αθανάτων, αεικίνητε, αερόμορφε, πολυένδοξε, μεγαλώνυμε, που
κατοικείς στις πιο ενδόμυχες σκέψεις των θνητών και στην γαλήνη
5 της αστρόπεπλης σιωπής, ταξιδεύοντας τον απαλόφτερο νου ως τα
πέρατα της αιώνιας δημιουργίας, ευλογημένε, πολυχαρή, δωροδότη,
χαριστή πολύτιμων αγαθών, πολύτροπε, ασίγαστη φωνή του Διός,
που κάποτε την πρωτογέννητη Πανδώρα στο γένος των ανθρώπων
οδήγησες, πετώντας μ' αέρινες, καθάριες αύρες, μέσα απ' το σώμα
10 του παντεπόπτη ουρανού, τελώντας τις αθάνατες βουλές του πατρός,
που τα πάντα στο απέραντο σύμπαν ορίζει, ω χρυσόραβδε,
φτεροπέδιλε, φίλε του δαφνηφόρου τοξευτή, αεροτάξιδε, που
κινείσαι με τα φτερά των νοητών, παίζοντας με του Υπερίωνα τις
ολόχρυσες αχτίδες, την ώρα που με θείο μεσουράνημα τα άγια λόγια
15 αναβιβάζει, πολύμορφε, πολύτροπε, εναγώνιε, αγοραίε, που χαίρεσαι
με του πλούτου την άμεμπτη δόξα, χορηγώντας στους ευσεβείς τα
ωφέλιμα αγαθά, και τις δόλιες καρδιές τιμωρείς, όσες με τις αδικίας
τ' ανόσια έργα την κακία κατεργάζονται στην γη, ω πολυδύναμε,
λυσιμέριμνε, ποικιλόμυθε, κρατερέ, που με άγγιγμα ράβδου
20 υπονόου του σώματος τα μέλη μαγεύεις, κοιμίζοντας τις γήινες
απατηλές αισθήσεις, ανοίγοντας πόρτες λαμπρόμορφες, ονειρικές,
που τα μελλούμενα στον κόσμο φανερώνουν, δυνατόψυχε,
αγαθόκαρδε, πομπαιέ, δεκτικέ, που σαν ο λόγος των τελεσφόρων
Μοιρών εκπληρωθεί, καταβυθίζεσαι στις Περσεφόνης τον πανίερο
25 οίκο, στου Πλούτωνα την πανδέκτρια γη, αυτήν που Άδη οι θνητοί
ονομάζουν, και φωτοβόλο πυρσό στ' αθάνατα χέρια σου βαστώντας,
τις αερόμορφες ψυχές οδηγείς στις άρρητης ένωσης τον τόπο,
μακριά απ' της Λήθης το κατάμαυρο νερό, το με απατηλές επιθυμίες
γεμάτο. Έλα παμμακάριστε γόνε, και γίνε του βίου πολύτιμος
30 οδηγός, κοσμώντας τον νου μας με όσιες γνώμες και τις αθάνατες
ψυχές, με μυριάδες, θεάρεστες αρετές.

126. ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ (B)

- Ω του Διός πολύσεπτο άνθος, Άρτεμις ισχυρόκαρδη, κυνηγέτιδα
 θεά, αλάθητη τοξεύτρα, κόρη της αγλαόμορφης Λητούς, που
 παντοδύναμη αναδύθηκες μέσα από σώμα θεϊκό, λαμβάνοντας απ’
 τα χέρια του πατρός τα σκήπτρα της άγριας φύσης, εξουσιάζοντας
- 5 όλες τις μορφές ζωής που η ευρύτερνη Γαία στους κόλπους της
 θρέφει, άτρωτη, ζωογόνα, εαροτερπή, της φύσεως αέναη πνοή,
 ηγεμόνη, λιμναία, κυρία των πολύδεντρων δρυμών, που τέρπεσαι με
 τις ολόδροσες πηγές και με του βουνού τις λυγρόκορμες
 Ορεστιάδες, πάνοπλη, αδάμαστη, δασοδίαιτη, δυνατόψυχη,
- 10 φιλόθηρη, φεραία, ταυροπόλε, θηριοκτόνα, που χαίρεσαι με τα
 πυκνόφυλλα φαράγγια και με τα δυνατά ποδοβολητά των αγριμιών,
 καθώς με όπλα αλάθητα πληγές βαρυαλγείς στο σώμα τους ανοίγεις,
 ω δύναμη των ελεύθερων ψυχών, ανακούφιση των ανθρώπινων
 σωμάτων, δωρήτρια της πολυπόθητης ισορροπίας, παντάνασσα
- 15 κόρη, βασίλισσα της αγλαόφημης Εφέσου, άμεμπτη ιέρεια, δαφναία,
 σελασφόρε, σώτειρα θεά, χρυσόβελη, πολυθόρυβη, μακρορίχτρα,
 δίδυμη αδελφή του χρυσολύρη Φοίβου, συ που με βέλη
 αργυρόλευκα, στο φως της νυχτογέννητης κόρης λουσιμένα, την
 θεάρεστη ισορροπία του σύμπαντος δένεις, υποτάσσοντας με θέληση
- 20 ακλόνητη τις γιγάντιες χαοτικές δυνάμεις, βάλλοντας με τις
 παντοδύναμες αιχμές της ουράνιας, ακαταμάχητης αρμονίας,
 άφθαρτη, λαμπερόφθαλμη, λυγρόκορμη, χρυσοζωσμένη, λυσίζωνη,
 παυσίλυπη, περιώνυμη, δαδούχε, ευτοκία, επιλόχεια, παιδοτρόφα
 θεά, που πάντοτε προστρέχεις αρωγός σ’ όσους με αγνότητα ψυχής
- 25 το ιερό σου όνομα επικαλούνται, και τους πόνους της γέννας
 μαλακώνεις, χαρίζοντας εύκολο τοκετό, εμψυώνοντας ουράνια πνοή
 και άκρατη υγεία στα σπλάγχνα της νέας ζωής, ω πρωτόθρονη,
 πατρώα, αρίστη, εύκλεια, νικηφόρε, που με στεφάνι δροσοκέντητο
 τις κόμες των νέων στολίζεις, οδηγώντας τον βίο σε άλση ιερά και
- 30 στης σεμνότητας τον αξιέραστο δρόμο. Χαίρε του Διός πολυώνυμη
 κόρη, λαμπρόθρονη, χρυσοστόλιστη, βαρύθυμη, σκυλοσυνόδευτη,

- αλύγιστη, ελαφοτοξεύτρα, παντοδαμάστρια, άσπιλη παρθένε, που
σαν με βήματα βαρύγδουπα την γη αναταράξεις, οι καρδιές των
αστραφτόματων θηρίων ριγούν, κι η πλάση ολάκερη με αθάνατες
35 πνοές ζωντανεύει, τα κλαδιά των λυγερόκορμων δέντρων
βλαστάνουν με νέους καρπούς, τα πολυπέταλα άνθη των αγρών τον
ουρανοδόρο Υπερίωνα αντικρίζουν, του πόντου οι αλμυρές
ανασανιές σε βραχύσπαρτες ακτές αντηχούν, και σμίγουν του
πολυδαίδαλου κόσμου οι φωνές υμνώντας τον μυστικό ερχομό σου.
40 Εισάκουσέ με μακάρια θεά, χορηγέ πολύευκτων αγαθών, και έλα με
διάθεση ευμενή, μαζί με την γλυκοπρόσωπη Αρμονία, χαρίζοντας
στα σώματα και στις ψυχές της πολυπόθητης ισορροπίας το δώρο.

127. ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ (B)

- Ω Μούσες λυγερόφωνες, κόρες του μαυροσύννεφου Κρονίδη, ελάτε
 αέρινες, ανάλαφρες, δροσοντυμένες άνασσες, πετώντας μέσα απ’
 άλση σκιερά, δονώντας με της άνοιξης τα απαλά φυσήματα των
 δέντρων τα πολύχρυσα φύλλα, και ψάλτε μου τον χρυσοκόμη γιό της
- 5 Λητούς, που με γλυκές μελωδίες ευφραίνει τις καρδιές των
 αθάνατων θεών· ω δαφνηφόρε Παιάνα, Απόλλωνα, αθάνατε
 τοξευτή, ρόδο των αιωνίων αμάραντο, δαφνοστέφανε, αέρινε
 χορευτή, χορηγέ του αιωνίου φωτός, μακρορίχτη, αργυρότοξε,
 πολυστόχαστε Λοξία, συ που με χέρι παντοδύναμο, του Ήλιου το
- 10 τόξο ύψωσες, διασχίζοντας με βέλη αλάθητα το σώμα του
 φωτόλουστου Αιθέρα, και με πικρή σιδερένια αιχμή, στο αίμα της
 αλύγιστης ανάγκης βουτηγμένη, τον κατάμαυρο θώρακα του
 Πύθωνα διαπέρασες, παραδίδοντας το φοβερό στην όψη σώμα στις
 γης την ερεβώδη αγκαλιά, βοηδρόμιε, αλεξίκακε, προστατήριε,
- 15 επικούριε, θεοξένιε, που φτερά στις αθάνατες ψυχές χαρίζεις, και τις
 σκέψεις στον υπερουράνιο τόπο οδηγείς, εκεί που οι ασώματες
 Αρετές κατοικούν, μακριά απ’ της Λήθης τους μαύρους ποταμούς κι
 απ’ της φθοράς τα πολυστένακτα τραγούδια, ω πολύβουλε,
 ιερώνυμε, αγνόκαρδε, σπορικό, Δελφικό άνακτα, Απόλλωνα
- 20 Πατρώε, που πάλεις της ουράνιας λύρας τις χορδές, πιασμένος στους
 κύκλους των χρυσοστέφανων Ωρών και στων Μουσών τα εναρμόνια
 βήματα, και την τάξη έως τα βάθη της δημιουργίας χορηγείς,
 ορίζοντας με των θεών την έκτυπη σφραγίδα του κόσμου τις
 πολυποίκιλες μορφές· γιατί από σένα, ω άριστε νέε, οι σφαίρες των
- 25 πλανητών στο απέραντο στερέωμα χορεύουν, από σένα τα άστρα
 ομορφαίνουν το σώμα του μελανόκαρδου ουρανού, από σένα και το
 φως ολάκερου του κόσμου, ορατό και πανυπέρτατο νοητό, σώμα και
 πνεύμα θρέφει, ω εσύ νόμιε, πύθιε, δήλιε, θέσμιε, θεάριε, προόψιε,
 εκατηβόλε, αγνόμαντη, δαφναίε, μοιραγέτη, λυροκρούστη, αληθή,
- 30 τριποδιλάλε νέε, που κλήρο πανίερο έλαβες τον λόγο τον αληθή να
 φανερώνεις· γιατί σ’ εσένα ο πατέρας των αθάνατων θεών και των

- θνητών ανθρώπων, την γνώση του αμόλυντου κεραυνού
εμπιστεύτηκε, και μόνος εσύ, απ' όλους τους υπέρλαμπρους θεούς,
που τις κορφές του χιονοσκέπαστου Ολύμπου αιώνια κατοικία τους
35 έχουν, ως τα σπλάγχνα της παμμήτειρας γης το βλέμμα σου
απλώνεις, γνωρίζοντας τα πάντα, όσα σε βάθη κατασκότεινα και σε
νερά μαυριδερά κρυφοκυλούν, λόγια μυστικά μουρμουρίζοντας στις
Περσεφόνης τον απέραντο χώρο· εσύ που κάθεται σε θρόνο
Δελφικό, και με την σκέψη κατέχεις τις ουράνιες φωνές, μέσα από
40 σώματα σεπτά θνητών ιερουργώντας, φανερώνοντας τις όσιες
βουλές με τα λόγια, που ρέουν σαν το γλυκόπιτο κρασί μέσα σε
σκέψεις Βακχικές, μέσα στον νου του παντάνακτα Κρονίδη. Χαίρε
πολυδόξαστε Φοίβε, τοξοβόλε, κουροτρόφε, παντοδότη, χαροποιέ,
Κάρνιε, Θαργήλιε, Παρνόπιε, Νουμήνιε, τελειότατε, ούλιε, του
45 κόσμου αθάνατε Ιατρέ, που κάποτε με του Φλεγύα την κόρη
ενώθηκες, χαρίζοντας άνθος θαυμαστό στα γένη των πολύπαθων
ανθρώπων, εκείνον που Ασκληπιό οι θνητοί ονομάζουν, ψάχνοντας
λύτρωση να βρουν απ' της Πανδώρας τα πολυποίκιλα δεινά, που τα
χωμάτινα σώματα με πόνους αβάσταχτους μαστίζουν. Εσένα
50 ικετεύω, ω πολυύμνητε ισοδέτη, να έλθεις με διάθεση ευμενή,
λύοντας με άγγιγμα ανάλαφρο κάθε αταξία και κάθε δυσαρμονία,
ανάβοντας με φως ιλαρό τον βυθό της πανίερης μνήμης.

128. ΤΟΥ ΗΦΑΙΣΤΟΥ (B)

- ὦ Ἥφαιστε, πολυτίμητε ἀνάκτα του πυρός, της παμβασίλισσας Ἥρας
 πολύτερπνο βλαστάρι, ουράνιε, αεροδιάβατε, πυρίπνοε, πυροφεγγή,
 πανυπέρτατε ἀνάκτα, συ που διαυγάζεις το στέμμα της
 μελανόπεπλης Νύκτας, φωτογόνε, που πρώτος ἀστραπες με λάμπεις
 5 θεϊκές, ἀνάβοντας με του Ολύμπου τους ἀσβεστους πυρσούς τα
 ἀστρα στο ἀνέφελο στερέωμα, ὦ ἀθάνατε τεχνίτη, πολυδύναμε του
 κόσμου χαλκευτή, που ἀπ' τα παντοδύναμα χέρια σου τα ωραιότερα
 δημιουργήματα φανήκαν, ἀφθαρτε, ἀστραπόφθαλμε, τεχνοδίατε,
 ἀθάνατε πατέρα των τεχνών, που τις ψυχές των θνητών με τον
 10 οἶστρο της δημιουργίας κεντρίζεις, συ που πρώτος τον ἀστραφτερό
 χαλκό με δυνατά χτυπήματα λύγισες, ντύνοντας σώματα ἡρωικά για
 της νίκης τον υπέρλαμπρο χορό, Ἥφαιστε επιβώμιε, ἀκοίμητε,
 ἀχώριστε σύντροφε της ωραιόφθαλμης Εστίας, που το κέντρο της
 οἰκίας με πύρινες ἀνάσες ευλογεῖς, χαρίζοντας στα σώματα την
 15 πολυπόθητη ζεστασιά, ὦ πολύτεχνε, μεγάλοκαρδε, ἀγνέ
 λαμπαδηφόρε, ἀδάμαστε, χειροδύναμε, τρομερές γιγαντοκτόνε, που
 κάποτε του Υπερίωνα τον ἀγλαόφημο υἱό ἀπ' της Φλέγρας τον
 ἄγονο τόπο ἀνασήκωσες, και με τέθριππο ιερότροχο στον ουράνιο
 Αἰθέρα ἀναβίβασες, κατακαίγοντας το χθόνιο πνεῦμα μ' ἀνίκητη,
 20 ουράνια φωτιά, διάπυρε, ἀμόλυντε, φασφόρε, αειθαλή, που τα
 σχήματα του κόσμου ορίζεις, και τις πολυθαύμαστες τροχιές των
 πλανητών, και το ἀφθαρτο στοιχείο του πυρός, που στα γήινα
 σώματα κατοικεῖ, πολύσοφε, πολυένδοξε, μεγαλοδύναμε,
 ευεργετικέ, ἔναυσμα ζωῆς των πάντων, συγχορευτή των
 25 αερόμορφων Κάβειρων, ἐμπνευστή των πυριπνόνων Τελχίνων, φίλε
 της οπλοφόρου Παλλάδος, που ὅσιες σκέψεις και ἔργα μοιράζεστε,
 ἀριστε, ἀμεμπτε, χαλκόκροτε, πυροζωσμένε, πηγή κάθε ευλογίας,
 ἀτρωτε, ἰσχυρόκαρδε, ἀνίκητε, παντοδαμάστη, που τα πάντα με την
 δύναμη της φλόγας καταλύεις και τον ἄκμονα του κόσμου κρατάς,
 30 τέρποντας τα μάτια της ἀθάνατης ψυχῆς με τα ωραιότερα θεάματα
 των μακαρίων. Εσένα ἱκετεύω, ὦ ουράνιο, καθάριο φως, εἰσάκουσε

ετούτα τα λόγια, και έλα με διάθεση ευμενή, παρέχοντας τα
ωφέλημα δώρα της φωτιάς, που τον βίο των θνητών ομορφαίνουν.

129. ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ (Β)

- Επικαλούμαι των αθανάτων τον υπέρλαμπρο ανθό, την φοβερή,
 Τριτογένεια κόρη, την πολυμήχανη, αυτήν που εκγυμνάζει τον νου
 των θνητών με πολύσοφα προστάγματα· ω πανσεβάσμια Δέσποινα,
 ανίκητη Παλλάδα, μακαρία, περιώνυμη, πολύσεμνη, μονογενής,
 5 κραταιά Αθηναΐδα, χαλινίτιδα, παρθένε, που πάνοπλη αναδύθηκες
 απ' του Διός την σεπτή κεφαλή, κι ολόκληρη η φύση ρίγησε
 μπροστά στην αθάνατη θωριά σου, κι άστραψες με της νόησης το
 ασύλληπτο φως ως τα πέρατα του αιώνιου κόσμου, συ η χορηγός
 κάθε σοφίας και κάθε αγαθού, που ο πόλεμος της λογικής μπορεί να
 10 κατακτήσει, άσπιλη, αμόλυντη, ευφρόσυνη, τερπνή, κόρη
 φιλάργυρη, πολυστόχαστη, φιλόπονη, οξυδερκής, μητέρα των
 αρετών, που κάποτε του θεϊκού τεχνίτη την ορμή με της σύνεσης το
 όπλο ανέκοψες, χαρίζοντας καρπό πολυθαύμαστο, απ' τα σπλάγχνα
 της Γαίας γεννημένο, αυτόν που άναψε του ιερού νόμου τους
 15 πυρσούς ως τα πέρατα του πολύμορφου κόσμου, κι ευλογημένο
 Εριχθόνιο οι θνητοί τον ονομάζουν, καίγοντας στις γεροθέμελης
 πέτρας την καρδιά της πανίερης θύμησης τα δώρα, ω Αθηνά
 κουκουβαγιόθωρη, χρυσόκρανη ιππεύτρια, ανίκητη στρατηλάτισσα,
 πρόμαχε, απαστράπτουσα, ακατάβλητη, τροπαιοφόρε, σάλπιγγα του
 20 πολέμου ηχηρή, που σαν τ' αθάνατα άρματα φοράς· το κράνος το
 ολόχρυσο, με τ' άστρα τ' ουρανού στολισμένο, και την ασπίδα την
 λαμπροτίμητη, την καμωμένη απ' του Ηφαίστου την ακοίμητη
 φωτιά, και την αιγίδα, του μαυροσύννεφου Κρονίδη το διαπέραστο
 δώρο, που του ατρόμητου Περσέα το τρόπαιο φέρει, αυτό που των
 25 ανθρώπων τα μάτια δεν μπορούν ν' αντικρύσουν, και το δόρυ το
 πανύψηλο, την κοφτερή σαν μαχαίρι αιχμή του νου, που πάντα τον
 στόχο του βρίσκει, πάνοπλη τότε ανεβαίνεις στο χρυσόζυγο άρμα,
 που άτια καλλίτριχα, μ' ολόχρυσες φτερούγες στολισμένα, υψώνουν
 στου ουρανού την αστροφώτιστη σκέπη, και με καρδιά αλύγιστη
 30 τραβάς για της μάχης τον πολυαίματο τόπο, πετώντας με την δύναμη
 της αστραπής πάνω απ' τα χαλκοσκέπαστα στρατεύματα, και

- κεντρίζεις των γενναίων τις καρδιές με της νίκης την γλυκιά
 επιθυμία, ω μεγαλοδύναμη Αρεία, σωτήρια, ακλόνητη,
 ακαταμάχητη, οπλοχαρής, άτρωτη πολεμίστρια, προστάτιδα των
 35 πόλεων, νικηφόρα θεά, αθάνατη Παλλάδα, που οδηγείς των αιωνίων
 την πομπή στον δρόμο των πανένδοξων ηρώων, που' ναι στρωμένος
 με χαλκόλαμπρες ασπίδες, και σιμά της δόξας τα πολυτίμητα όπλα
 στο χώμα στεριωμένα, κι οι στήλες της μνήμης οι ολόλευκες, με
 πολύχρωμες ταινίες στολισμένες, σμίγουν με τ' ουρανού το
 40 καταγάλανο βλέμμα, κι ακολουθούν των ηρώων οι πολυθρύλητες
 στρατιές, θυμίαμα ευωδιαστό στα χέρια τους κρατώντας, τον ύμνο
 της νίκης αναπέμποντας στην πολυδόξαστη, πανέντιμη μορφή σου,
 ω λεοντόκαρδη θεά, γλαυκόματη δράκαινα, φύλακα αδάμαστη των
 αθανάτων, έρρυθμη, ποδοκρούστρια, οδηγήτρια κόρη, άφθαρτη,
 45 πολύτρανη, οπλοφόρε, γιγαντοκτόνα, συ που οδηγείς τους
 ατέρμονους χορούς των Κουρητών, περιφρουρώντας του κόσμου
 τον ακλόνητο νόμο, περιστρεφόμενη με βήματα ρυθμικά γύρω απ'
 τις αθάνατες πύρινες γλώσσες, κι αστράφτουν τα ολόχρυσα όπλα
 σου απ' την λάμψη της αιώνιας φωτιάς, κι αντηχεί του Αιθέρα το
 50 αργυρόφεγγο σώμα απ' των ποδιών τα δυνατά χτυπήματα, που τις
 ρίζες του γεροθέμελου Ολύμπου με δυνάμεις φοβερές
 αναταράσσουν, ω πολύβουλε, μηχανίτιδα, καλόμοιρη, τεχνοδίαιτη,
 πανευτυχή, υγεία, παιωνία, ζωστηρία, αειθαλής, πάμφωτη,
 αλεξίκακη, μακρόθυμη, αγνή, πολυδόξαστη εργάνη, που με το
 55 πλήθος του ελέους σου δώρα ανεκτίμητα παρέχεις στους θνητούς·
 γιατί από σένα, ω θεά, ο σπόρος της χλωρόκαρπης ελιάς βλαστάνει
 απ' τα σπλάγχνα της μάνας γης, από σένα κι η κόρη γίνεται γυναίκα
 συνετή, με της αγνότητας τη χάρη προικισμένη, από σένα και οι νέοι
 ανδρώνονται, με φρόνηση κι αθάνατη σοφία στολισμένοι· γιατί όλα
 60 αυτά μόνη εσύ στα γένη των πολύπαθων ανθρώπων παρέχεις, όσους
 εσύ με τα γλυκά σου χέρια ευλογήσεις, σεμνή θεά, πάνσοφε δαίμων.
 Χαίρε Σοφία Αθάνατη, του Διός πολυθαύμαστη κόρη, που βυθίζεσαι
 στον ωκεανό των φιλένθεων σκέψεων, ταξιθετώντας τον κόσμο με

- τους ασύλληπτους, Κρόνιους ορισμούς· γιατί εσύ κατέχεις τον νου,
65 τον νου που κινεί τα πάντα· εκγυμνάζεις την ανθρώπινη λογική και
γεννάς τις πολυθαύμαστες τέχνες, τις πάντοτε ψυχοτρόφες, και στα
βήματα της δόξας βαδίζεις, κι ωθείς τους σπουδαίους θνητούς στα
μεγαλύτερα και λαμπρότερα έργα, και το φοβερό τέλος του βίου
τιμάς, βραβεύοντας την πυρόσπαρτη ηρωική οδό με τον κότινο της
70 ποθητής αθανασίας. Μέρες και νύχτες δέομαι θωρώντας την ουράνια
μορφή σου, στέλνοντας με θυμίαμα ευχές στον αιώνιο οίκο σου
επάνω, και ικετεύω σε, ω θεά, εισάκουσε τους απανταχού ικέτες
σου, που με αγνή καρδιά επικαλούνται την πάνσεπτη μορφή σου, κι
άναψε μέσα τους την φλόγα της αρετής, κρατώντας το πηδάλιο του
75 νου στου βίου την πολυκύμαντη πορεία.

130. ΤΗΣ ΗΡΑΣ (Β)

- Επικαλούμαι την αξιέραστη Ήρα, του κόσμου την αθάνατη πνοή· ω
παμμακάριστε Κρόνιε γόνε, ομόθρονη κι ομόκλινη του
κεραυνόχαρου Διός, πολυγόνιμη μητέρα, που απ' τα άχραντα
σπλάχνα σου τέκνα αθάνατα φανήκαν, άφθονη, βαθύκολπη, ανθεία,
5 ευεργεσία, γλυκόπνοη, χλωρόκαρπη, πολυτίμητη, κουροτρόφε,
κάρπιμη, ισχυρόπνοη, μεγαλόκαρδη, μακαρία, κραταία βασίλισσα,
μητέρα του αιώνιου κόσμου, βλάστηση των πάντων, πνοή γλυκιά
των ζωντανών, απέραντη αγκαλιά, που τα πάντα στους βαθύτατους
κόλπους σου σκεπάζεις, και των όντων τις γόνιμες ενώσεις με γάμο
10 ιερό εξασφαλίζεις, δένοντας με όρκους αγνούς την ενότητα του
σύμπαντος κόσμου, δροσόπεπλη, ολβοδότρια, ζευξιδιά, γαμοστόλε,
πηγή της γαμήλιας ευτυχίας, σύντροφε της φιλομειδούς Αφροδίτης,
δύναμη, αφοσίωση, κοσμιότητα και αρμονία του βίου εσύ, φίλη των
γυναικών, προστάτιδα των τοκετών, λύτεια των πόνων, χορηγέ της
15 νέας ζωής που σε εύρωστα σώματα εδρεύει, εξουσιάστρια των
ουράνιων κύκλων, που τους χορούς της ασημόφεγγης Μήνης
οδηγείς, ταιριάζοντας της φύσεως τα μέλη με τους κρίκους της
ουράνιας αρμονίας, βαρύθυμε, βαρύκτυπε, αρχηγέτιδα, βουναία,
ανίκητη, αδάμαστη, ασυγκράτητη, ακραία, πολύφημη, αερόμορφη,
20 αστράνασσα, ηνιόχη, πηγή του αστροφώτιστου γαλαξία,
ουρανόδρομη, που με χρυσόζυγο άρμα διασχίζεις τον κόσμο του
ηλιόφωτου Αιθέρα, και την ιερότατη ροιά στα χέρια κρατάς,
ξεσηκώνοντας των ανέμων τις πνοές, σμίγοντας τα υδάτινα ρεύματα
με το πέταγμα των πολύμορφων νεφελών, που με φτερούγες χρυσές
25 περιβάλλουν της ορθόστητης Τηθύος το σώμα, ω Κόρη, Γυναίκα και
Χήρα εσύ, γέννηση, αύξηση και πρόοδος των πάντων, πάνσοφη,
πολύνοη, αμόλυντη, ζωοδότρα, που την πρώτη της νιότης τροφή
στην θαλασσόβρεχτη Εύβοια γεύτηκες, αμείλικτη, ατρόμητη,
ισχυρόκαρδη, δολοπλόκα, θρέπτειρα των αερόμορφων ψυχών,
30 χορηγέ της αιώνιας ήβης, που με την φωτιά της ιερής δοκιμασίας τον
Ηρακλέα πολυύμνητο ανέδειξες, θέτοντας άθλους δώδεκα,

- πολυθύλητους, ονομαστούς, λύοντας της ύλης τα βαρύτατα δεσμά,
ανάγοντας της ψυχής τα τέλεια μέρη στην δόξα του πανύψηλου
Ολύμπου, ω σεβάσμια, παντοκράτειρα, αργυρόθρονε, πεπλοφόρε,
35 γλυκόλαλη, καλλίζωνη, λαμπερόφθαλμη, καλλίστη, κραταιά
Μεγιστοάνασσα, λευκοχέρα Ἥρα, που κάθεται σε θρόνο πανύψηλο
πάνω στου Ολύμπου την αγέρωχη κορφή, σκήπτρο χρυσότευκτο στα
χέρια κρατώντας, επιβλέποντας από ύψη αθάνατα των ανθρώπων τα
πολύφυλα γένη· κι αστράφτεις με ουράνια ομορφιά κάτω απ' τον
40 χρυσόδετο χιτώνα, φέροντας στην μέση σου ζώνη πορφυρή, και
κάτω απ' τα πανέμορφα πόδια σου οι γόνιμες νεφέλες φτερουγίζουν,
και τ' άστρα με πύρινες πνοές την γλυκιά σου μορφή περιβάλουν,
φτιάχνοντας διάδημα περίτεχνο, που εβένινους πλοκάμους
στεφανώνει, ω χρυσόπεπλη, χρυσοπέδηλη, καλλιπλόκαμη,
45 θαλαμηπόλε, εσύ που δίνεις στα πάντα πνοή, μ' ακάματες δυνάμεις
οπλισμένη, και την ψυχή του κόσμου χορηγείς, που τ' απέραντο
σύμπαν κινεί και σε μορφές πολυειδείς την περίλαμπρη έδρα της
έχει· συ που ταξιδεύεις με του αέρα τις πνοές, με τις νεφέλες που
αγγίζουν τα ήρεμα νερά του πόντου, με τις αύρες του χρυσάχτιδου
50 πρωινού, με της βροχής τις γόνιμες στάλες, που γεμίζεις τα σώματα
μ' αθάνατο πνεύμα και δίνεις στην ύπαρξη νόημα ιερό, αγγίζεις και
μεταβάλλεις τις μορφές, βλαστάνοντας με πολυποίκιλα, πανεύοσμα
άνθη. Εσένα ικετεύω, ω αθάνατη εμψυχώτρια του κόσμου, να έλθεις
με πρόσωπο ευμενές, στέλνοντας αύρες καθάριας στον νου, που το
55 φτέρωμα των αθάνατων ψυχών δυναμώνουν.

131. ΤΟΥ ΔΙΟΣ (B)

- Ω Ζευ, χρυσόσπαθε αφέντη, Μέγιστε βασιλέα των αθάνατων θεών
και των θνητών ανθρώπων, πολυδόξαστε, Κρόνιε γόνε,
παμμακάριστε της Ρέας καρπέ, πολύσοφε άρχοντα των αιωνίων,
γλυκύτατο ανάπνυμα των ψυχών, εξουσιαστή του αθάνατου κόσμου,
- 5 άφθαρτε, ανίκητε, Άρειε, παμβασιλέα, που τα δεσμά του
ποικιλόμυθου Κρόνου κατέκοψες, θραύοντας με ακλόνητη νοητική
ισχύ της φθοράς του ατέρμονους κύκλους, μαυρόμαλλε,
χειροδύναμε, αστραπόφτερε, τελεσφόρε, γεννήτορα του ανίκητου
φωτός, που τον χρυσολύρη Παιάνα στα γένη των ανθρώπων
- 10 δώρισες, γόνιμε, κάρπιμε, κρύφιε, κερασφόρε, που θεό μηροτραφή
στο σώμα σου ανέστησες κι άφθαρτο τον παρέδωσες στις Νύμφες
των αγέρωχων βουνών, ω Ύπατε, Ύψιστε, Άριστε, κοσμητά,
αθάνατε πατέρα του κόσμου, πολύτραπε Δημιουργέ, που του
σύμπαντος το άφθαρτο κάλος σε αιώνια πρότυπα εδραίωσες,
- 15 ταιριάζοντας με σύνεση της φύσεως τα μέλη, και με δεσμά
αχάλκευτα τους κύκλους των ουράνιων σωμάτων εναρμόνισες,
μετουσιώνοντας τις λάμπεις του νοητικού πυρός σε αστραπόμορφες,
χρυσόφτερες αχτίδες, άσπιλε, αμόλυντε, γόνιμε, ολβιοδότη,
πάνσπερμε, αμετάτρεπτε, αιθερόπλαγκτε, παντοδότη, που τα
- 20 σπέρματα του κόσμου περιέχεις, τελώντας ενώσεις άρρητες με το
σώμα της Μεγάλης Μητρός, χορηγώντας με δυνάμεις αστείρευτες
την ποικιλότητα των θαυμάσιων μορφών, ω ακλόνητη της φύσεως
ισχύ, χορηγέ της αγαθόκαρδης Τύχης, άχραντε, αμετάβλητε,
δικαιοτάτε, παντογόνε, που στα πάντα την πολυπόθητη ενότητα
- 25 χορηγείς, διαμοιράζοντας σε όλα τα πρόποντα αγαθά με τα μέτρα της
χρυσής Δικαιοσύνης, οδηγημένος απ' της Θέμιδος τους άγιους
λόγους, και της πολύσοφης Μήτιδος τους τέλειους ορισμούς,
αστράπιε, βροντόλαλε, Ολύμπιε, Δωδωναίε, Νέμειε, Πελάσγιε,
πανελλήνιε, ακραίε, έρκειε, καθάρσιε, αργικέραυνε, δικαιοδότη, που
- 30 τους νόμους στις πόλεις χορηγείς και το δίκαιο σ' αυτές εποπτεύεις,
βραβεύοντας τα έργα της φιλένθεης αρετής με τα δώρα της αθάνατης

- Σοφίας, πλούσιε, αφέσιε, ξένιε, σκηπτούχε, φίλιε, ικέσιε, όρκιε,
δαδούχε, πολυδύναμε του κόσμου Σωτήρα, που τους ταλαίπωρους
ικέτες προστατεύεις και την δύναμη του όρκου φρουρείς, φρικτά
35 δεινά εξαπολύοντας, σ' όσους με τρόπο δολερό στα χνάρια της
ασέβειας βαδίζουν, ω γοργόφτερε, βαρύθυμε, ατρόμητε, καταιβάτη,
φυτάλιε, αετόμορφε, αεροδιάβατε, νεφελοστιβάχτη, όμβριε,
κεραυνόχαρε, ευάνεμε, λιμενοσκόπε, που την γη με νεφέλες
σκεπάζεις, σβήγοντας την ανίκητη φωτιά του κεραυνού στου πόντου
40 τις πολύστροφες δίνες, κτήσιε, ακατάβλητε, πολυσέβαστε, πατρώε,
σύντροφε αιώνιε των Κουρητών, εσύ που καθισμένος σε θρόνο
μυριόφωτο τον αμόλυντο Αιθέρα εποπτεύεις, και κάτω απ' τους
άχραντους πόδες σου απλώνεται ο θόλος του ευρύχωρου ουρανού,
το σώμα της κατάφυτης στεριάς, κι οι ρίζες του βαθύστερνου
45 πόντου. Χαίρε αγνέ παγγενήτορα, σπέρμα πολυενθύμητο του
παντός, αθάνατε Ζευ, παναίτιε Δία, άχραντε, αμίαντε, καθάρσιε,
Μοιραγέτη, σύνοικε της φρόνησης, της ανδρείας αέναη πνοή, όμμα
πανυπέρτατο της δικαιοσύνης, ουράνιε, χθόνιε και ενάλιε, αρχή,
μέση και τέλος των πάντων εσύ. Εσένα ικετεύω, ω του κόσμου
50 κραταιότατο στήριγμα, να έλθεις στους ικέτες σου ευμενής,
φέρνοντας τέλος του βίου αίσιο, για όσια λόγια και έργα.

132. ΥΜΝΟΣ ΚΟΙΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- Ω εσείς, χθόνιες θεότητες, που και τον αθάνατο Ουρανό κατοικείτε·
Διόνυσε πολυστάφυλε και ωραιόκαρπη Δήμητρα· άφθονοι,
πολύολβοι, ομοτράπεζοι, συνευαστήρες, σεις που λάμπετε με
τρίδιπλο φέγγος, υψώνοντας τις δάδες του Ελευσίνιου φωτός,
- 5 εγείροντας τους νόες των φιλένθεων μυστών απ' τη νάρκη της
μαυρόκαρδης λήθης, ω ευλογία της ωραιόστητης γης, χορόφιλοι,
άνακτες ωροτρόφοι, χορηγοί της αφθονίας των εποχών, αιώνιοι της
φύσεως επόπτες, που σμίγετε με το πέταγμα του ατρόμητου Βορέα
και με του Ήλιου τις χρυσόφτερες φλόγες, χορεύοντας απάνω στου
- 10 χρόνου τις αέναιες περιδινήσεις, ζωή και θάνατο στα πάντα
φέρνοντας με της μαυρόμαλλης Περσεφόνης τους άρρητους
λογισμούς, κρύφιοι, χλοόμορφοι, αντροδίαιοι, ανθροβριθείς, γέννα
του σπόρου πολύδωρη, ξύπνημα της βλάστησης θεϊκό, στήριγμα
κραταιό των θνητών, σεις που τα σώματα με κατάξανθο σίτο
- 15 στεριώνετε κι ευφραίνετε τις αθάνατες ψυχές με την δύναμη του
Βάκχειου οίνου· ω εσείς χαρές της πολυπέταλης άνοιξης, σύντροφοι
των δροσόπεπλων Νυμφών, συγχορευτές του τραγοπόδαρου Πάνα,
πυρόσπαρτοι του κόσμου αφέντες, που σε χθόνιες σκέψεις βυθίζεστε
και σε γόνιμους τόπους κατοικείτε· ας είστε ευνοϊκοί, ως τις
- 20 τελευταίες ώρες του βίου, κομίζοντας δώρα πάντιμα, που σώμα και
πνεύμα ευφραίνουν.

133. ΥΜΝΟΣ ΚΟΙΝΟΣ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ

- Ω εσείς που κρατάτε τα κλείθρα του υποχθόνιου κόσμου· Πλούτωνα
 πολύσεμνε και αγνόκαρδη Περσεφόνη, άρχοντες του βαθύκολπου
 ερέβους, συγχορευτές των μακροφτέρουγων ψυχών, χθόνιοι,
 αμείλικοι, αμετάκλητοι, βαρυαλγείς, σύντροφοι των φιδόζωστων
- 5 Ευμενίδων, πηγή της αένης Στυγός, που φλόγες θεϊκές εξακοντίζετε
 απ' τα βάθη της απύθμενης αβύσσου, κατακαίγοντας τα σπλάχνα της
 βαθύκολπης γης, ω εσείς προστάτες της αλάθητης δικαιοσύνης,
 αγαλλίαση των απανταχού ευσεβών, τιμωροί των ανόσιων έργων,
 που κάμπετε της ασέβειας την ατσάλινη ισχύ στα δώματα της
- 10 κροκόπεπλης Εκάτης, ακλόνητοι, ισχυρόκαρδοι, σύννοικοι των
 πολύφημων Ηρώων, ομοτράπεζοι των φλογόμορφων Κάβειρων, που
 χαίρεστε με τα αγνά ολοκαυτώματα και με τις όσιες, πανεύοσμες
 χοές, ω του χλωροσκέπαστου Ευβουλέα αιώνιοι συνευαστήρες, δόξα
 πανελλήνια της εύκαρπης Ελευσίνας, μήνυμα χαρμόσυνο του
- 15 απειρόμορφου κόσμου, φάος υπέρλαμπρο της τρισκότεινης Νυκτός,
 μέγιστοι Ιεροφάντες, που με της δάδας το άσβεστο φως αθάνατα
 θεάματα φανερώνετε, άφθαρτοι, αμόλυντοι, πολύολβοι,
 πλουτοδότες, μεγαλόκαρδοι της φύσεως αυξητές, χορηγοί ωφέλιμων
 καρπών, ζωή και θάνατος των όντων εσείς. Σ' εσάς δέομαι, ω των
- 20 αθανάτων πολύσοφοι άνακτες, να έλθετε ευμενείς, δίδοντας πλούτο
 ζωής ενάρετης και τέλος του βίου καλό, στεφανώνοντας την κόμη
 της ψυχής με τον αμάραντο καρπό της Μνημοσύνης.

134. ΥΜΝΟΣ ΚΟΙΝΟΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΜΦΙΤΡΙΤΗΣ

- Ω Ποσειδῶνα, ἄρχοντα των αἰήρων υδάτων, κι ἐσύ Ἀμφιτρίτη
λαμπρόθρονη, κόρη του πολύσοφου Νηρέα, ἀφθαρτοί,
κυματόβρεχτοι, βυθόβιοι, νεροταξιιδευτές, οδηγοί των δροσόπεπλων
Νηρηίδων, χορηγοί των κρυστάλλινων πηγών, σύντροφοι των
- 5 δίμορφων Τριτώνων, συγχορευτές του πολυκύμαντου πόντου,
εὐλογία της θαλάσσης ἀστείρευτη, που βλαστάνετε με ωφέλιμα
αγαθὰ στους κόλπους της γόνιμης Μητρός, θρέφοντας τα γένη των
θηγνῶν που κατοικοῦν τον ἀπειρόμορφο κόσμον, ὦ εσεῖς που
βαστάτε του πελάγους τα κλειδιά, σύνοικοι του πολύμορφου
- 10 Πρωτέα, ομόπνοοι των μελανόπεπλων Ωκεανίδων, που τα μυστικά
του υδάτινου κόσμου φρουρεῖτε, κλεισμένα σης ορθόστηθης
Τηθύος την καρδιά, σκεπασμένα με τον πέπλον της τρισκότεινης
αβύσσου, ἡδύπνοοι, αερόμορφοι, πολυτάραχοι, κυματοπληθεῖς,
ομόνοοι της αργυρόποδης κόρης, κελευστές των ισχυρόπνοων
- 15 Ἀνέμων, που την λυσσώδη μανία των κυμάτων ξεσηκώνετε,
ανασύροντας εἰκόνες τρομερές ἀπ' τον βυθό της πολυτάραχης
μνήμης, ὠθώντας τις ψυχές των εὐσεβῶν σην κατάκτηση της
αἰώνιας ἀρετῆς· εσεῖς που ταξιδεύετε σης ράχες θαλασσόδαρτων
δελφίνων, και κατέχετε με της τρίαῖνας την ἀκλόνητη ἰσχύ το μέσον
- 20 του ἀέναου παντός, το κέντρο της ἀθάνατης δημιουργίας, το ἄγγιγμα
της εὐώνυμης Μητρός και την δύναμη του ομβροτόκου Πόντου. Ἀς
εἴστε εὐνοϊκοί, ὦ πολυδύναμοι ἀφέντες, ταξιδεύοντας το πλοῖο της
ψυχῆς στα πελάγη της αἰώνιας γαλήνης.

135. ΥΜΝΟΣ ΚΟΙΝΟΣ ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

- Ω των θεών πολυθρύλητοι άνακτες· Αφροδίτη ελικοβλέφαρη και Άρη δεινέ πολεμιστή, γεννήτορες της ιοστέφανης Αρμονίας, χορηγοί της ευταξίας των όντων, ποικιλόμορφοι, σεις που κρατάτε του κόσμου τ' αγάλκευτα δεσμά, ορίζοντας τις πορείες των πάντων με
- 5 τους χορούς των μαυρόπεπλων Μοιρών, ω δωρητές της γαμήλιας ευτυχίας, ηγήτορες ζωής πολυγηθούς, εμπνευστές της χρυσόφτερης ανδρείας, που τα τέρατα της ψυχής υπερνικά, μπήγοντας το δόρυ της αθάνατης φωτιάς στα στήθη του μαυρόκαρδου φόβου, αψηφώντας της επώδυνες πληγές που το έπαθλο του Έρωτα χαρίζουν, ομόκλινοι,
- 10 ομόνοοι, παντοδίατοι, πολυχαρείς, του απειρόμορφου κόσμου αθάνατοι κυβερνήτες, σύντροφοι της χρυσόπεπλης Ήβης, προστάτες της πολύανθης νιότης, που σε εύρωστα σώματα εδρεύετε, εξουσιάζοντας τις χωμάτινες μορφές , με της Φύσεως τους ορθούς ορισμούς και των Ωρών τους γόνιμους κύκλους, ω ένωση και
- 15 διάσπαση των όντων εσείς, που στους κύκλους της ζωής και του θανάτου ηγεμονεύετε, ανανεώνοντας τα πλήθη των μορφών με του Διός τους ακλόνητους νόμους· γιατί από σας η κόρη γίνεται γυναίκα θαλερή, με της μητρότητας το δώρο προικισμένη, από σας κι ο νέος ανδρώνεται, με τόλμη και ακλόνητη ανδρεία οπλισμένος.
- 20 Εισακούστε με, ω των θεών πολύσεπτοι αφέντες, κι ελάτε στον ικέτη σας ευμενείς, χαρίζοντας υγεία, ευτυχία, την πολυπόθητη αρμονία και τον αγνό Έρωτα για κάθε τι το ωραίο, για κάθε τι το αληθινό, που τις αθάνατες ψυχές με πλούτο αμέτρητο στολίζει.

136. ΥΜΝΟΣ ΚΟΙΝΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΣ

- Ω εσείς που φρουρείτε τον οίκο του νοητικού πυρός· Ερμή
 φτεροπέδηλε και χρυσόπλοκη Εστία· εύμορφοι, ταχυκίνητοι,
 χρυσόφτεροι, ολβιοδότες, οδηγοί των θεάρεστων σκέψεων, της
 πανίερης μνήμης θεράποντες αγνοί, που τον νου αφυπνίζετε μ'
- 5 αέναο φως, ανοίγοντας τις πύλες των υπέρλαμπρων ιδεών με της
 γλυκιάς Μνημοσύνης τα αόρατα κλειδιά, ω άρχοντες πολυδύναμοι
 του επίγειου βίου, εύστοχοι, ομόνοοι, ομόθρονοι, ενωτικοί, που την
 φλόγα της ομόνοιας υψώνετε πάνω από ευνομούμενες πόλεις,
 δένοντας μ' αδιάρρηκτα δεσμά τους νόες των πολύφυλων θνητών,
- 10 οδηγώντας των ψυχών τον αέναο χορό γύρω απ' του θρόνου το
 ακλόνητο βάθρο, εκεί που χτυπά της Μητέρας η καρδιά, στις ρίζες
 του πολύμορφου κόσμου, εύλογοι, ευάρεστοι, εύθυμοι, πλουτοδότες,
 χαριστές πολύευκτων αγαθών, αρωγοί των θνητών στις δύσκολες
 ώρες, προστάτες της νεότητος και της ιερότητος του ένθεου βίου,
- 15 μακρόθυμοι, φίλοι της πολυπόθητης σύνεσης, νοοτρόφοι, χορηγοί
 της πολυζήλευτης ταχύνοιας, σεις που χαρίζετε αθάνατα φτερά στον
 νου και κοσμείτε τις ανάλαφρες ψυχές με τα δώρα της αγνής
 σωφροσύνης. Χαίρε χρυσόραβδε Ερμή, άρχοντα της πολύπηγης
 Αρκαδίας, συγχορευτή του λαμπρόφημου Πάνα, του κισσοστέφανου
- 20 Βάκχου συνευαστήρα αγνέ· κι εσύ Εστία καλλιπάρθενη κόρη,
 βασίλισσα του αέναου πυρός, προστάτιδα του απαράβατου όρκου,
 μέγιστη Ιέρεια. Εσάς επικαλούμαι, ω σεμνοί φωτοδότες του αιώνιου
 κόσμου, να έλθετε στον ικέτη σας ευμενείς, προσφέροντας την
 πολύευκτη πνευματική διαύγεια, δώρο αναλλοίωτο, που πλέκει με τα
- 25 νήματα του φωτός το ένδυμα της αθάνατης ψυχής.

137. ΥΜΝΟΣ ΚΟΙΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

- Ω ηγήτορες του ανίκητου αιώνιου πυρός, φασσφόροι αφέντες, αγλαά τέκνα της καλλίζωνης Λητούς, σπέρμα του Διός πολυύμνηστο, άχραντοι, ακλόνητοι, Παιάνες δαφνηφόροι, οδηγητές των θνητών, αγνοί τροφείς του νου, χορηγοί των όσιων σκέψεων, που στην ιερή
- 5 γη των Δελφών κατοικείτε, φανερώνοντας του πατέρα τις όσιες βουλές, ω πολυδύναμοι τοξευτές, εναρμονιστές του απέραντου κόσμου, ασύλληπτοι, ασημόφεγγοι, πυρίδρομοι, χρυσοφαείς, κραταιοί αρματηλάτες, εύδρομοι, ουρανόθρονοι, γέννηση, αύξηση και θέαση φωτός πνευματικού, σκέψεων και πράξεων ορθός
- 10 συγκερασμός, οδηγοί της φιλένθεης ζωής, που τα όμορφα τραγούδια αγαπάτε, πολύδωροι, συγχορευτές των λυγερόφωνων Μουσών, διάπυροι, χαριστές της μουσικότητας των ήχων, πολύνοοι, προστάτες της φύσεως ισχυροί, ασίγαστοι εχθροί της υπερβολής, που στα ταιριάσματα των επιμέρους στοιχείων αναπαύεστε,
- 15 χορηγώντας στον κόσμο την πολυπόθητη ισορροπία. Χαίρε σεμνή Αρτέμιδα κι εσύ αργυρότοξε Φοίβε, τέκνα πολυφίλητα του Διός, που τα πάντα με αδελφικούς ορισμούς κυβερνάτε. Εσάς επικαλούμαι, ω φωτοδότες άνακτες, να έλθετε στον ικέτη σας ευμενείς, θραύοντας της άγνοιας τα βαρύτατα δεσμά, προσφέροντας στις αθάνατες ψυχές
- 20 την αγαλλίαση του Κρόνιου οίκου.

138. ΥΜΝΟΣ ΚΟΙΝΟΣ ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΣ

- Ω Αθηνά, του παντοδύναμου Δία σεμνή θυγατέρα, και Ήφαιστε
 δυνατόψυχε, που τον άκμονα του κόσμου κρατάς, αιώνιοι του
 σύμπαντος χαλκευτές, κοσμητές της πολύσεπτης δημιουργίας,
 φύλακες του ακάματου νοητικού πυρός, σεις που αστράψατε με
 5 φλόγες θεϊκές απ' τα βάθη του αετόκαρδου Ολύμπου, σκορπίζοντας
 της σοφίας το σωτήριο φως ως τα πέρατα του απειρόμορφου
 κόσμου, πάνσεπτοι, ομόθρονοι, ομόνοοι, ολβιοδότες, χορηγοί της
 αληθινής γνώσης, οδηγητές των φιλένθεων θνητών, σύνοικοι της
 πολύευκτης Αρετής, νικητές του μελανόκαρδου σκότους, σεις που
 10 πρώτοι ζέσατε τα χάλκινα άλογα της ψυχής στο άρμα της λαμπρής
 σωφροσύνης, συκρατώντας τις φλογισμένες, πύρινες πνοές και την
 ορμή των αλύγιστων σωμάτων, με τα ινία της κραταιάς δικαιοσύνης,
 ω φως ιλαρό της ψυχής, σκέπη παντοδύναμη του νου, ηγήτορες των
 ενάρετων πράξεων, τηρητές του αμετάκλητου νόμου, φλόγα της
 15 ανδρείας ισχυρή, σεις που εμπνέετε στους θνητούς τους αγνούς
 λογισμούς και γεννάτε τις λαμπρόθρονες τέχνες, τις πάντοτε
 ψυχοτρόφες, εκγυμνάζοντας το σώμα και τον νου στους τρόπους της
 ενάρετης ζωής. Εσάς επικαλούμαι, ω του κόσμου τεχνοδίατοι
 αφέντες, να έλθετε στον ικέτη σας ευμενείς, φωτίζοντας με του
 20 Έρωτα τα πολύχρυσα βέλη τον δρόμο της νικηφόρου Αρετής.

139. ΥΜΝΟΣ ΚΟΙΝΟΣ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΗΡΑΣ

- Ω εσείς που κυβερνάτε τον κόσμο των αθάνατων θεών, κι
 εξουσιάζετε το σύνολο της ορατής δημιουργίας· Ζευ, υψίθρονε
 βασιλέα των πάντων και Ήρα Μεγιστοάνασσα· χορηγοί της
 υπάρξεως των όντων, του απειρόμορφου σύμπαντος αιώνιες πνοές,
 5 εμψυχωτές των ευμετάβλητων σωμάτων, σεις που με οδηγό το
 πανυπέρτατο Αγαθό πλάσατε τα πυρόλουστα άστρα, κρεμώντας του
 Ήλιου το πολύχρυσο φως στο διάδημα της ωραιόπεπλης Νύκτας, κι
 ενώσατε του κόσμου τα διάσπαρτα μέρη, και φυσήξατε μέσα τους
 αθάνατη πνοή, κι ανασύρατε της μνήμης τα χρυσόφτερα κλειδιά απ’
 10 τα βάθη του τρισκότεινου Ερέβους, και ενσπείρατε στο κέντρο της
 αέρινης ψυχής τον πόθο του γλυκού γυρισμού στην αιώνια και
 αθάνατη πατρίδα· ω προστάτες των επουράνιων νόμων, γεννήτορες
 των απανταχού δυνάμεων, σύνθρονοι του ανέσπερου φωτός,
 αφυπνιστές του μεγαλόκαρδου σθένους, ιδρυτές της ηρωικής
 15 ατραπού, φίλοιστροι, που κεντρίζετε τις καρδιές των ευσεβών με της
 ανδρείας το ανίκητο όπλο, ωθώντας τις δυνάμεις του φιλένθεου νου
 στον δρόμο των ένδοξων άθλων, ω ηγήτορες των κρειπτόνων γενών,
 συγχορευτές των αερόμορφων πνευμάτων, γόνιμες της φύσεως
 πνοές, βλαστήματα του Κρόνου ισχυρά, που με τον όρκο Γάμου
 20 Ιερού στις μυστικές ανακυκλώσεις των όντων ηγεμονεύετε,
 διατηρώντας σε όλα την ασάλευτη τάξη, την γεννημένη απ’ τα
 σπλάχνα της παμμήτειρας θεάς. Εσάς επικαλούμαι, ω παντάνακτες,
 να έλθετε στον ικέτη σας ευμενείς, σώμα και πνεύμα στηρίζοντας με
 το φως της αιώνιας ζωής.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

Για την συγγραφή των ανά χείρας ύμνων χρησιμοποιήθηκαν οι ακόλουθες πηγές:

Α. Βιβλιογραφικές πηγές:

- 1) Ομηρικοί ύμνοι- Βατραχομουμαχία - Εισαγωγή, μετάφ. – σχόλ. Μαυρόπουλος Θ. – Ζήτρος - Θεσσαλονίκη 2005.
- 2) Ορφικοί ύμνοι - Εισαγωγή, μετάφ. - σχόλ. Παπαδίτσας Δ.Π. - Λαδιά Ε. - Βιβλιοπωλείον της 'Εστίας' - Αθήνα 2010.
- 3) Ανθολογία αρχαίων ελληνικών ύμνων - Εισαγωγή, μετάφ. – σχόλ. Γκιργκένης Σ., Πρόλογος – Μαυρόπουλος Θ. – Ζήτρος – Θεσσαλονίκη 2005.
- 4) Καλλιμάχου ύμνοι- Εισαγωγή, μετάφ. – σχόλ. Παπαθανασόπουλος Θ. – Νεφέλη – Αθήνα 1996.
- 5) Λυρικοί ποιητές: Άπαντα - Εισαγωγή, επιμέλ. - μετάφ. – σχόλ. Φιλολογική ομάδα Κάκτου – Κάκτος - Αθήνα 1992.
- 6) Πορφύριος: Περί αγαλμάτων - Εισαγωγή, σύγχρ. απόδ. - σχόλ. Λαθύρης Γ. – Ηλιοδρόμιο - Αθήνα 2000.
- 7) Σαλούστιος: Περί Θεών και κόσμου – Μετάφ. Γράβιγγερ Π. - Ιδεοθέατρον- Διμελή - Αθήνα 1999.
- 8) Πρόκλος: Περί της κατά Πλάτωνα θεολογίας - Εισαγωγή, επιμέλ. – μετάφ. - σχόλ. Φιλολογική ομάδα Κάκτου – Κάκτος - Αθήνα 1999.
- 9) Πρόκλος: Στοιχείωσις θεολογική - Εισαγωγή, επιμέλ. - μετάφ. - σχόλ. Φιλολογική ομάδα Κάκτου – Κάκτος - Αθήνα 2007.
- 10) Πρόκλος: Περί της ιερατικής τέχνης των Ελλήνων- Ιεροί Ύμνοι - Εισαγωγή, σύγχρ. απόδ. – σχόλ. Λαθύρης Γ. – Ηλιοδρόμιο - Αθήνα 2001.

Β. Διαδικτυακές πηγές:

<http://www.theoi.com/>

<http://www.hellenicpantheon.gr/>

<http://empedotimos.blogspot.gr/>

Περιεχόμενα

Πρόλογος	7
Αρίθμηση ύμνων	11
1. Θεών.....	15
2. Διός.....	17
3. Ήρας	18
4. Αθηνάς	19
5. Ηφαίστου	20
6. Απόλλωνος.....	21
7. Αρτέμιδος	22
8. Ερμού	23
9. Εστίας	24
10. Αφροδίτης.....	25
11. Άρεως.....	26
12. Ποσειδώνος.....	27
13. Αμφιτρίτης	28
14. Πλούτωνος.....	29
15. Περσεφόνης	30
16. Δήμητρας	31
17. Διονύσου	32
18. Ουρανού.....	33
19. Γαίας	34
20. Κρόνου	35
21. Ρέας	36
22. Ωκεανού	37
23. Τηθύος	38
24. Ηλίου.....	39
25. Σελήνης.....	40
26. Αιθέρος	41
27. Άστρων	42
28. Έρωτος	43
29. Νυκτός	44
30. Αδράστειας	45
31. Θέμιδος.....	46
32. Δίκης	47
33. Δικαιοσύνης.....	48

34. Νεμέσεως	49
35. Στυγός	50
36. Κράτους	51
37. Μοιρών	52
38. Τύχης.....	53
39. Ανάγκης	54
40. Όρκου.....	55
41. Πίστεως.....	56
42. Πειθαρχίας.....	57
43. Αλήθειας	58
44. Ευσεβείας.....	59
45. Ευνομίας	60
46. Ευπραξίας	61
47. Φιλότητος	62
48. Ομόνοιας.....	63
49. Φιλοφροσύνης	64
50. Αρετής.....	65
51. Δημοκρατίας.....	66
52. Ελπίδας	67
53. Ελέους	68
54. Ευθυνίας	69
55. Σωτηρίας	70
56. Εκεχειρίας.....	71
57. Ιεράς Πομπής	72
58. Τριδος.....	73
59. Ανέμων	74
60. Νεφών	76
61. Ποταμών	77
62. Φύσεως	78
63. Μήτιδος	79
64. Θείας	80
65. Ευρυνόμης	81
66. Φοίβης.....	82
67. Αστερίας	83
68. Κλυμένης	84
69. Διώνης.....	85

70. Νίκης.....	86
71. Ηρώων	87
72. Κουρητών	89
73. Τέχνης.....	90
74. Στην Ιερή Αλκή.....	91
75. Κάβειρων.....	92
76. Λητούς	93
77. Μνημοσύνης	94
78. Μουσών	95
79. Χαρίτων	97
80. Υγείας.....	98
81. Ασκληπιού	99
82. Ήβης	100
83. Αρμονίας.....	101
84. Υμέναιου	102
85. Ωρών	103
86. Αδώνιδος.....	104
87. Πειθούς	105
88. Νηρέως.....	106
89. Πρωτέως.....	107
90. Θέτιδος.....	108
91. Θαλάσσης	109
92. Νηρηίδων.....	110
93. Λευκοθέας.....	111
94. Βριτομάρτιδος.....	112
95. Κητούς	113
96. Ηούς	114
97. Υπερίωνος.....	115
98. Ημέρας	116
99. Διοσκούρων	117
100. Πλούτου	118
101. Προμηθέως	119
102. Άτλαντος.....	120
103. Εσπερίδων	121
104. Σεμέλης.....	122
105. Νυμφών.....	123

106. Ιάκχου	124
107. Πανός	125
108. Σιληγών και Μαινάδων	126
109. Εκάτης	127
110. Ειλειθυίας	128
111. Χρόνου	129
112. Ευμενίδων	130
113. Ύπνου	131
114. Ησυχίας	132
115. Μορφέα	133
116. Χάροντος	134
117. Θανάτου	135
118. Διονύσου (β)	136
119. Δήμητρας (β)	138
120. Πλούτωνα (β)	140
121. Ποσειδώνος (β)	142
122. Άρεως (β)	144
123. Αφροδίτης (β)	146
124. Εστίας (β)	148
125. Ερμού (β)	150
126. Αρτέμιδος (β)	151
127. Απόλλωνος (β)	153
128. Ηφαίστου (β)	155
129. Αθηνάς (β)	157
130. Ήρας (β)	160
131. Διός (β)	162
132. Διονύσου και Δήμητρας	164
133. Πλούτωνος και Περσεφόνης	165
134. Ποσειδώνος και Αμφιτρίτης	166
135. Άρεως και Αφροδίτης	167
136. Ερμού και Εστίας	168
137. Απόλλωνος και Αρτέμιδος	169
138. Ηφαίστου και Αθηνάς	170
139. Διός και Ήρας	171
Βιβλιογραφικές και διαδικτυακές πηγές	173

